

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 55
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
ПРОВЕДЕНО НА 20 ДЕКЕМВРИ 2012 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Диана Ковачева - Министър на правосъдието

/Откриване на заседанието - 9, 30 ч./

ДИАНА КОВАЧЕВА: Добро утро, уважаеми колеги. Днес е хубав християнски празник - Игнажден. Откривам заседанието на Висшия съдебен съвет на 20 декември 2012г. Понеже влизаме във финалната част от процедурата за избор на главен прокурор, предстои изслушването и гласуването за кандидатите. Днес е много важен ден за България, защото очакваме избор, който е определящ за реформата в прокуратура. Реформа, която да я превърне в по-ефективна и по-добре работеща институция. Не случайно този избор днес е следен с особено внимание от цялото българско общество, от българските и европейските институции, от неправителствените организации, от държавите членки на Европейския съюз. Този избор възлага големи очаквания от Висшия съдебен съвет. Налице са условия за състезателност, защото има трима достойни кандидати, чиито професионални и

нравствени качества ще бъдат обект на преценка от Ваша страна днес.

Висшият съдебен съвет е натоварен, освен с големи очаквания и с голяма отговорност, да проведе честен и прозрачен избор чрез таен вот, и да избере новия главен прокурор на Република България.

Уважаеми колеги, не забравяйте да се ръководите от разума и съвестта си, от Конституцията и законите на Република България при изборът днес. Пожелавам Ви успех и на Вас, и на кандидатите.

С това бих искала да премина към дневния ред. Представям на Вашето внимание проекта на дневен ред. Известна е точката, тя е една единствена - Изслушване на кандидатите и избор на главен прокурор на Република България. Предлагам Ви, макар и формално, все пак да одобрите този дневен ред. Моля Ви, тези които са „за“ така предложения дневен ред, да гласуват. Явно е гласуването. Заповядайте колеги. Благодаря Ви. Има ли против? Не виждам. Въздържали се? Не виждам. С това дневният ред е приет. Благодаря.

Уважаеми колеги, първо бих искала да кажа, че днешното заседание е публично. То се предава пряко по Българската национална телевизия. Предава се пряко също така и на сайта на Висшия съдебен съвет. Това ще даде възможност изборът наистина максимално широко да бъде отразен и наблюдаван. Имайте предвид, че това заседание се излъчва директно и в момента.

Бих искала да започна с докладите на две от комисиите. Най-напред Комисията по предложенията и атестирането, която в съответствие с процедурните правила трябва да докладва за

постъпили предложения и документи, материалите по тях, както и да представи заключението на комисията за Професионалните качества на всеки един от тримата кандидати.

Заповядайте, г-жо Итова, предполагам че Вие ще представите доклада на комисията. Заповядайте.

МИЛКА ИТОВА: Постъпили са три предложения за избор на главен прокурор. На Сотир Стефанов Цацаров - административен ръководител - председател на Окръжен съд-Пловдив; Галина Николаева Тонева-Дачева - заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура; Борислав Боби Сарафов - административен ръководител - апелативен прокурор на Апелативна специализирана прокуратура.

На свое заседание, предхождащо изслушването на кандидатите, Комисията по предложенията и атестирането извърши проверка на документите и стигна до заключение за съответствие на кандидатите с изискванията по чл.170, ал.4 от Закона за съдебната власт за заемане на длъжността, поради което на свое заседание от 11.12.2012г. предложи на Висшия съдебен съвет да утвърди списък на допуснатите кандидати за заемане на длъжността „главен прокурор“ на Република България, и да обяви списъка на допуснатите кандидати в конкурс за заемане на длъжността „главен прокурор“ на Интернет-страницата на Висшия съдебен съвет. Комисията по предложенията и атестирането взе това свое решение, след като прецени, че кандидатите са представили всички изискуеми документи по Раздел I и Раздел II, т.7 от Процедурните правила за избор на главен прокурор. Прецени че същите притежават необходимите професионални качества за заемане на длъжността, поради което и с решение на Висшия съдебен съвет от 13.12.2012г. тримата кандидати са допуснати за

участие в процедурата за избор на главен прокурор на Република България. Това са по реда на постъпване на предложенията: Сотир Стефанов Цацаров, Галина Николаева Тонева-Дачева и Борислав Боби Сарафов, поради което предлагам Висшият съдебен съвет да премине към процедура за избор на главен прокурор на Република България съобразно приетите процедурни правила от Висшия съдебен съвет.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Итова.

Сега бих искала да дам възможност и на председателя на Комисията по професионална етика и превенция на корупцията да представи заключенията за етичните и нравствени качества на кандидатите. Тримата кандидати бяха изслушани в комисията.

Заповядайте, г-н Тодоров.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Благодаря, г-жо Министър. Уважаеми колеги, в изпълнение на своето задължение, произтичащо от чл.194б, ал.1, т.3 от Закона за съдебната власт, на свое заседание поведено на 17.12.2012г., Комисията по професионална етика и превенция на корупцията към Висшия съдебен съвет гласува и със свое решение прие становище относно нравствените качества на тримата кандидати за главен прокурор.

Ще Ви докладвам решенията относно тримата кандидати.

За Сотир Стефанов Цацаров,

След като взе предвид писменото становище на Комисията по професионална етика при Апелативен съд Пловдив, справките от Инспектората към ВСС и Инспектората към ВКП, отговора от Сметната палата на Република България, отговора от Национална агенция по приходите, отговора от Нотариалната камара на Република България, справките от Дирекция "БДС"-МВР и

районните съдилища в Пловдивския съдебен район, както и след лично събеседване с кандидата и представените от него документи и устни изявления, прие за установено следното:

Сотир Стефанов Цацаров при изпълнение на служебните си задължения и извън тях, прилага на практика основните принципи, заложи в Кодекса за етично поведение на българските магистрати.

При осъществяване на служебните си задължения е независим, безпристрастен, справедлив, компетентен и квалифициран магистрат и административен ръководител. Ръководи се единствено от вътрешното си убеждение и закона - не се поддава на външен натиск и внушения. Като административен ръководител се грижи за организацията и дейността на поверения му съд по начин, целящ постигане на максимално добри резултати. Държи да бъде информиран за всеки аспект от дейността на съда (спазване на случайния принцип при разпределение на делата, срочност за изготвяне актовете на магистратите, работа на съдебната администрация и други), за да взима своевременно управленски решения. Не допуска предпочитания или предубеждения в работата си. Толерантен е към различни мнения и с готовност ги изслушва. Спазва изискванията за вежливост, толерантност, почтеност, благоприличие и конфиденциалност, както в професионалната си работа, така и в поведението си пред обществото. Етичен и коректен, той се ползва с авторитета и уважението на колеги, служители, граждани.

Отговорният му подход към ръководната му функция върви редом с непрекъснатото повишаване на професионалната му подготовка.

Сотир Цацаров и съпругата му Меглена Цацарова нямат задължения към НАП. На Меглена Цацарова през март 2007г. е била извършена проверка за регистрация по ЗДДС, при която не са констатирани нарушения. Тя е вписана в регистъра на Нотариалната камара на РБ като нотариус от месец септември 1998г. и срещу нея до настоящия момент не са подавани сигнали не са образувани дисциплинарни производства.

Сметната палата, в отговор на запитване на КПЕПК, е посочила, че Сотир Цацаров е подавал декларации в Публичния регистър към председателя на Сметната палата като задължено лице по чл.2 ал.1 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни длъжности от 2003г. досега в законоустановения срок и че при извършените проверки след 2007г. не са били констатирани несъответствия.

Инспекторатът към Висшия съдебен съвет е проверявал работата на Сотир Цацаров като съдия и административен ръководител в рамките на няколко проверки в Окръжен съд гр. Пловдив, както следва:

- комплексни планови проверки през август 2009г. по граждански дела и през септември 2010г. - по наказателни дела;
- тематична проверка по разпределението на делата на принципа на случайния подбор през септември 2011г.
- комплексни планови проверки по граждански и търговски дела през 2012г.

Проверките са приключили с положителни констатации за работата на Сотир Цацаров както в качеството му на председател на Окръжен съд-Пловдив, така и в качеството му на съдия. За добрата организация на работа в Окръжен съд-Пловдив през 2010г. по предложение на Инспектората към Висшия съдебен

съвет до председателя на Апелативен съд-Пловдив по реда на чл.304 ал.2 от ЗСВ Сотир Цацаров е бил предложен за поощрение, в резултат на което Висшият съдебен съвет със свое решение го е поощрил с отличие "служебна благодарност и грамота" и "парична награда".

Справката от отдел "Инспекторат" при ВКП сочи на липса на подадени там сигнали срещу кандидата.

На Сотир Цацаров не са налагани наказания.

При извършената проверка в деловодната система на Висшия съдебен съвет е установен един подаден сигнал срещу кандидата в Комисията по професионална етика и превенция на корупцията с дата 31.05.2010г. Молбата, адресирана до Министъра на Правосъдието и препратена на Висшия съдебен съвет, е от лице на име Христо Иванов Чобанов. Комисията, в тогавашния си състав, е канила Чобанов за изслушване с поредица от писма. Многократно изпращани на посочения от молителя адрес, те са се връщали неполучени с уточнението, че такъв номер на улица не съществува. Било е изпратено писмо до Районен съд-Пловдив, от отговора на което е видно, че в този съд от 2005 до 2009г., дело със страна Христо Иванов Чобанов няма образувано. Настоящият състав на КПЕПК е установил допълнително, че лице с такива имена не е било страна по дела в периода 2005-2010г. и в останалите районни съдилища в района на Окръжен съд-Пловдив, а именно: районните съдилища в Карлово, Асеновград и Първомай. На запитването до МВР, Дирекция "Български документи за самоличност" е получен отговор, че не са намерени данни за лице с имена Христо Иванов Чобанов. В системата на Дирекция "Български документи за самоличност" са налични 14 лица с такива имена (от тях 9 починали), но нито един от останалите не е с адрес в гр.Пловдив.

На практика в случая се касае за анонимен сигнал. Въпреки това КПЕПК положи максимални усилия да провери изложените в него твърдения, но същите не се потвърдиха.

При изслушването пред КПЕПК на Сотир Цацаров бяха зададени множество въпроси, постъпили от НПО, както и от членове на Комисията, които получиха удовлетворителни отговори, а някои от тях бяха подкрепени и с писмени доказателства, а именно:

1/ Във връзка с тиражираното в медиите замесване на Меглена Цацарова в укриване на данъци по повод закупени от нея два недвижими имота в землището на с.Костиево през 2008г., г-н Цацаров представи документи, че данъците за придобитите имоти са били внесени върху реалната цена на сделката (посочена от кандидата и в Декларацията, подадена от него пред Сметната палата през 2008г.). Налично е удостоверение от община "Марица", Дирекция "Местни данъци и такси", от което става ясен размерът на платения данък, както и фактът, че Меглена Цацарова няма неплатени задължения за местни данъци и такси към момента.

2/ По повод публикациите за дарен на кандидата имот от фирма "КАЛИСТО-МАТИ" ЕООД през 2007г., на вниманието на Комисията Сотир Цацаров представи писмени доказателства, че не се касае за дарение, а за покупко-продажба - нотариален акт за продажба на недвижим имот, фактура за покупка ведно с фискален бон, издадена от фирма "КАЛИСТО-МАТИ" ЕООД, квитанции към приходни касови ордери и фискални бонове към тях, молба от Сотир Цацаров до регионалния директор на Агенцията по вписванията с въпрос защо сделката е била отразена в електронната система на Агенцията като дарение и отговор от Агенцията по вписванията, от който става ясно, че нотариалният акт

в електронния регистър действително е отразен като дарение, въпреки че е покупко-продажба и че това се дължи на техническа грешка, която вече е отстранена по надлежния ред. Това е подкрепено с констативен протокол от Агенцията по вписванията. Във Висшия съдебен съвет е постъпило писмо от управителя на фирма "КАЛИСТО-МАТИ" ЕООД, с което се потвърждава, че сделката е била покупко-продажба, а не дарение.

3/ Във връзка с публикуван на Интернет-страницата на ВСС сигнал с твърдение за "търговия с влияние" по търговско дело с предмет чл.72 от Търговския закон, Сотир Цацаров разясни, че разглежда само наказателни дела, както и че към момента на разглеждане на коментираното дело е бил в задгранична командировка. Делото е било разпределено на принципа на случайния подбор от съответния заместник-председател на Окръжен съд-Пловдив. По получения сигнал от Министъра на икономиката, енергетиката и туризма сигнал за 'виновно неизпълнение на служебни задължения от страна на съдии', председателят на Окръжен съд-Пловдив Сотир Цацаров е препратил писмото на председателя на Апелативен съд-Пловдив, който е разпоредил проверка, завършила със заключението за спазване принципа на случайния подбор при разпределение на делото, както и липсата на нарушения по движението на делото и при произнасянето на докладчиците, което е било съобразно с действащите законодателни разпоредби. Приложена е разпечатка от САС "Съдебно деловодство", заповеди на председателя на Окръжен съд-Пловдив, сигнал от Министъра на икономиката, енергетиката и туризма, писма на председателя на Окръжен съд-Пловдив, заповеди на председателя на Апелативен съд-Пловдив, доклад на съдии от съдиите извършили проверката, както и

решенията по конкретното дело на Окръжен съд-Пловдив, Апелативен съд-Пловдив и ВКС.

Обобщеният извод на Комисията по професионална етика и превенция на корупцията, след извършения анализ на всички относими към настоящото становище обстоятелства, е че Сотир Стефанов Цацаров спазва изискванията, заложи в Кодекса за етично поведение на българските магистрати и притежава необходимите нравствени качества, за да бъде избран и да изпълнява длъжността „главен прокурор“ на Република България.

Становището е прието с решение, както Ви докладвах на 17.12.2012г. В същият ден е връчено на кандидата и той няма възражения по него.

Следващото становище се отнася за кандидата Галина Николаева Тонева-Дачева.

Галина Николаева Тонева-Дачева като заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура притежава богат професионален и административен опит, ръководейки пет от отделите във Върховна касационна прокуратура и взема решенията си при стриктно спазване на закона и вътрешното си убеждение, без да дава възможност да ѝ бъдат оказвани външни влияния. Ръководната ѝ практика е белязана от отлични умения и способност за оптимизиране на задълженията в отделите, както и взаимна координация. Създава атмосфера на доверие сред колектива и впечатление за справедлива оценка на проявите и постиженията на колегите ѝ прокурори.

Проявява активност и творчество при разработване на нови идеи в съответствие с изискванията на концепцията и стратегията за развитие на прокуратурата. Отговорна, способна да

взема самостоятелни, своевременни, законосъобразни и справедливи управленски решения по обективен и прозрачен начин, след изслушване и мотивирана преценка на становищата на колегите си.

При осъществяване на служебните си задължения е независима, безпристрастна, справедлива, компетентна и професионално квалифицирана. Ръководи се единствено от вътрешното си убеждение и закона, полагайки усилия за максимално разкриване на обективната истина, създавайки условия за равнопоставеност между страните. Постановява актовете си след достигане на убеждението, че са законосъобразни и справедливи.

Участва и организира съвместни екипи за разкриването на тежки умишлени престъпления, включително за борба с международната организирана престъпност. Умело използва възможностите на международната правна помощ. Независимо от служебната си натовареност, тя продължава да усъвършенства професионалната си квалификация - успешно е преминала множество обучения в Република България, страни от Европейския съюз и Съединените американски щати.

Уважителна е към колегите, гражданите, НПО и всички други институции, с които контактува при изпълнение на служебните си задължения. Търпелива и открита за различни мнения. Има завидни умения за работа с обществеността с цел повишаване доверието в съдебната власт.

Професионалните ѝ изяви са в синхрон с изискванията на Кодекса за етично поведение на българските магистрати. Спазва изискванията за вежливост, толерантност, почтеност, благоприличие и конфиденциалност, и в поведението си пред обществото.

Поведението и в обществото е белязано с висок морал и почтеност. Има безупречна репутация.

Галина Тонева-Дачева и съпругът ѝ Пламен Дачев нямат задължения към НАП. Не са им били извършвани проверки и ревизии. Пламен Дачев е вписан като адвокат в Адвокатска колегия-София на 10.07.1996г. и до настоящия момент по отношение на него не са били образувани дисциплинарни производства, а във Висшия адвокатски съвет и в Софийския адвокатски съвет не са постъпвали сигнали за нарушения на Закона за адвокатурата, както и Етичния кодекс на адвоката.

Сметната палата в отговор на запитване на КПЕПК е посочила, че Галина Тонева-Дачева е подавала декларации в Публичния регистър към председателя на Сметната палата като задължено лице по чл.2 ал.1 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемачи висши държавни длъжности от 2003г. в законоустановения срок и че при извършените проверки след 2007г. не са били констатирани несъответствия.

Инспекторатът към Висшия съдебен съвет не е проверявал работата на Галина Тонева-Дачева и срещу нея там не са постъпвали сигнали.

Справката от отдел "Инспекторат" при Върховна касационна прокуратура сочи на липса на подадени там сигнали срещу кандидата, както и извършвани проверки срещу него.

На Галина Тонева-Дачева не са налагани наказания.

При изслушването пред КПЕПК на Галина Тонева-Дачева бяха зададени множество въпроси, постъпили от НПО, както и от членове на Комисията, които получиха удовлетворителни отговори.

Във връзка с обществения интерес по делото "САПАРД" г-жа Тонева поясни пред Комисията, че никога не е наблюдавала

делото и оттеглянето на протеста по него е било в резултат единствено на действията на прокурора от Софийска апелативна прокуратура Стойчо Ненков, въпреки обратното становище на екипа надзорни прокурори от Върховна касационна прокуратура, наблюдаващи делото.

Обобщеният извод на КПЕПК след извършения анализ на всички относими към настоящото становище обстоятелства, е че Галина Николаева Тонева-Дачева спазва изискванията, заложи в Кодекса за етично поведение на българските магистрати и притежава необходимите нравствени качества, за да бъде избрана и да изпълнява длъжността "главен прокурор" на Република България.

Становището е връчено на кандидата на 17.12.2012г. и той няма възражения по него.

Последното становище се отнася до кандидата Борислав Боби Сарафов.

Борислав Боби Сарафов при изпълнение на служебните си задължения се ръководи единствено от закона и вътрешното си убеждение, без да допуска възможност за външни влияния. Компетентен и квалифициран, с много добра теоретична подготовка.

При администриране на повереното му звено се отнася с уважение към колеги и служители. Вежлив и толерантен към страните по делата. Диалогичен. При изпълнение на служебните си задължения не нарушава принципа за конфиденциалност - пази като служебна тайна фактите, станали му известни във връзка с изпълнение на служебните задължения.

Спазва всички правила за етично поведение, предписани в Кодекса за етично поведение на българските магистрати.

Борислав Сарафов и съпругата му Евгения Сарафова нямат задължения към НАП. На Борислав Сарафов е била извършена проверка за възстановяване на данък върху доходите във връзка с ползвано облекчение за 2006г., в хода на която не са били констатирани нарушения.

Сметната палата в отговор на запитване на КПЕПК е посочила, че Борислав Сарафов е подавал декларации в Публичния регистър към Председателя на Сметната палата като задължено лице по чл.2 ал.1 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни длъжности от 2003г. насам в законоустановения срок и че при извършените проверки след 2007г. не са били констатирани несъответствия.

Инспекторатът към ВСС не е получавал сигнали срещу Борислав Сарафов.

Справката от отдел "Инспекторат" при Върховна касационна прокуратура сочи за получена жалба срещу Сарафов, по която е била образувана преписка № 9780/2009г. Преписката е прекратена след извършването на проверка поради липса на данни за оказан натиск от страна на Борислав Сарафов върху свидетел по време на разпит. Предупреждението към свидетеля за отговорността по чл.290 от Наказателния кодекс не е счтено за оказване на психологически натиск, каквито са били твърденията в жалбата.

На Борислав Сарафов не са налагани наказания.

При изслушването пред КПЕПК на Борислав Сарафов бяха зададени множество въпроси, поставени от НПО, както и от членове на Комисията, които получиха удовлетворителни отговори.

Г-н Сарафов изясни отношенията си с народния представител от Парламентарната група на Политическа партия „ГЕРБ“ Светлин Танчев, който е негов братовчед.

Г-н Сарафов изясни и обстоятелствата, изложени в горепосочения сигнал срещу него, подаден в Инспектората към Върховна касационна прокуратура.

Обобщеният извод на КПЕПК след извършения анализ на всички относими към настоящото становище обстоятелства, е че Борислав Боби Сарафов спазва изискванията, заложи в Кодекса за етично поведение на българските магистрати и притежава необходимите нравствени качества, за да бъде избран и да изпълнява длъжността "Главен прокурор на Република България".

Становището е връчено на кандидата на 17 декември 2012г. и той няма възражения по него.

Благодаря Ви.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Тодоров.

На основание изслушаните вече два доклада става ясно, че до изслушването са допуснати тримата кандидати: Борислав Сарафов, Галина Тонева и Сотир Цацаров.

Преминаваме към същинската част - изслушването на кандидатите. Бих искала най-напред да Ви припомня регламента, още повече че заседанието, което се предава публично и директно. Изслушването в съответствие с Процедурните правила за избор, Раздел III, се провежда по азбучен ред. Висшият съдебен съвет провежда изслушването на допуснатите кандидати, като поредността се определя по азбучен ред. Представянето на всеки един от кандидатите е от вносител. До 10 минути, е регламента, че може да продължи това представяне. Следва лично представяне и представяне на концепцията от страна на самия кандидат, което по

регламент може да бъде до 20 минути. Следват въпроси и отговори. По отношение на въпросите и отговорите, бих искала да обърна внимание, че става въпрос за въпроси и отговори, които са изпратени в съответствие с изискванията на закона и процедурите. Това са въпроси от магистрати и юридически лица с нестопанска цел, регистрирани за осъществяването на обществено полезна дейност, висши училища и научни организации. Те са представени не по-късно от 7 работни дни преди изслушването и в рамките на тях могат да бъдат представени и становища за кандидата, включващи въпроси, които могат да му бъдат представени и при изслушването. Анонимни становища и сигнали не се разглеждат.

Бих искала да Ви напомня, че аз, като председателстващ, обобщавам и задавам въпросите. Също така право да задават въпроси имат членовете на Висшия съдебен съвет и главният инспектор. Времето за отговор на всеки един от кандидатите може да бъде до 30 минути, като това време, разбира се, може да бъде удължено. Аз предполагам, че и Вие сте на същото мнение, че е най-добре всеки един от кандидатите да отговори на всички въпроси до тяхното изчерпване, дори и да продължи малко по-дълго във времето. Предполагам, че поради постъпилите наистина много голям брой въпроси, изслушването ще продължи, при всички случаи, за всеки един от кандидатите, повече от 30 минути.

Всеки един от кандидатите е получил въпросите, които са адресирани. Те са качени и на сайта на Висшия съдебен съвет. Вие също разполагате с тях. В това отношение, бих искала да кажа, че аз самата ще задам една част от въпросите, след това ще Ви дам възможност Вие да зададете въпроси, за да може да се включите и Вие в рамките на изслушването, и накрая ако останат не зададени

въпроси от списъка, с който аз разполагам, ще ги задам в края на изслушването на всеки един кандидат.

Сега Ви предлагам да поканим първия кандидат. По азбучен ред това е г-н Борислав Сарафов.

/В залата влиза Борислав Сарафов/

ДИАНА КОВАЧЕВА: Добро утро, г-н Сарафов. Заповядайте. Започваме с Вашето изслушване. Няколко думи за регламента. Първо ще бъдете представен от вносител. След това имате 20 минути за лично представяне и представяне на Вашата концепция. След това ще Ви бъдат зададени въпроси от мен, от членовете на Висшия съдебен съвет и главният инспектор.

Най-напред бих искала да дам възможност на представител на вносителите на кандидатурата на г-н Сарафов да представят кандидата, в рамките на 10 минути. Тук бих искала да Ви напомня да спазвате и да уважавате тайната на вота и при представянето да не агитирате колегите за кого да гласуват, и съответно да не разкривате Вие за кого бихте гласували, тъй като тайната на вота наистина е много важна.

Заповядайте, г-н Колев.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Благодаря, г-жо Министър.

Уважаеми колеги, не мисля че е необходимо повече представяне от това, което беше направено до момента. Отлично знаем, че абсолютно всички въпроси свързани, както с професионалната биография на кандидатите така и с личните им качества, бяха обсъдени. Но такъв е регламента. В конкретния случай за колегата Сарафов чуваме становището, както на Етичната комисията така и становището на Комисията по професионална квалификация и превенция на корупцията. Очевидно е, че колегата Сарафов притежава, както професионалните така и етичните

качества за да кандидатства за длъжността „главен прокурор“. Повече от ясни бяха и двете становища. Изчитайки внимателно концепцията на колегата Сарафов, е видно, че в нея са залегнали абсолютно всички аспекти, касаещи както работата в прокуратурата, залегнали се всички негови виждания, касаещи нейното бъдещо развитие, което е най-важния момент, който трябва да бъде обсъден при избора на главен прокурор.

Към колегата Сарафов са поставени множество въпроси, на които се надявам той изчерпателно да отговори. Разбира се те са поставени предварително на работно заседание на Комисията по професионална етика. Мисля че той е дал един сериозен и изчерпателен отговор и на тях. Отговорил е точно на всички атаки и критики към него.

Така че след изслушването на колегата, няма да агитирам когото и да било, но аз считам че това е кандидатурата, която би следвало да бъде избрана за главен прокурор.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Колев.

Сега, г-н Сарафов, имате възможност да направите Вашето лично представяне и да представите концепцията си в рамките на 20 минути. Заповядайте

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря, г-жо Министър. Благодаря на г-н Колев за добрите думи за мен. На първо място искам да кажа, че приех своята номинация като признание за работата на всички мои колеги, с които работихме първоначално в съвместните екипи за борба с организираната престъпност, а впоследствие и в Специализираната прокуратура. При представянето на моята концепция ще бъда сравнително кратък, защото всеки от Вас вероятно я е чел. Тя е публикувана и на сайта, така че всеки от медиите, от гражданските, от неправителствените

организации, би могъл да се запознае с нея. На първо място искам и да уточня, че в концепцията си съм изложил само най-основните и най-важни свои виждания за развитие на прокуратурата. Със сигурност един човек не би могъл да обхване, не е и възможно, всички аспекти по отношение на реформата. Това със сигурност не е възможно независимо от личните и професионални качества на всеки от нас - тримата кандидати. Именно затова по време на многобройните си медийни изяви напоследък аз казвах, че нашите три концепции се допълват взаимно. Именно трите концепции изцяло дават една най-пълна картина, най-цялостна на това какво трябва да се свърши, за да се ускори реформата в прокуратурата, така че тя да бъде наистина една авторитетна, работеща институция.

Съвсем накратко ще кажа каква е моята лична мотивация за заемане на длъжността и за това да приема своята номинация. Личната ми мотивация е свързана преди всичко с притежавания от мен, смея да кажа, не малък професионален и управленски опит в системата на прокуратура. Искам да подчертая, че аз съм работил във всички нива на прокуратурата - в районна прокуратура, в окръжна, в апелативна, във върховна, като имам предвид и двете прокуратури /върховна касационна и върховна административна прокуратура/, и сега отново съм в апелативна прокуратура. Междувременно считам опита си и като следовател като изключително ценен особено след последната реформа, когато следствието вече е част от прокуратурата. Между впрочем като следовател натрупах и доста сериозен опит, който в момента използвах като разследващ магистрат. Аз и в момента, това е моята сила, това е моето амплоа, водя разследване. Като следовател и като прокурор съм работил по едни от най-тежките дела, които

всеки знае. Като прокурор съм работил основно по делата срещу хората с прякори. Няма да ги изброявам поименно. Те са изложени в моята концепция. Като следовател също съм работил по доста тежки и сложни дела. Всъщност именно моята работа по тези дела и смея да кажа успехите по тях водят и до факта, че някои от обвиняемите и подсъдимите, а всъщност и осъдените повдигат жалби срещу мен, което считам че е един добър атестат за моята. Бих искал да кажа и че работата ми в последните години, както в съвместните екипи за противодействие на организираната престъпност така и специализираните прокуратури, обогати сериозно моя опит по отношение на най-иновативните и новаторски техники за работа срещу тази специфична престъпна дейност. Например разследването чрез служител под прикритие, доверителната сделка, контролирана доставка, действително ефективното използване на специални разузнавателни средства, проверка на компютърната информация, използването на показанията на свидетели и обвиняеми. И не на последно място считам за особено важно задълбочения финансово разузнавателен анализ, тъй като той е изключително важен, когато се касае до дейността на организираните структури. Участвал съм в множество обучителни инициативи и мероприятия, както в България така и в Съединените американски щати, в Испания, в Германия. Награждаван съм от Висшия съдебен съвет, от главния прокурор и от директора на ФБР. Именно този мой професионален опит, смея да кажа и немалък управленски, ми дава основание да считам, че бих могъл да се справя с една от най-тежките отговорности, каквато несъмнено е тази на главния прокурор.

Съвсем накратко ще представя каква е моята обща оценка по отношение състоянието на прокуратурата в момента.

Много се изприказва. Аз все пак ще използвам още веднъж за пореден път думите на предишния главен прокурор - в момента прокуратурата не се нуждае от спасител, но разбира се реформа е необходима, необходимо е ускоряване на започнатата вече реформа, реформа с надграждане и оптимизиране на постиженията. Последните няколко години прокуратурата постигна изключителни успехи по делата срещу организираната престъпност и се провали тотално, смее да го кажа отговорно, по делата срещу корупцията. Именно това ми дава основание да считам че е необходим детайлен, внимателен анализ на повтарящите се грешки по тези дела за корупция, за да се види и ясно и отчетливо да се изведе пред скоби къде грешим по отношение на тези дела, за да могат тези грешки да не се повтарят и с един нов поглед да можем да се справим с това социално зло, каквото е корупцията. Към момента е налице един изключително висок дял на осъдените лица. Над 96% осъдителни присъди. За съжаление в 4-те процента оправдателни попадат доста от така наречените знакови дела, което всъщност в някаква степен влошава сериозно имиджа на нашата институция. Имаме изключително висок дял и на приведените в изпълнение присъди. Пак за съжаление ще кажа, че така наречените братя Галеви не са в тези по-малко от 2%, които са приведени в изпълнение. Материално техническото обезпечение на прокуратурите е на сравнително добро ниво с изключение на сградата на Софийска районна прокуратура. И държа да подчертая, звеното, което ръководя в момента, все пак аз съм пристрастен с неговите проблеми, Следствения отдел към Специализираната прокуратура в момента не разполага с нито едно работно място. В момента са принудени колегите следователи да работят по четирима в един кабинет, което е просто невъзможно. Знаете какво

означава за един разследващ орган, какъвто е следователя, да работи в кабинет с още четирима души. Надявам се по този въпрос скоро да бъде взето някакво решение.

Накратко ще кажа за натовареността и свързания с него въпрос за оптимизиране на човешките ресурси. Към момента като сумарен брой най-натоварени със служебни задачи са районните прокуратури. Ще го определя като 1441 единици, което включва установени прокурорски актове внесени в съда, участие в съдебни заседания, други прокурорски актове и дейности. За окръжните прокуратури тази бройка е 861. За апелативните 451. Разбира се, категоричен съм, че това не може да отрази коректно цялата работа в прокуратурата. Прокурорската работа не може да бъде измервана единствено в количество, напротив за едно адекватно оценяване работата на прокурора и неговия труд е необходим и качествен критерий. Една обективна система за качествени критерии за оценка натовареността съобразена с фактическата и правна сложност на делата, е от изключително значение и важност. Това биха могли да бъдат доста критерии. Необходимо е все пак едно обсъждане, една дискусия по този въпрос, като например кой е обвиняемият; мерки за неотклонение; текст, по който се води наказателното производство.

Оптимизирането на човешките ресурси и успешното решаване на този въпрос ще облекчи и ще подпомогне решаването на редица други проблеми, като например бързината и качеството на самата прокурорска работа. Проблем, от няколко години, е изцяло непопълненият щат в прокуратурата и заемането му от командировани магистрати. Вече имах възможност в някои от интервютата да кажа, че командироването е необходимо понякога, но то е като кръпка в асфалта. Това е временна мярка, която не

постига дълготраен положителен ефект. Пак искам да кажа по отношение на заетия щат, в Апелативната специализирана прокуратура, която аз ръководя, в момента щата е 13 прокурори, заети са 9 щатни бройки. В Специализираната прокуратура са 22 щатни бройки, заети са едва 13. Следственият отдел е от 12 следователи, заети са само 7. Както казах командироването решава временно въпросите, но не и не може да бъде окончателно решение. То създава доста сериозен дискомфорт в прокуратурите, където се взимат командировани прокурори. В тази връзка аз бих разчитал на Вашето разбиране и съдействие, като членове на Висшия съдебен съвет, така че преди обявяването на конкурсите по Закона за съдебната власт, да се извърши необходимото цялостно така наречено от мен прекрояване на щата и на кадровото обезпечение на прокуратурата. Защото наистина действителният анализ на натовареността в отделните структурни звена на прокуратурата ще позволи пренасочването на кадрови ресурси там където те са най-необходими, без разбира се, да се променя общата численост на прокуратурата в момента, която е достатъчна.

Безспорен факт е, че престъпността в страната е неравномерно разпределена и е обичайна в по-големите градове и по-сложни райони. Това са София, Пловдив, Варна, Бургас и Благоевград бих причислил, заради специфичното му положение и наличието на две гранични зони. Тук би могло да се използва и правомощието на главния прокурор, произтичащо от разпоредбата на чл.194 от Закона за съдебната власт. Между впрочем подобно решение бих предложил и за военните следователи от така наречените военно-следствени участъци. Част от тях биха могли да преминат със своя щат, с материалната си база и със служителите в тях към щата на Специализираната прокуратура, към Следствения

отдел на Специализираната прокуратура, което в някаква степен ще облекчи работата на този следствен отдел по дела водени в отдалечени райони от София, тъй като знаете, че Следственият отдел е с национална компетентност и води разследване на територията на цялата страна, което създава необходимост от доста чести командировки в отдалечени зони - Шумен, Варна, Бургас, това са нерядко зони за дестинация за командировки. Виждате какви са метеорологичните условия в момента. Това създава все пак и затруднения, създава и разходи. Така че настаняването на следователи на места би облекчило и оптимизирало в някаква степен работата на и на Следствения отдел на Специализираната прокуратура. Между впрочем по този въпрос съм провел и предварителен разговор с г-н .. /не се разбира името/, който, трябва да кажа, е инициатор на тази идея и мисля че срещам разбиране от негова страна.

Тук може би е мястото да кажа и за проблема с неизползвания капацитет на следователите. Това е факт. Необходимо е бързо и рязко натоварване с работа с разследване. Биха могли да се трансформират част и може би дори всички незаети щатни бройки на следствието в прокурорски. На второ място - въвеждане на строг ангажимент на окръжните прокурори да използват своите правомощия по чл.194, ал.1, т.4 от НПК за възлагане на досъдебни производства на окръжните следствени отдели. Аз съм убеден, че липсата на служебни ангажименти на следователите в момента създава известен и не малък заряд от дискомфорт и на тях.

Накратко ще кажа за атестирането и кариерното израстване. Към момента аз мисля че атестирането се провежда при условията на една пълна уравновилка. Знаете че всички

атестирани, почти без изключение, получават максималната оценка „много добра“, което според мен убива инициативността и не изпълнява своята роля. В крайна сметка атестирането само отнема ресурс на атестиращите, като се знае предварително, че резултатът ще бъде „много добра“ оценка. Действително атестирането трябва да бъде строго и стриктно спазване на критериите посочени в чл.198, ал.1 от Закона за съдебната власт и ал.2 от чл.199. Няма да чета тези текстове, Вие ги знаете. Аз съм убеден, че уравниловката убива инициативността и демотивира прокурорите да вършат коректно, качествено и в срок своите служебни задължения. Разбира се необходимо е да се приеме единен стандарт за атестиране на прокурорите, който да отчита, както казах, както количествен така и качествен критерий за тяхната работа. Тези атестации именно, коректно изготвени, трябва да изиграят водеща роля при кариерното израстване на отделния прокурор. Честната и открита система за кариерно израстване основана само на принципите на професионализма и етичното поведение ще изиграе ключова роля за подобряване работата на прокуратурата. Към момента институтът за поощрение и наказание почти не се използва. Всички знаем, че доколкото има предложения за поощрение то те са основно по повод навършване на юбилейна годишнина на отделни магистрати и при пенсиониране. Аз мисля че тук трябва да се подходи малко по-отговорно и когато някой се е отличил в своята работа той трябва да бъде награден. Естествено и логично е, когато някой работи мърляво, когато не спазва добре своите служебни задължения, когато подхожда безотговорно той просто трябва да бъде наказан. Аз мисля, то всъщност се дискутира и по отношение възможността за законово регламентиране, но активно трябва да се използва и възможността за налагане на

дисциплинарни наказания за бездействие, което неоправдано забавя наказателното производство, произтичаща от разпоредбата на чл.307, ал.4, т.2 от Закона за съдебната власт, тъй като една от основните и между впрочем основателни критики към работата на прокуратурата е бавните разследвания. Не е възможно, не е обосновано едно разследване да продължава две, три, четири, че и повече години. Още повече, че има досъдебни производства срещу известни граждани, срещу известен извършител, което наистина засяга и ограничава правата на гражданите. Само по себе си бавното правораздаване е лошо правораздаване, поради което контролът за това трябва да се възложи пряко на окръжните прокурори, а там където продължава по-дълго вече да се включат и апелативните ръководители на прокуратурата.

Накратко ще кажа и това, което считам за основно и това, от което най-много разбирам - активизиране на разследването. Необходимо е едно наистина активизиране на разследванията, ускоряване и избягване на кабинетния подход със засилване водещата роля на прокуратурата, както по образуваните досъдебни производства така и по оперативни дела, на които може да се дава процесуална насоченост още преди така наречената реализация. Това довежда до положителни резултати. Този принцип прилагаме в работата на Специализираната прокуратура и той дава, както казах ефективен положителен резултат. По делата за организирана престъпност разследването трябва да се провежда и в дълбочина. Както казах, принципът „следвай пътя на парите" е изключително важен, защото ниските нива, в самите престъпления наркоразпространението се върши от ниските нива на една организирана престъпна група, но парите се концентрират и фокусират във високите нива. Именно проследявайки паричния

капитал ние можем да стигнем до високите нива, до истинските лидери на организираната престъпност, а не да ловим само дребните риби, които продават наркотици на улицата. Още повече, че отнемането на генерирания престъпен ресурс е изключително важно особено по отношение на престъпления генериращи значителни облаги. В момента има една методика за всеобхватни финансови разследвания, която е изключително добра. Аз съм участвал заедно с колегите Максим Колев и Николай Георгиев в нейното създаване, но тя за момента, за съжаление, не се спазва стриктно в рамките на прокуратурата. Имам лични наблюдения за това и това трябва да се коригира.

Много важно, искам да посоча тук, че концентрирайки усилията си по делата срещу организирана престъпност ние не можем да забравим и редовия гражданин, така наречената битова престъпност. Всеки отделен гражданин, пострадал от престъпление, има право на разследване със същото качество и срочност, каквито се изискват по делата с висок обществен интерес. Аз вече казах в някои от интервютата, че по този въпрос, считам че хиляда битови престъпления не се извършват от хиляда битови престъпника, а от не повече от 50, 60, максимум 100. Това е така, тъй като има доста хора, които имат по 10, 15, 20, а може би и повече висящи досъдебни наказателни производства в една или друга фаза, които така или иначе не получават ефективна присъда и в крайна сметка продължават тези хора да вършат престъпления. Това е един сериозен проблем. Виждам, че все повече се дискутира върху него и наистина трябва да има някакво решение.

Няколко са основните принципи в работата на прокуратурата. Ще ги спомена схематично. На първо място това е специализацията. Считам за важно и необходимо, този принцип е

приложен в ръководената от мен прокуратура и от колегата Костов прокуратура, в окръжните прокуратури, които са едни от основните прокуратури, където се разследват едни от най-тежките дела, обособяване на два отдела - един криминален и един икономически. А в някои от най-големите окръжни прокуратури е удачно въвеждането и на трети отдел за общо стопански престъпления. Например в Софийската окръжна прокуратура, където работих дълго време, има доста престъпления по транспорта предвид широката пътна мрежа, двете магистрала. Една специализация по отношение на този вид дела ще даде положителни резултати по отношение на този вид престъпления. Една специализация ще постигне целената ефективност в работата на прокурорите чрез създаване на възможност за надграждане и разширяване на техните специални знания и умения в определени области. Например във вещно право, данъчно право, счетоводство и т.н. А по отношение на криминалните дела, по отношение на специфичните техники за разследване на организираната престъпност. Вътрешно структуриране на отделите трябва да се извърши на база на специализацията, разпределението на делата, както е заложено в чл.9, ал.2 от Закона за съдебната власт, да се прилага в рамките на самите отдели. Такава специализация ще даде изключително добри резултати по дела, които изискват по-специфична правна материя, по-широка от общите познания в областта на наказателното право, като например делата за злоупотреби със средства от европейски фондове, делата за пране на пари, делата за данъчни престъпления.

Вторият основен принцип. Основните принципи са три - специализация, екипност и взаимодействие. Вторият основен принцип е екипността. Екипност в няколко направления. На първо

място по отношение на специалния надзор, който трябва да бъде реален, а не формален и с оглед мястото на апелативните прокуратури в системата на Прокуратурата на Република България той трябва да се осъществява от тях. Разбира се специалният надзор не трябва да бъде формален и да се изискват справки. Напротив специалният надзор трябва да се възприеме като едно своеобразно наставничество на по-опитните прокурори в апелативните прокуратури към техните, да кажем, по неопитни колеги от окръжните прокуратури. Той трябва да бъде изчистен от формализъм, за да бъде реален и ефективно да помага, а не да пречи.

Второто направление в екипността по отношение с разследващите органи, следователите. Взаимодействие в четири посоки. Със специализираните прокурорски мрежи, с лица от други органи, чиито знания са необходими, като вещи лица, банкови институции и органите на НАП. Необходимо е, разбира се, едно унифициране на съдебната практика, едно подобряване на контролно ревизионната дейност, едно много важно взаимодействие с контролните органи. Необходимо е оптимизиране дейността на Върховната административна прокуратура и административните отдели в окръжните прокуратури. Едно развитие на унифицираната информационна система и ефективното използване на нейните възможности, въвеждане на електронното дело, ефективно използван справочния модул на унифицираната информационна система, подобряване работата на информационната система и, разбира се, подобряване обслужването на гражданите чрез страницата на прокуратурата в Интернет, като например се осигури възможност при въвеждане на потребителско име и парола, предварително предоставени от

наблюдаващата прокуратура, всяко заинтересовано лице да получи достъп до относими към него актове, постановени от органите на досъдебното производство. Например постановление за прекратяване и спиране, постановление за връщане или отказ и т.н.

Няма време да се спра по-подробно на медийната политика на прокуратурата. Необходимостта от повишаване професионалната квалификация. Много важния въпрос по отношение решаване проблема с вещите лица, тъй като има експертизи, които се бавят по година и половина, две.

И не на последно място ще кажа и развитието на колектива. Наистина необходимо е едно коректно отношение към колегите. Не е допустимо насаждането на страх, раболепие, сляпо подчинение. Освен нормативно установените принципи на ръководство изключително важно е да се спазват и прилагат човешките принципи - коректност, диалогичност и доверие.

В заключение ще посоча, че прокуратурата в България ще продължи да изпълнява своите задължения и ще продължи да се развива като безпристрастна, независима, активна и ефективна част от съдебната ни система.

Готов съм да отговарям на Вашите въпроси.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Сарафов. Сега по регламент минаваме към въпросите. Аз ще започна с въпроси, които са постъпили и са изпратени от страна на магистрати, юридически лица с нестопанска цел, висши училища, научни организации. Между другото въпроси са постъпили и по специалната форма, която беше създадена от Висшия съдебен съвет по електронен път. Те също са включени. Това са обобщени въпроси по теми. След това ще дам възможност на членовете на Висшия съдебен съвет и на главният инспектор, и ако останат не

отговорени въпроси или не зададени, по-точно, аз ще взема отново думата накрая, за да ги задам.

Сега бих искала да започна с един въпрос, който е свързан с Вашата професионална визия за реформа в прокуратурата. Това е въпрос за това какви са предвижданите от Вас дългосрочни, средно срочни, непосредствени цели, мерки и средства за преодоляване на недостатъците в статута, управлението и дейността на прокуратурата констатирани в проверките от страна на Европейската комисия и нейния доклад.

Вие засегнахте част от тези въпроси във Вашата концепция, но все пак по отношение на Вашите приоритети като цели. Заповядайте.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря. Действително, както казах аз някои от тези неща съм ги засегнал в своята концепция, изложих ги и сега пред Вас. Един от основните въпроси е оптимизиране на човешките ресурси и прекрояването на щата. Като най-належащ и наболял въпрос е именно този. Според мен е необходимо да се направи анализ на натовареността. Да се прецени кои прокуратури са най-много натоварени. Къде наистина има колеги, които изнемогват от работа, което се отразява и на тяхното качество на работата, разбира се, и да се пренасочат усилията и кадрите, като магистрати и съдебни служители в тези райони, където наистина е необходимо да се вложи ресурс. Належащ въпрос е, както казах, и анализа на оправдателните присъди по делата за корупция, защото това социално зло не е възможно, не е допустимо да остава извън фокуса на вниманието на прокуратурата. Като по-дългосрочните въпроси, разбира се, са свързани с материалната база в Софийска районна прокуратура.

В общи линии това е.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Сарафов. Следващият въпрос, който към всички кандидати е отправен, е каква е Вашата визия, необходима ли е децентрализация и в каква степен в прокуратурата?

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Да. Вече имах възможност да кажа на няколко пъти по време на своите интервюта, че децентрализация е необходима. Да, децентрализация, е необходима, както по отношение на администрирането на прокуратурата така и по отношение на финансите. Аз съм изложил в своята концепция, че децентрализиране на стопанската дейност ще доведе до положителни резултати, тъй като ще даде възможност на административните ръководители по места по-гъвкаво и по-адекватно да преценяват и изпълняват материално-техническото обезпечение на отделните прокуратури. Така че както оптимизирането и управлението на стопанската дейност така и администрирането на самата прокуратура. В тази връзка основна роля трябва да изиграят апелативните прокуратури. Първо с оглед тяхното място в системата на прокуратурата. Те са на достатъчно високо ниво, нямат първоинстанционни дела и същевременно биха могли да обобщават и да ръководят апелативните райони.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Следващ въпрос. Известно ли Ви е колко и какви справки се изискват от прокурорите от районните и окръжни прокуратури седмично, месечно и годишно, както и по спешност. Доколко е присъща тази дейност? Защо отнема толкова много време на органи, чието основно задължение е да осъществяват пряко ръководството.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Разбира се зная този проблем. Той е изключително остър, но той е и решим. Той е решим именно със средствата на унифицираната информационна система, тъй

като именно унифицираната информационна система в момента дава възможност справки изобщо не се изготвят. Доколкото все пак е необходима статистика за нуждите на прокуратурата, като цяло, да е необходима е статистика, но това може да стане чрез своевременно и коректно въвеждане на данните в унифицираната информационна система. Ако тя заработи нормално справките ще изчезнат .. като такива изобщо.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Следващ въпрос. Познавате ли професионалните, психологически и социални проблеми на прокурорите и служителите на всички нива?

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Социалните и психологически проблеми ще са толкова много, всеки си е със своите проблеми. Общите проблеми са натовареността, тежката работата, както на прокурорите така и на съдебните служители, която не е лесна. Свързана с хабене на нерви и усилия. Дори човек, когато свърши работа в пет или шест часа той си носи проблемите къщи, продължава да мисли върху отделни казуси или върху отделен проблем. Това са основните проблеми, но всеки детайлно, едва ли мога да зная кой какви проблеми има.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Един въпрос по отношение на тема, която Вие засегнахте във Вашата концепция за натовареността на прокурорите, но все пак по-конкретна група от въпроси, които се съставят. Нуждаят ли се от промяна и в каква посока обхвата на компетенциите и натовареността на прокурорите? Правилата за оценяване качество на тяхната работа, формите на мотивация за работа в прокуратурата, процедурите в НПК с цел премахване на формализма и ускоряване на работа в досъдебното производство. В този въпрос е включен и подвъпрос - какво стои зад огромната прокурорска натовареност и как ще коментирате твърдението, че

над 50 000 досъдебни производства са прекратени по давност само за една година? Това е твърдение, посочено от неправителствена организация.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Всъщност, както отбелязахте, аз по 90% от този въпрос вече отговорих. По отношение на 50 000 наказателни производства прекратени по давност, това е възможно, но аз съм убеден, че те за да са прекратени по давност, са започнати в един много по-стар период и по тях не е работено доста отдавна. Това са най-вероятно прекратени производства срещу неизвестен извършител, които и до момента не са открити. Да, действително това не бих могъл да кажа, че е някакъв актив на прокуратурата, но не е и кой знае какъв пасив.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Другата част от въпросът беше свързана с това дали смятате че е необходимо да бъде премахнат формализма и да има ускоряване на работата в досъдебното производство в контекста на процедурите по НПК?

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Със сигурност е необходимо известната марка на формализма. Аз съм го написал и в своята концепция. Не е допустимо, не е логично изготвяне на обвинителни актове по 700 - 800 страници, всъщност има и по-големи, мисля че колегите в Сандански или Петрич бяха изготвили обвинителен акт от 24 000 страници, което е безумие. Между впрочем никъде в Европа не се изготвят толкова дълги обвинителни актове. Миналият месец бях в Испания, където бях на учебно и работно посещение. По сложните, тежки наказателни производства колегите в испанската прокуратура изготвят от 12 до 15 страници обвинителен акт. Наистина би могло да се помисли за едно деформализиране, но част от тези задачи са свързани с промяна в законодателството.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Сега от групата въпроси, които са свързани с конфликт на интереси и непотизъм. Какво е Вашето отношение към явлението „непотизъм“ в съдебната система? Влияе ли семействеността и концентрацията на лица с роднински връзки върху съдебните актове?

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Доколкото се говори за семейственост, аз не бих го нарекъл, че това е едно негативно решение и че това е нещо негативно в нашата съдебна система. Да, действително, има, съвсем нормално, колеги, които се запознават още от студентските си години и градят заедно след това и кариера, и семейство. Аз не го считам за минус, не го считам за укоримо. В крайна сметка всеки има своите професионални възможности за развитие и същевременно актовете на всеки един подлежат на институционален контрол, независимо дали работи в прокуратурата или в съда. Всеки акт подлежи на институционален контрол. Аз не го намирам за лошо, не го намирам за укоримо. Между впрочем, ако трябва да погледнем в страните с развита демокрация, към които се стремим, там има кланове, които винаги един от тях, например Кенеди, винаги има представители и в отделните министерства, и в конгреси, и в сената. Никой от тях, никой от американското общество не счита това, че е укоримо или че това създава някакви неудобства за страната. Напротив това е съвсем нормално и логично. Аз не считам, че ако единият съпруг е магистрат, другият трябва да шофира камион за сметоизвозване, за да може ние да сме доволни. Напротив.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Въпроси свързани с Вашето отношение и намерение за взаимодействие с организацията и структурите на гражданското общество и съсловните организации. Тук е цитирана Асоциацията на прокурорите. Какво е Вашето

отношение към взаимодействието с представители на гражданското общество и съсловни организации?

БОРИСЛАВ САРАФОВ: По отношение на взаимодействието на прокуратурата със структурите на гражданското общество или така наречените неправителствени организации аз съм изцяло „за“. Аз вече го прилагам в своята практика. Към момента тече един проект на фондация „РискМонитор“, към която имам изключително положително отношение. Този проект обхваща работата на Апелативната специализирана прокуратура и на Специализираната прокуратура. Обхваща обучение с обмяна на опит с колеги от Холандия, от Испания, от Германия, от Съединените щати, от Италия, от почти всички страни можем да черпим опит. Идват лектори, запознаваме се с техния опит и това е изключително положително, помагат в работата и аз мисля че вече съм с отворена ръка и протегната ръка към неправителствения сектор. Така че - категорично да.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря ви. Още един свързан с този въпроси. Бихте ли подкрепили прилагането на гражданско наблюдение в прокуратурата на различни нива и какви ключови теми за наблюдение бихте подкрепили?

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Гражданско наблюдение в прокуратурата. Въпросът е малко щекотлив, тъй като гражданското наблюдение не може да обхваща висящи досъдебни производства, върху които тегне следствената тайна. По отношение контрол върху работата на прокуратурата може би да, но прецизирано, внимателно по отношение цялостната дейност на прокуратурата, като все пак отчитаме статистическите показатели, като цялостната работа по отношение на определена категория дела, както казах срещу организирана престъпност или корупция, там където

работата на прокуратурата куца в крайна сметка гражданското общество е нормално да бъде някакъв коректив.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Един въпрос, който е свързан с това какво е Вашето отношение към темите „Правосъдие за деца“ и „Домашно насилие“ в контекста на работата на прокуратурата?

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Към темата, доколкото има отношение, всъщност към момента има специализирана прокурорска мрежа, една от които е именно престъпления извършени от непълнолетни и престъпления извършени срещу малолетни и непълнолетни. Така че прокуратурата вече е инициирала, вече е започнала работа по този вид.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Според Вас необходимо ли е приемането на нов Наказателен кодекс?

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Мнението ми по този въпрос е категорично. Нашият Наказателен кодекс е остарял и архаичен. Необходимо е приемането на нов. Всъщност може би някои от Вас знаят, аз съм член на работната група, която подготвя измененията в новия Наказателен кодекс. Да, необходим е нов Наказателен кодекс.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Един конкретен въпрос. Ако бъдете избран за главен прокурор бихте ли разпоредили образуване на досъдебно производство и бихте ли гарантирали обективно разследване срещу.. И тук са изброени три конкретни случаи: Прокурорът от ВКП Роман Василев за действията му на 1 април 2010г. при ареста на Николай Цонев; Длъжностните лица отговорни за смъртта на Тодор Тодоров - Чакъра; Полицейските служители отговорни за изтезанията срещу Юрий Ленев.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: На първо място ще кажа, че ако Вие решите, че заслужавам Вашето доверие и ми възложите ръководството на прокуратурата, аз ще осигуря обективно разследване по всяко едно дело, а не само по изброени дела, които някой е извел като приоритет. Обективно разследване трябва да има по всяко едно дело. По отношение на трите конкретни случая, които споменахте, всъщност колегата Роман Василев вече получи едно наказание. Така че, мисля че този въпрос е изчерпан, той беше наказан от предишния състав на Висшия съдебен съвет, получи своето наказание и мисля че го изтърпя.

По отношение на Тодор Тодоров-Чакъра вече е водено, доколкото зная, не съм запознат с казуса в детайли, вече съм убеден, че е водено наказателно производство, което е приключило по някакъв начин, така че то наказателно производство е водено.

По отношение на Юрий Ленев, там вече може би е необходим по-внимателен анализ, необходимо е да се запознаем с фактите по делото, след което бих могъл да кажа становище. Както всички знаем - „дайте ми фактите да дам правото“. Не бих могъл да коментирам казус, по който не познавам фактите.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Един въпрос по отношение случайното разпределение на дела и преписки в прокуратурата. Как действа според Вас този принцип? Има ли пробиви, има ли случаи на изключване на отделни прокурори от случайното разпределение?

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Въпросът за случайното разпределение е много важен. Аз имам своето становище по отношение на него. Знаете, в момента аз съм административен ръководител на Апелативна специализирана прокуратура, където принципът за случайно разпределение на делата се прилага

изключително стриктно. Държа да подчертая, че аз имам силно положително отношение към този принцип именно като административен ръководител, защото познавам колко са чувствителни колегите към темата на кой какво дело му се е паднало и съм убеден, че ако този принцип не действа и бъде въведен стария с разпределение с резолюция, абсолютно всеки от колегите ще е убеден, че на него са му се паднали най-сложните, най-тежките и най-много, като брой, дела. Така че този принцип изключително много облекчава и улеснява моята работа като административен ръководител. Категоричен съм, че този принцип не може да бъде пренебрегнат. Спазва се стриктно, предполагам, във всички звена на съдебната система и няма никаква възможност за каквато и да е манипулация.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря. Един въпрос, който само към Вас е отправен. Как смятате да противодействате на легалния внос и износ на наркотични вещества представени като стоки с двойна употреба. Имате ли Вие предложения за промени в законодателството в тази насока? Конкретен пример, който е даден по този въпрос е свързан с препарата с приложение в онкологията.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря Ви, г-жо Министър. Аз видях този въпрос. Той е качен на сайта на Висшия съдебен съвет. Ще си позволя да отнема малко повече време за отговор по него, тъй като въпросът е доста важен и много от хората не са запознати с него.

Всъщност този въпрос касае така наречената „дизайнерска дрога“. Тя представлява различни химически вещества с психотропно действие върху човешкия организъм, някои от които са включени в закона, в Приложение 1, а някои не са включени в този списък, тъй като в световен мащаб производството

и разпространението на тази така наречена „дизайнерска дрога“ изпреварва многократно тромавия законодателен процес в почти всички страни по света. Може би ще бъде любопитно, както за Вас така и за журналистите и за хората, които ни слушат, че тези вещества се произвеждат предимно в Азия, в Хонг Конг, в Сингапур и в Китай. В България се внасят малки пратки, както директно от Азия така и през Западна Европа основно през Холандия и Белгия. Тези вещества имат същото въздействие върху човешкия организъм, както традиционните наркотици - хероин, амфетамин, като някои от тях са дори значително по-силни от тях и могат да причинят дори и смърт. Най-големият проблем е, че такива вещества, към момента включително, се продават свободно в някои магазини в София, в Слънчев бряг, в Банско а може би и на други места по страната. Проблемът е, че, както казах, те не са включени в приложението към закона, поради което се явяват разрешени по смисъла на закона. Любопитно вероятно ще бъде и че основни разпространители, или собственици, или наематели на тези магазини, в които се продават тези вещества са поляци, латвийци и естонци. Част от тях са преместили своята дейност в България, след като са развили такава във Великобритания, където обаче са направени необходимите законодателни промени там. Тези вещества, включително и това, което описах, са синтетични наркотици.

В случай, че се допусне свободното им разпространение и не се вземат адекватни мерки навреме цялата борба с наркоразпространението на традиционните наркотици, от страна на правозащитните органи - прокуратура и полиция, се обезсмисля, тъй като консумацията на наркотици ще се измести в посока на тези разрешени синтетични наркотици и вещества.

Отделен е въпросът, че безпрепятственото разпространение на този вид наркотици несъмнено ще спести пазара на традиционните наркотици, което в крайна сметка, следейки внимателно криминогенната обстановка, това е част от моята работа, несъмнено разпространяваните от организирани престъпни групи традиционни наркотици все повече ще стеснят своето поле и ще доведе до война с тежки последици за преразпределение на наркопазара и подчиняване на този вид разпространи наркотици на традиционните организирани престъпни групи, които се занимават с наркоразпространение в София и в другите градове.

Извинявам се за това, че бях по-детайлен по този въпрос, но мисля че е важно, защото той е проблемен.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Разбира се. И този въпрос е зададен лично към Вас само.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Може би човекът е предположил, че аз съм този, който може да отговори адекватно на този въпрос. Именно и затова се подготвих.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Има още въпроси, но бих искала да включа и членовете на Висшия съдебен съвет в процедурата по задаване на въпроси.

Г-н Тодоров, заповядайте.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Благодаря, г-жо Министър. Само едно уточнение искам да внеса. Когато комисия „Професионална етика и превенцията на корупцията“ взе решение да изслуша пред нея кандидатите за главен прокурор бяхме водени от идеята да им зададем въпросите, които касаят етиката, морала и нравствените качества, за да може да изчистим тези въпроси, доколкото е възможно, разбира се, за да може на днешния ден дискусиата да

бъде чисто професионална и да бъдат зададени въпроси по концепциите на кандидатите и техните виждания за развитието на прокуратурата. Но след изслушването в комисията постъпиха още няколко сигнала, които касаят етиката, морала и нравствените качества.

Затова имам, г-жо Министър, една молба, ако колегата е съгласен, чисто процедурна, при изслушването на следващите кандидати да ми дадете възможност да задам първо тези въпроси, за да бъде дискусиата след това чисто професионална, защото сега ще задам въпроси, които малко ще прекъснат основната тема, но няма как да не ги задам.

Те са три въпроса от тази сфера. Г-н Сарафов, във Вашата имуществена декларация, която сте депозирали във Висшия съдебен съвет е посочено, че са Ви дарени от Вашите родители през 2006г. три апартамента. Имате ли представа какъв е произходът на средствата за тях по закупуване. Посочено е също така, че майка Ви притежава апартамент в град Рохалес, Кралство Испания. Имате ли представа какъв е произхода на средствата за закупуване на апартамента? Има конкретно постъпил сигнал срещу Вас от лицето Христо Върбанов Василев от гр.София, ж.к."Надежда", понастоящем се намира в следствения арест на „Г.М. Димитров". Ще си позволя да изчета целия сигнал, защото той завършва с констатацията, че г-н Сарафов не притежава необходимите нравствени качества за главен прокурор.

„Настоящият сигнал е във връзка с кандидатурата на г-н Сарафов като главен прокурор на Република България. Касая дейността му като следовател в Окръжна следствена служба - гр.София и конкретно поведението му при разследването на сл. д. №108/1998г. по описа на ОСлС-София, по което е образувано и се

води наказателно дело от общ характер №387/2001г. на Софийски окръжен съд. С постановление на следовател Кирчев от РПУ Елин Пелин е образувано следствено дело срещу неизвестен извършител за отвлечането на Симеон Николов Владов и Стефка Петрова Михова на 5 октомври 1998г. на разклона за с.Волуяк. Впоследствие е възложено за разследване на Окръжна следствена служба под №108/98г. на следовател Борислав Боби Сарафов и следовател Ваня Стефанова. В хода на разследването са предявени обвинения на 13 лица, срещу които Окръжна прокуратура-София е изготвила обвинителен акт, който е внесла за разглеждане в Софийски окръжен съд. По повод това разследване са извършени няколко престъпления, за които са водени наказателни производства, без по някои от тях да бъдат обвинявани конкретни лица, въпреки наличието на несъмнени данни, че тези производства са извършени от или по поръчение на отвлечения Симеон Николов Владов и братята му Станчо Николов Владов, Николай Николов Владов, Димитър Николов Кошев, Васил Николов Владов. Това са прокурорска преписка №867/98г. - Районна прокуратура-Костинброд за извършено на 12.10.1998г. нападение в дома ми..." - В дома на Христо Василев - „... от група въоръжени лица и грабеж на 30 000 германски марки, 4 милиона лева и злато. Прокурорска преписка №1297/98г. по описа на Софийска окръжна прокуратура за извършен на 11.10.1998г. побой и отвлечане на Иван Бенов, впоследствие обвиняем по сл. д. №108/98г. Следствено дело от 99г. по описа на Второ РПУ МВР за извършено на 9 март 1999г. в гр.София взривяване на джипа на ... Любен Марийкин Миланов.

Уважаеми госпожи и господи, моля да се извърши проверка на подадените във връзка с това наказателно

производство жалби за действията на разследващата в Софийска окръжна прокуратура г-жа Маргарита Попова - по онова време окръжен прокурор на Софийска окръжна прокуратура, тъй като не ми е известно по тях да са извършвани проверки, както и какви са резултатите, ако такива са извършвани.

Моля да се извърши проверка по жалбата на Върбан Златев Събев - обвиняем по делото за това, че при проведената от следователя Борислав Сарафов на 11.12.1998г. очна ставка между него и свидетелят Симеон Николов Владов е ударен с пистолет. Жалбата се намира в следственото дело.

Считам че г-н Борислав Сарафов не притежава, както професионални така и морални качества да заеме длъжността „главен прокурор“.

Това е сигнал от Христо Върбанов Василев.

И още един въпрос е селектирала Комисията по правни въпроси, който обаче беше зададен, но ще го задам още веднъж, за да го чуе цялото общество. Как гледате на членството на магистрати в тайни общества и общи сдружения от различен вид - спортни, ловни и други. Това е въпрос от неправителствена организация.

Благодаря Ви.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Тодоров.

Заповядайте, г-н Сарафов, имате възможност да отговорите.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря, г-жо Министър. Благодаря на г-н Тодоров. Първо ще отговоря на втория въпрос. Сигналът на г-н Христо Върбанов Василев по прякор - Христо Папата. Както вече имах възможност да заявя на изслушването си в комисията, аз вече 18 години работя по дела срещу организираната

престъпност, срещу хората с прякори. Този персонаж е точно такъв. Той, ако не се лъжа и в момента има една 6-годишна присъда за участие в организирана престъпна група и е обвиняем по друго дело с мярка „задържане под стража“ отново за участие в организирана престъпна група, която манипулира свидетелски показания, изнудва, притиска и т.н. Всъщност аз съм твърдо убеден, че сигнали от такива хора повишават моя авторитет, както сред Вас така и сред обществото, защото се вижда, че аз ефективно върша своята работа. Всъщност ако такива хора са доволни от мен това би било един тревожен знак. След като такива лица депозират и пускат жалби срещу мен, аз го считам за един актив. Така че ще използвам момента да благодаря на г-н Василев, че депозира този пореден сигнал срещу мен. Мисля че той издига моя авторитет сред Вас.

По отношение на трите апартамента държа да подчертая - това са панелни апартаменти в ж.к. „Люлин“, панелни апартаменти, стари, в ж.к. "Люлин", които са наследствени от моите родители и тъй като аз съм приел, че ще се рови в моя личен живот, няма как да подмина и неприятни спомени и впечатления. Тогава моите родители вече се бяха разделили. Баща ми живееше и работеше в Москва. Майка ми беше все още в България. Решиха да разделят имотите, които имат, на мен и моята сестра. Тези три апартамента, които казах, са маломерни, панелни апартаменти в ж.к. „Люлин“, които единият от тях е още от моя дядо, другите два бяха купени от тях в края на минали век. Не виждам какъв изобщо произход и т.н., това са апартаменти на доста ниска стойност тогава, 7 - 8 хиляди долара или нещо подобно, не мога да си спомня точно. Аз нямам отношение по този въпрос. Аз съм ги получил като дарение. Със сигурност тези три панелни апартамента в ж.к. „Люлин“, 46 и колко кв.м. е единия, и другия толкова, не ме правят

богат. Със сигурност не ме правят богат. Това не са никакви скъпи имоти.

По отношение апартаментата на майка ми мога да кажа, че както много други българи в момента моята майка в момента живее и работи в Испания. За да изчерпя въпросът изцяло ще кажа, че тя още от преди 10 ноември, тоталитарно време, работеше в Ученическа спортна школа „Люлин“, където като инженер-химик се грижеше за чистотата и химическия състав на водата на басейните в Ученическа спортна школа „Люлин“. Това са всички басейни в Люлин. В момента продължава тази работа, намерила си е и поддържа няколко басейна, и се занимава с градинарство в Испания. Съвсем нормално, много българи го правят, тя също. Средствата за тази къща са, както от семейни спестявания така и от моя баща, който, както казах над 15 години живя и работи в Москва, където 2009 г. на 9 май почина и се наложи аз да ходя, както казах това е един от най-неприятните спомени в моя живот, да отида до там и да донеса урната с праха му, за да бъде погребан все пак в България.

Мисля че изчерпах и този въпрос.

По отношение на третия, на който вече отговорих по време на изслушването в комисията, за масонските ложи. Аз със сигурност не членувам в никаква ложа масонска. Ако тези масонски ложи имат никакви благородни цели, поставени, аз не мисля че би трябвало да има нещо укоримо в членството в тях. В крайна сметка това не са терористични организации и едва ли е чак толкова укоримо членството в една масонска ложа. Откровено казано не съм запознат какви са техните цели. Предполагам, както казах, че имат благородни цели. Не съм се замислял и аз със сигурност не членувам, както в нея така и в други подобни организации. Имах

възможност да кажа, че не членувам и в Асоциацията на прокурорите в България, поради едни или други причини.

Мисля че изчерпах поставените въпроси.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Сарафов.

Професор Груев.

ЛАЗАР ГРУЕВ: Г-жо Министър, уважаеми колеги, колега Сарафов, тъй като все пак се намираме в процедура за избор на главен прокурор на Република България, аз Ви моля моите въпроси да не Ви звучат малко общи. Аз ще се опитам да ги задам по начин, за да имат и своята конкретика.

Г-н Сарафов, няма как да не сте наясно, че от повече от 10 години в нашето общество се води една сериозна дискусия, която е със затихващи и после нарастващи функции за мястото на прокуратурата. Различните фракции в Парламента, различните политически сили периодически .. различни идеи и тези. Този спор не е чужд и на научните среди. Кажете, моля, Вашето категорично становище, ако Вие бъдете избран за главен прокурор, коя от възможните тези бихте поддържали? Сегашното положение, съгласно закона и конституцията за мястото на прокуратурата в съдебната власт? Самостоятелна прокуратура извън съдебната власт? Или прокуратура, която е към изпълнителната власт?

Вторият ми въпрос е свързан със следното и е продължение на предния. По закон, по определение прокуратурата е тази част от магистратурата на Република България, която се налага и работи с изпълнителната власт. Аз едва ли бих Ви обидил, ако цитирам дори и Закона за съдебната власт, където на главният прокурор се възлага съвместно с ръководители на министерства да създава специализирани междуведомствени звена за подпомагане на разследването; че реда за предоставяне на информация се

определя със съвместна инструкция на главния прокурор, министъра на вътрешните работи и т.н., знаете, взаимоотношенията с министъра на отбраната, министъра на финансите. Това е така. Въпросът ми е - в каква и до каква степен взаимодействието между прокуратурата и органите на изпълнителната власт намира своята граница в независимостта на прокуратурата? Тоест къде е границата? И Вашето отношение към това да отстоявате независимостта на прокуратурата като част към този момент от магистратурата на Република България.

Третият въпрос е малко по-конкретен. Г-н Сарафов, няма как в XXI век разследването по сериозната, пък и въобще по престъпността, да се води с методи от XIX век. Разпитите и позоваването, уповаването единствено на свидетели е прилагано даже и преди това. В каква степен, удовлетворява ли Ви Вас състоянието на експертизата в момента, в два аспекта? Къде трябва да се намират институтите и органите, вършещи експертизи? И качеството на експертизите към момента по делата, които Ви работите вече толкова години.? С други думи това е онази стара моя теза за това не е ли време решително да се тръгне към създаването и изграждането наистина на една научна полиция? Аз тогава се опитах да го обясня с две думи - полиция разследваща с научните методи и научена да разследва.

Благодаря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, професор Груев.

Заповядайте, г-н Сарафов.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря, г-н Груев. Въпросите са от изключителна важност. Наистина трябваше да бъдат зададени, за да може да се отговори на тях.

И по трите въпроса имам категорично становище. Особено третия за експертизата аз съм го засегнал и в своята концепция, но за съжаление малко се отплеснах в отговора и така и не стигнах дотам да го развия детайлно.

Първият, основен и изключително важен въпрос според мен е за мястото на прокуратурата. Категоричното ми становище е, че мястото на прокуратурата в момента е там където трябва да бъде. В съдебната система. Преместването на прокуратурата в изпълнителната власт ще отвори място за много сериозни злоупотреби, за използване на прокуратурата за разчистване на икономически, политически и какви ли не вече лобистки интереси и сметки. Всъщност аз не знам тези поддръжници на тази идея, аз предполагам, че те просто се опитват да правят политика за сметка на прокуратурата, дали си правят сметка какво ще се случи, ако една институция като прокуратурата бъде подчинена на изпълнителната власт? Не е удачно това. Със сигурност не е удачно. Някъде се прокрадват идеи за пряк избор на окръжни прокурори или нещо подобно, споменават системите в щатите. Това ще доведе до доста сериозни негативни последици, както за прокуратурата така и за обществото, като цяло. Моето категорично мнение е, че мястото на прокуратурата в момента е там където трябва да бъде.

По отношение на втория въпрос и работата на прокуратурата с изпълнителната власт. Аз като човек, който всъщност кажи-речи ежедневно работи и със служители на Министерство на вътрешните работи, искам да кажа, че работата на прокуратурата и полицията всъщност имат една обща цел - преследване и разкриване на престъпленията. Доказване на извършените престъпления и в крайна сметка предаване на съд на

виновниците. Всеки има своите функционални задължения и компетентности, които обаче следват една обща цел, целта която казах - предаване на съд на виновните с достатъчно доказателства за тяхната вина.

Границата на независимостта. Тя е нормативно установена. Всеки има своите функционални задължения, така както са законово определени. Между впрочем аз стриктно ги спазвам в своята ежедневна дейност. Знаете, че преди създаването на специализираните съдебни институции и прокуратурата в частност имаше едни тенденции, едни становища, че тези институции ще се превърнат в един ударен юмрук, ударно звено на МВР. Аз смея да Ви кажа, че е обратното. Всъщност МВР и полицията са ударното звено, ударният юмрук на прокуратурата. Тоест прокуратурата е там където трябва да бъде и както Специализираната първоинстанциона така и Апелативната специализирана прокуратура не сме залетели, да използвам тази дума, в някакво беззаконие. Това го вижда всеки. Може би даже много хора очакваха едва ли не трибунали по площадите или някакво извънредно правосъдие. Не. Ние вършим тихо и ефективно нашата работа. Считам че така и трябва да бъде. Имаме изключително коректни и диалогични отношения с представителите на Министерство на вътрешните работи. Считам че така и трябва да бъде. Аз не мисля и че трябва да има някакво противопоставяне с Министерство на вътрешните работи, защото имахме едни периоди, знаете, по времето на Татарчев и Богомил Бонев, впоследствие на Иван Григоров с Никола Филчев. Личното и институционално противопоставяне не води до добри резултати. Напротив. Всеки трябва да върши своите компетенции дотолкова доколкото са те нормативно определени.

Отговорът на третия въпрос за експертизата и така наречена „научна полиция“. Аз вече казах, че имаме сериозен проблем с вещите лица. Аз съм го извел като един основен ред в своята концепция и зная колко е остър този проблем, тъй като аз съм разследващ прокурор и всеки ден се сблъсквам с този въпрос. Проблемът е както недостатъчния брой така и не винаги високата компетентност и няма да разкрия някаква тайна, ако кажа, че и не винаги достатъчна коректност на вещите лица. Твърде често, за съжаление, са случаите, когато заради забавени заключения по назначени експертизи ние бавим нашите дела. Институтът по компютърни технологии, това е много важно, забавя експертизите не по-малко от година и половина, което, знаете, как се отразява на срочността на нашето разследване. А почти по всяко дело, което касае например данъчни или финансови разследвания, ние изземаме....на разследването лица или техните фирми компютърна техника, което ни обрича ние да чакаме минимум година, година и половина или две експертно заключение от Института по компютърни технологии. Това е абсурд и трябва да се промени със сигурност. По какъв начин и как, вероятно и колегите са претоварени, вероятно имат много задачи, но в крайна сметка трябва да се намери някакво оптимално решение, защото това забавя съдопроизводството с пъти. Аз вече казах, че ясно и отчетливо е артикулирана необходимостта от към качествени експерти особено във финансово-стопанската сфера. По данъчни и финансови свеждания ние имаме много сериозен проблем и аз вече съм иницирал заедно с колегата Максим Колев, който ръководи сектора във Върховната касационна прокуратура за данъчни престъпления, вече сме иницирали и провели предварителни разговори с ръководството на Националната агенция по приходите

и възможността за структуриране на едно звено от експерти към Национална агенция по приходите, което по подобие на НИКК, което е към МВР, да може да изготвя заключения по тези дела. Това, на първо място, ще осигури качествено и срочно заключение по тези дела и не на последно място ще облекчи в крайна сметка и бюджета, защото в момента ние изплащаме, имам предвид прокуратурата или следствието, пари на вещите лица и то в доста голям размер, докато ако тези експертизи бъдат възлагани на някакво звено към Национална агенция по приходите тези пари ще се връщат отново в държавата и няма и да бъдат в такива големи размери, защото смея да кажа, че вещите лица плащат доста високи хонорари по своите заключения, които на всичкото отгоре бавят, на всичкото отгоре много често се налага назначаване на допълнителни експертизи, които допълнително се плащат. С една дума проблемът наистина е много сериозен и особено ясно изразен по тези дела - финансово стопанските разследвания и необходимостта от качествени експерти в тази област и решаване на въпроса с изготвяне на компютърните експертизи в Института по компютърни технологии. Действително може би е необходимо повече да се помисли, по-детайлно, защото има много дела, за които заключението на вещите лица е възлово и е от основополагащо значение за изхода на тези дела.

Благодаря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Сарафов.

Тъй като формално изтече първият половин час, в рамките на който са въпросите и отговорите, просто да Ви помоля, всъщност да Ви попитам съгласни ли сте да продължи изслушването. /гласове -да/ Надявам се, че имам Вашето съгласие.

/гласове от залата - разбира се/ Г-жа Соня Найденова първо поиска думата.

Заповядайте, г-жо Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря, г-жо Министър. Професор Груев единият от въпросите, които зададе към г-н Сарафов отне част от въпросът, който аз исках да задам на г-н Сарафов, но въпреки това, г-н Сарафов, ще е върна пак на тази тема, касаеща независимостта на прокуратурата и на отделните прокурори от всякакво външно въздействие, което би могло да се окаже или да се опита да се окаже върху тях. И конкретният ми въпрос в случая касае двата аспекта. Както вътрешно въздействие, казвам го съвсем образно и условно в кавички, така и външно въздействие продиктувано и от конкретно зададен въпрос от колега магистрат, който изисква да отговорите на това откъде започва и къде свършва свободата на прокурора да вземе решение по вътрешно убеждение, при наличие на вътрешноведомствени инструкции, методики и други подобни ,с оглед статута и структурата на прокуратурата като единна и централизирана?

Другата част от моя въпрос е в насока какви мерки бихте предприели Вие в случай, че Висшият съдебен съвет Ви гарантира доверието да заемете поста „главен прокурор“, с които мерки Вие да отстоите независимостта, както на прокуратурата така и на отделния прокурор при опити за външно въздействие, независимо от техния източник и тяхната насока. Дали това е натиск от изпълнителната власт, дали това е друг политически натиск, дали това е някакъв натиск - обществено въздействие, друга нерегламентирана форма на въздействие, различни форми на зависимости, както и насоката на това въздействие - дали то е по конкретно дело или създавано на някаква зависимост на отделен

магистрат, така че той пряко или косвено да въздейства върху формиране на някакво мнение и разрешаване на конкретно дело или дори на цялостна насока на действие на отделно звено в прокуратурата? Ако така ясно съм формулирала - различните форми - вътрешната независимост, външната.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Найденова. Г-н Сарафов.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря, г-жо Найденова. На първо място искам да кажа, че независимостта е състояние на духа. Всеки се чувства дотолкова независим доколкото както го усеща вътрешно. Аз мисля че всеки магистрат е достатъчно отговорен да се чувства независим от външни влияния.

По отношение на вътрешното убеждение. Тук разбира се, макар и прокуратурата да е единна, централизирана и йерархична институция, все пак има инстанционен контрол. Със сигурност всеки има възможност да взима и мотивира своите актове въз основа на своето вътрешно убеждение, които разбира се, подлежат впоследствие на инстанционен контрол. Действително по някой път може би на някой откъм му се струва, че се налагат силово решения. Не. Това не е така. Доколкото има възможност по някой път по някои дела се организира екипна работа, така както е например по въпросното дело „САПАРД“, което доби публичност и гласност и в крайна сметка в този казус водещ е интересът на прокуратурата, като цяло. И в даденият случай този казус колегата, след като има противоречащо на останалите членове и колеги от този екип, които работят по делото, противоречащо вътрешно убеждение, а именно, че трябва да се оттегли от, той трябваше просто да се оттегли и да остави на прокуратурата и да не прегражда пътя за по-нататъшно развитие на делото. В крайна

сметка, когато има две противоречащи си присъди - една първоинстанционно осъдителна; една апелативна оправдателна, много ясно и много близко до съзнанието на всеки е, че този въпрос трябваше да бъде решен от Върховния касационен съд.

По отношение на обществения натиск и отстояването, аз не мисля че и в момента няма механизми, както казах - независимостта е състояние на духа, всеки по един или друг начин възприема този натиск. Откровено казано напоследък той се засилва. Не знам до каква степен е удачно, в момента съдебната система явно изживява своя катарзис. Налице са, появяват много съмнения за определени отделни колеги. Знаете, създадох се няколко скандала по отношение номинациите за Конституционен съд. Някаква истерия се опитва да се създаде и по отношение на номинираните за главен прокурор. Това не играе добра роля за прокуратурата, но същевременно има и положителен аспект. Ясно е, че съдебната система преживява и трябва да изживее своя катарзис. Ясно е, че тези проблеми, които може би дълго са задрямали под повърхността трябва да намерят своето проявление, да бъдат казани, да бъдат решени. Така че това има и положителен ефект. Лошото обаче е, че това все пак руши авторитета на самата съдебна институция. В момента сме в ситуация, в която най-добре е определил в свое интервю г-н Тодоров - от пълна безнаказаност ние минахме в другата крайност - магистратите в момента сме буквално на мушката; всеки се е въоръжил срещу нас или с микрофон или с перо и ни обстрелват, както, ако някои от вас колеги, които са ходили в казармата, сме като мишени и последователно биваме обстрелвани, атакувани, което не е удачно. Не създава спокойствие, но може би такъв е момента, както казах това има и положителна страна. Вярно, съдебната система, като цяло, и съда, и

прокуратурата трябва да изживеят своя катарзис, да се откъснат от порочни практики, ако е имало такива, компрометирани лица също, ако е имало такива. Необходима е промяна. Всъщност ние за промяна и за реформа говорим. Необходима е промяна. В момента съдебната система не се ползва с доверие. Точно това са усилията и нашите намерения за промяна на прокуратурата. Ускоряване на реформата, може би дори и коренна промяна, за да може наистина и ние да бъдем възприемани като една авторитетна институция. Прокуратурата трябва да бъде възприемана не като генератор на непрестанни скандали, а просто там където човек може да потърси утеха. Ако на някой човек е изнасилена дъщерята или ако на някой е убит роднина той просто трябва да отиде да потърси и да намери справедливост. Но в крайна сметка в някаква степен, мисля че трябва да се успокои обществото по отношение на тези скандали. Не трябва да се гледа само като на възможност да се генерират скандали, проблеми, а аз съм твърдо убеден, ще го кажа и открито, че много хора и правят политика в момента за сметка на съдебната власт. Доколкото зная има някакво куклено шоу отвън или поне такива бяха намеренията. Не го считам за достойно. Считам го за доста мерзко и пошло. Това е моето становище по този казус.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря, г-н Сарафов.

Г-н Боев, заповядайте.

РУМЕН БОЕВ: Благодаря, г-жо Министър. Първо, като действащ доскоро прокурор бих искал да изразя една удовлетвореност от концепцията на колегата, от която е видно, че той е абсолютно наясно с прокурорските проблеми. И оттук искам да премина малко към по-прагматични неща, които очевидно са видими особено в момента на финансова икономическа криза, която вече рязко удари по бюджета на съдебна власт и прочие, и прочие.

Та в тази насока искам да развия два въпроса в ракурса на чл.138 от Закона за съдебната власт, където ясно са определени правомощията на главния прокурор. Все пак ние би трябвало да се концентрираме там, а не върху общо значимите и общо национални проблеми и тук от тази трибуна да отговаряме на Христо Папата кой какъв е, което наистина е за мен недопустимо. Ясно е, че престъпниците винаги ще използват всякакви места и форуми, за да ни правят удари под кръста. Не е мястото да ги обсъждаме в такъв обем тук. Но абсолютно споделям Вашето виждане, че трябва да се натоварят апелативните прокуратури с много и много функции, и с много и много децентрализация, доколкото в тези служби са натрупани безспорен крупен административен персонал за решаване на тези проблеми. Така и във връзка с атестирането, ако щете, и във връзка с пряко ръководство на делата. Очевидно че там са двете звена и т.н. В този смисъл, четейки Вашата концепция и виждайки как върви във възходяща линия на по-малко натовареност - районна е най-много, окръжна е по-малко, апелативна по-малко, не вярвам при това положение Върховна касационна прокуратура пък да е по-натоварена. Очевидно е, че е по-малко и в това съм абсолютно убеден. Затова въпросът ми е, тъй като Вие сте наистина пряк и непосредствен ръководител на 220 магистрата, висши, това са сто тридесет и няколко до 140 във ВКП и към 90 в Националната следствена служба, какво ще ги направите тях? Как ще ги натоварвате? Сега тези 37 сектора и 12 отдела ще претърпят ли някаква реорганизация, ще могат ли те наистина пряко да се влеят, както няма спор за съдиите, колеги, нали така, там всеки си е в делото, независимо кое място заема? Това е въпросът ми.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря, г-н Боев за добрите думи за моята концепция. Аз съм се постарал моята концепция да е

изчистена от лозунги и фразеология, а просто да бъде наистина работеща с практическа насоченост. Действително апелативните прокуратури са тези, в които е концентриран, смее да кажа, както административен така и професионален капацитет, който в максимална степен трябва да бъде използван. По отношение на Върховната касационна прокуратура, в която бях 5 години, в момента съм отново в апелативна прокуратура, всъщност там има сектори и отдели, които не само не вършат прокурорска работа, но не вършат и юридическа дейност. Пословичен е отдела, аз ще кажа нещата с истинското им име, пословичен за цялата гилдия е сектор „Жалби на граждани“. Не зная имате ли представа какво върши колегата, който е в този отдел и който го ръководи, но действително има сектори, може би дори отдели, които трябва да претърпят своето развитие, да бъдат изцяло закрити. Не е удачно един сектор, какъвто е „Жалби на граждани“ да се превърне в пощенска кутия, който просто препраща жалбите към съответните прокуратури, а мисля че даже не ги препраща на всички такива, а само на Софийска градска прокуратура, откъдето се препращат по компетентност. Наистина проблемът е доста сериозен. Съвсем наскоро колегата Бойко Найденов, който ръководи в момента прокуратурата каза, че има сто човека, които не работят. Аз не съм изцяло съгласен с него ... /чува се - повече са/ /оживление в залата/ ... Има хора, които работят, има сектори, има отдели, които са доста натоварени с дейност. Ние не можем да се лишим нито от съдебния отдел, нито от специализираните отдели. Необходима е една все пак ревизия на дейността, една преценка има ли в момента административни функции, които се изпълняват от прокурори, а всъщност те са чисто технически, както е в този сектор „Жалби на граждани“, който всеки го знае, той е, както казах, пословичен за

нашето съсловие и за нашата гилдия. Необходима е промяна и във Върховната касационна прокуратура в този смисъл и в този аспект.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-н Кожарев, заповядайте.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Добър ден, защото досега не съм имал възможност да го кажа на всички, защото започна заседанието.

Уважаеми г-н Сарафов, аз също харесвам Вашата концепция. С удовлетворение слушам и отговорите Ви. Искам да Ви запитам, както Вас така и останалите двама кандидати за две неща. Едното е свързано с Върховна административна прокуратура, на която бях заместник главен прокурор преди да стана член на Висшия съдебен съвет и това е въпрос, който считам за важен, защото тя е част от структурата на прокуратурата. Преди да задам този въпрос ще Ви задам друг, а преди да задам него, за да стане ясно ще направя едно кратко изявление свързано с малко статистика и ще разберете всички за какво става дума.

Отчетът на разходите на прокуратурата за 2011г. е 166 839 681 лв. Общият отчет на разходите на съдебната власт за 2011г. е 422 825 434 лв. Пресметнато в проценти разходите на прокуратурата за 2011г. спрямо общия бюджет на съдебната власт е 40%. Към 30.10.2012г. общият бюджет на съдебната власт, като разходна част, е 344 049 302 лв., а разходите на прокуратурата са 133 644 239 лв. Или 39% от общите разходи на съдебната власт са в прокуратурата досега, като има тенденция за увеличаването им в края на годината. Общо утвърдените щатни бройки за система към месец ноември 2012г. са 14 619 души. За прокуратурата са 5 376 щатни бройки, което прави 37% от общо утвърденото количество щатни бройки за цялата съдебна система. Приходната част за

2012г. към месец октомври, общо за прокуратурата е 862 519 лв., а общо за цялата система е 116 451 905 лв. Или приходната част на прокуратурата спрямо общата приходна част на съдебната власт е 0,01%. Същото е положението и за 2011г. Общата приходна част на съдебната власт в бюджета е била 143 318 012 лв. На прокуратурата е 929 375 ..., което пак е 0,01%. След като казах тази статистика въпросът ми към Вас и към останалите кандидати за главен прокурор е свързан с това как виждате оптимизацията на бюджета на прокуратурата?

Разбирам, че това е въпрос, който, отправяйки го към един кандидат за главен прокурор не може единствено и само да бъде разрешен от него, защото това е и принцип на екипността, но въпреки това всеки главен прокурор е и административен ръководител, а както Вие виждате задачата, с която би се заел всеки един, който желае да стане главен прокурор, включително и в това отношение, е изключително тежка и отговорна. Това е първият ми въпрос.

Искате ли да Ви задам и втория? /Борислав Сарафов:
Да, аз си записвам./

Вторият ми въпрос е каква визия имате за структурата на Върховна административна прокуратура.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Кожарев. Ще Ви помоля кратки въпроси да задавате, за да може всички колеги да зададат въпроси.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Статистиката беше необходима, за да може да стане ясен въпроса.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Заповядайте, г-н Сарафов.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря. Статистиката беше необходима, първо защото аз откровено казано не я знаех и второ

защото може би трябва да я научат всички, които слушат днес нашите изявления.

По отношение оптимизацията бюджета на прокуратурата аз се боя, че няма да мога да съм особено изчерпателен, защото аз, както казах, в целия свой съзнателен професионален живот съм бил разследващ магистрат и откровено казано не бюджетирането е моята силна сфера. Може би тук трябва да се проведе дискусия. Тук явно ще черпя от Вашия опит. Бихме могли заедно да обсъждаме и дискутираме този въпрос. Явно е необходима оптимизация на бюджета. Едно от нещата, за които се сещам в момента, това е въпросът, който казах по отношение на вещите лица в отговор на въпроса на г-н Груев, т.е. намаляване разходите за вещи лица чрез организиране и структуриране на звена за съдебни експертизи. Пак ще кажа - бюджетирането не е моята стихия.

По отношение на моята визия за структурата на Върховната административна прокуратура аз имах удоволствието и честта половин година да работя през 2006г. и във Върховната административна прокуратура, макар и не съвсем скоро, но съм запознат с проблемите, с големия обем и отговорната работа на колегите от Върховната административна прокуратура. Доколкото знам там в момента е започнала една структурна реформа, която явно трябва да бъде продължена. Със сигурност има какво да се подобри и там. Необходимо е, разбира се, и намаляване и на делата, в които участва прокуратурата, съгласно Указание на главния прокурор №И196/2011г. Изключително важно по отношение работата на Върховната административна прокуратура е координацията с контролните органи. Това е един доста болен въпрос. Всички ние си спомняме как прокуратурата съвсем доскоро, а пък може би и в момента е залята със сигнали за неизплатени

заплати, за качеството на лютеницата. Това са неща, които категорично не са от компетентност на никоя част от прокуратурата, нито на Върховната административна прокуратура, нито на Върховната касационна прокуратура, нито на която и да било. Но в крайна сметка тези сигнали се адресират до прокуратурата.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Благодаря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-н Узунов, заповядайте.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря, г-жо Министър. Г-н Сарафов, имам няколко въпроса към Вас, ще бъда кратък. Първо, считате ли, че следва да се вземат някакви мерки срещу прокурори прекратили наказателни производства, поради изтекла давност, но при наличието на известни извършители? Казахте, че не е кой знае какъв пасив при прекратяването на наказателни производства за прокуратурата.

Второ. Прокуратурата на Република България е осъдена по редица дела по реда на Закона за отговорността на държавата. И в тази връзка, считате ли че трябва да се търси отговорност от съответните прокурори, станали причина за постановяване на осъдителните решения?

Трето. В концепцията си пред нас изложихте намерение, ако бъдете избран за главен прокурор да децентрализирате системата. В тази връзка, как ще ръководите една децентрализирана прокуратура?

Благодаря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря, г-н Узунов. Заповядайте, г-н Сарафов.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря, г-н Узунов. По отношение на първия въпрос - мерки срещу прокурори за

прекратени дела, водени срещу известен извършител. Аз вече казах, когато говорих за поощренията и наказанията, че абсолютно бих използвал възможността за налагане на дисциплинарни наказания за бездействие, когато неоправдано са забавили наказателното производство. Така че, когато става въпрос за прекратени наказателни дела срещу известен извършител, категорично считам че наказание би могло да се предложи, би могло да се наложи. По друг начин стои въпроса с делата, които са срещу неизвестен извършител. Там имах предвид, че прокуратурата всъщност няма друг изход, няма друга алтернатива освен когато преминат давностните срокове да прекрати всъщност наказателното производство, да не го оставя висящо. Категоричният ми отговор е - да, когато делата срещу известен извършител са прекратени поради давност - да, следва да се наложи наказание. Когато са срещу неизвестен извършител - не.

По отношение на отговорността за осъдителни решения и възможността за налагане на наказания на прокурорите по чиито дела има осъдителни решения по Закона за отговорността на държавата, тук е необходимо може би по всеки един конкретен казус да се направи преценка. Няма един унифициран отговор, защото аз много добре знам, че по някои от делата доказателствата се променят в хода на съдебното следствие и макар един обвинителен акт, внесен от даден прокурор, да е обоснован към момента на неговото внасяне или, да кажа, подплатен с доказателства, впоследствие в хода на съдебното следствие доказателствата търпят промяна и не виждам нищо страшно в това, че има оправдателна присъда. Така че всеки един конкретен казус трябва да бъде преценяван по отделно. Не бих могъл да кажа в момента, че има една универсална формула трябва ли или не

трябва да наказваме прокурорите по чиито дела има осъдителни решения по Закона за отговорността на държавата.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Въпросът за децентрализацията?

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Да. Както казах и както спомена г-жа Диана Ковачева, аз вече частично отговорих на този въпрос. Децентрализация е необходима. Децентрализация по отношение на стопанската дейност, по отношение на администрирането на отделните звена. Считам че това ще доведе до по-качествена работа. В крайна сметка има и няколко апелативни прокуратури, в които е съсредоточен изключително висок кадрови капацитет - и професионален и административен. Те трябва да поемат своите отговорности и работата на главния прокурор е по-скоро да администрира цялата прокуратура, а не да бъде своего рода един страж някой да не сбърка нещо или да размахва някаква тояга.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Но тогава няма ли да бъдете главен прокурор само на Главна прокуратура?

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Не, не бих казал, в крайна сметка главният прокурор администрира и цялата прокуратура в някаква степен, така че има своите функции и по отношение на всички прокурори.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря.

Заповядайте, г-жо Георгиева.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Благодаря. Колега Сарафов, аз искам да Ви попитам знаете ли колко обвинителни акта към момента е внесла Специализираната прокуратура в съда? Имам предвид брой на обвинителни актове от това звено, което Вие ръководите, а не тези, които идват от прокуратурите в страната.

Вторият ми въпрос, който е свързан с първия. Ако хипотетично Вие станете днес главен прокурор и констатирате, че

специализираното звено на прокуратурата не е достатъчно натоварено, какви мерки бихте предприели Вие, за да се регулира натовареността на това звено, с оглед натовареността на всички прокурори в страната?

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Заповядайте.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря Ви, г-жо Георгиева. С приблизителни данни ще отговоря на Вашият първи въпрос. Все още годината не е приключила, макар да е към края си. Тази година е първа за нас, а всяка първа година е и най-тежка. аз ръководя, все пак нека не забравяме, Апелативната специализирана прокуратура, не първоинстанционната, която ръководи колегата Костов. В приблизителни данни мога да Ви кажа, че ръководената от него прокуратура е образувала, мисля че около 130 досъдебни производства, образувани в Специализираната прокуратура и предполагам, че в края на година ще бъдат по тези дела, когато теглим чертата, внесени около ... /не се чува добре цифрата, която казва/ обвинителни акта. Това може би е за някои малко, за някои много, но всички те са изключително тежки дела и изключително сложни. И все пак искам да припомня, че по новообразуваните досъдебни производства, които са образувани при нас, не всички са образувани януари месец. Има дела, които са образувани септември, октомври, ноември месец и е необходимо известно технологично време до тяхното приключване и решаването им по същество. Още повече че една доста голяма част, най-много са делата за престъпления, организирани престъпни групи, разпространяващи наркотични вещества. На второ място сумарно по брой, мисля че са 26 наказателните производства до момента, са образувани за организирани престъпни групи, които вършат данъчни престъпления. Тези престъпления са изключително сложни

и тежки за доказване. По тях иззетите компютри са дадени също на Института по компютърни технологии. Ние не бихме могли да ги приключим преди да имаме заключение по тези експертизи и отделно от това, както казах, стои въпросът и с вещите лица. Убеден съм, че ще намерят своето решение. Тези дела са изключително важни, така че считам че следващата година ще имаме и по-висок брой внесени обвинителни актове, просто защото, както казах, технологичното време вече ще е минало. Следващата година вече ще имаме внесени обвинителни актове по дела, които са образувани през тази година. Така че мисля че обвинителните актове ще бъдат повече.

По отношение на втория въпрос за натовареността. Аз мисля че тя е по-скоро изключително натоварена особено с почти 50% незаетия щат в Специализираната първоинстанционна прокуратура. В момента щатът там е от 22 магистрати, заети са едва 13, от които повече от половината са и командировани. Пак повтарям, това са изключително сложни и тежки наказателни производства. По някои от тях има по 10 - 15, че и повече обвиняеми лица. Не бихме могли да приравняваме едно дело за кражба на автокасетофон или, както казваме, гума с джанта, на едно сложно разследване за данъчно престъпление. Това са многотомни дела, с многотомни разследвания, които изискват познаване на доста широка правна материя, доста време като работа и само сумарно, тук трябва да се върна към количествените и качествените критерии, колко е важно да се приемат качествени критерии за оценка работата на прокуратурата, защото както казах количествените са абсолютно недостатъчни и не са обективни да отразят коректно свършената от нас работа.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Г-н Калпакчиев, заповядайте.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Два въпроса съвсем кратки. С решенията на Европейският съд по правата на човека по делата „Колеви срещу България“, това е известното решение от 2009г., и излязлото тези дни „Ленев срещу България“, се поставят няколко структурни и системни проблеми на българската прокуратура. Как Вие виждате тяхното решаване?

Вторият ми въпрос е - какви проверки извършихте преди да номинирате Галя Гугушева за свой заместник?

ДИАНА КОВАЧЕВА: Заповядайте, г-н Сарафов.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря Ви, г-н Калпакчиев. Част от тези проблеми, които споменахте, системните проблеми, всъщност аз вече отговорих на някои от тях. По отношение на другите тепърва ще се прави анализ. Може би е необходима една по-широка дискусия там.

По отношение на колежката Галя Гугушева, която предизвика доста сериозни и драматични дискусии и проблеми в самата съдебна система, мога да кажа, че тя дойде в Апелативната специализирана прокуратура след конкурс измежду 26 магистрати, които кандидатстваха за 8-те вакантни места и зае първо място. Аз мисля че тя има достатъчно добри професионални качества. Откровено казано, когато я предлагам за свой заместник, аз не съм правил финансов профил и финансово разследване, още повече че тя никога не е демонстрирала някакъв особено висок стандарт или нещо подобно. Напротив. Тя се движи и с градския транспорт и в момента. Доколкото става въпрос за някакви може би не дотам чисти, ако го нарека в кавички, сделки, те касаят нейния пълнолетен син, който е на 33 или 34 години. Не ми се иска, в крайна сметка и

наказателната и дисциплинарната отговорност е лична, да вменявам във вина на Галя Гугушева евентуално укоримо поведение на нейния син. Не би било честно, не би било коректно. Откровено казано, знаете, че аз внесох предложение за освобождаването ѝ, считам че това е нормално, считам че все пак има някакви съмнения, има недотам ясни нейни сделки особено по отношение на тези имоти с г-жа Тотка Ахчийска, останаха някои висящи въпроси и считам че не е удачно, не е редно. Между впрочем предполагам, че и тя самата предполагам, че е уморена от така създалата се ситуация около нея и искам да имам заместник, който не е обременен с подобни проблеми и който би могъл наистина по-адекватно да ръководи единия от двата отдела в Апелативната специализирана прокуратура. Така че пак повтарям, не съм правил финансов профил, не съм правил финансово разследване. Считам и за недостатъчно удачно от чисто колегиална гледна точка преди да предложи някой за заместник да го разпитам подробно и детайлно, да сменя обяснение от него за неговите деца, родители и т.н. Не мисля че такава процедура имаше към момента. Може би в бъдеще, ако Вие прецените, че е необходимо заместниците на административните ръководители да бъдат подлагани на по-детайлно проучване, може би ще се въведе. Към момента, преди няколко месеца, когато я предложих, такова изискване нямаше и не съм считал за етично да разследвам имотното състояние на нейното семейство.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-жо Караиванова, заповядайте.

АНА КАРАИВАНОВА: Благодаря Ви, г-жо Министър. Да приземим малко дискусията. Колега Сарафов, засегнахте естествено модния в последните една, две години проблем за

натовареността. Затова аз ще Ви питам съвсем конкретно. Вие, дълги години кариерата Ви е в окръга, знаете ли колко са в момента прокурорите по щат в Костинброд? Знаете ли колко обвинителни акта са внесли? Аз за 2010г. знам. Даже ги знам и по текстове.

Също важен въпрос, който се засегна е за прекратените дела по давност срещу известен извършител. В последните години обаче изглежда, за да се избегне този проблем на забравени в чекмедженца и чекмеджета дела срещу известен, прави впечатление, че всички се образуват срещу неизвестен, дори и когато е бил кмет от еди коя си до еди коя си година на община еди коя си. Очевидно толкова масова да е практиката, има някакво указание дори и негласно. Те са преустановили тази практика, защото тогава се изкривява статистиката срещу неизвестен извършител винаги е имало прекратени дори и когато разкриваемостта беше 85-86%. Някои престъпления остават неразкрити, но тогава е по-истинска статистиката, а не помилвани без амнистия от Народното събрание под формата на известен извършител.

Още един проблем отново свързан със статистиката и така наречената натовареност. В последните години и малко повече виждам, че изобщо не се следи в прокуратурите показателя на основателно образувани дела. Особено в по-малките прокуратури се вижда как се образуват и прекратяват дела, което може да говори за два проблема. Или липса на професионализъм, не може един прокурор да прецени от предварителните данни дали това ще излезе и тогава не е и за там, или изкуствено правене на бройки. И това също пък дава основание на обществото да каже - ето колко дела са прекратени, ето колко престъпници са ненаказани, а всъщност някой си е пазил бройката. /намесва се **Р. Боев**:

Въпросът?/ АНА КАРАИВАНОВА: Въпросът е за прекрояване на щатовете и мерките? За действителна натовареност?

Вторият ми въпрос е колко предложения за тълкувателни решения знаете през последните пет години има внесени от главния прокурор, който има право директно да внася? И смятате ли да използвате този потенциал за уеднаквяване на практиката?

Третият въпрос, във връзка и с предишния зададен от колегата, за заместниците. Вярно че, според мен, пострадахте неоснователно, Вашата предложена от Вас заместничка, не сте длъжен да правите разследване на финансовите дела обаче ще правите ли за други заместници, когато предлагате, конкретно за работата им? Дали не са извършили преди това, нека ги кажа - укорими действия, като прокурори?

Благодаря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря, г-жо Караиванова.

Заповядайте, г-н Сарафов.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря Ви. Г-жо Караиванова всъщност аз въпросите си ги записах като пет, не като два. /намесва се Ана Караиванова: Те бяха подвъпроси за натовареността./ БОРИСЛАВ САРАФОВ: Това касае въпрос, който вече дискутирах по отношение натовареността. Аз го казах и в моята концепция. Не е основателно и съвършено неоправдано в една малка районна прокуратура да има седем, осем прокурори, където всъщност ..., макар че в Костинброд е висока криминогенната обстановка, поради други фактори и обстоятелства и близостта до София. Не е оправдано в една малка районна прокуратура, където хората са с нисък интензитет на извършване на престъпления да има седем, осем прокурори. Предполагам, че са седем прокурорите в Костинброд, без да зная точно колко. Именно затова е необходимо

така нареченото от мен прекрояване на щата и пренасочване на кадровите възможности на прокуратурата, там където те са най-необходими. Безспорно това е една от най-необходимите и належащи за подсилване прокуратури, е Софийската градска прокуратура, където е концентриран, град София е с двумилионно население, огромен държавен апарат, огромен бизнес. Наистина една първоинстанционна прокуратура в София-град, каквато е Софийска градска прокуратура, трябва да разполага с далеч по-висок кадрови капацитет. Това ще бъде именно за сметка на такива не натоварени районни прокуратури. Отделен е въпросът, че тук вече трябва да се върнем към дискусиата за престъпления и простъпки, дали това би трябвало да бъде престъпление или е всъщност една простъпка, но това е друг въпрос.

Мисля че отговорих на този въпрос коректно и адекватно.

По отношение делата срещу известен и неизвестен извършител, аз със сигурност - няма такова указание, има може би една инерция. Тази инерция явно трябва полека лека да бъде овладяна и да не се образуват дела срещу неизвестен извършител, там където всъщност извършителят е известен. Няма указание има инерция.

Третият въпрос, неоснователното образуване на дела. Аз съм категоричен, че доколкото мога няма да пощадя своите усилия и енергия дела да се образуват само там, където са налице изискуемите законен повод и достатъчно данни. Неоснователното и необосновано образуване на дела говори за не до там добри практики, за може би, както каза и г-н Борис Велчев - знаем колко лесно се образуват дела срещу някой, колко лесно става това. Това не бива да се допуска, това трябва да се изкорени, ако го има, изцяло.

Четвъртият въпрос - предложение за тълкувателните решения. Да, има няколко. Те са доста важни в последните години, но със сигурност са недостатъчни. Със сигурност тези тълкувателни решения са недостатъчни, така че тази инициатива на главния прокурор трябва да бъде задълбочена и разширена. Именно тук е ролята и на Върховната касационна прокуратура, това което каза г-н Румен Боев, тя трябва да бъде изключително активна в подготовката, в систематизирането на противоречиви съдебни решения и подготовката от името на главния прокурор за внасяне на искане за тълкувателни решения.

Петият въпрос, за заместниците. Всъщност аз считам че заместниците, в крайна сметка трябва да избира свой заместник, ако остана да ръководя Апелативната специализирана прокуратура. Разбира се сега ще бъде по-внимателен. Най-малкото ще проведе един разговор със съответния колега, който тепърва ще избира, каква е ситуацията и дали той самият ще желае. Но в крайна сметка тази истерия, която се създаде около всички висши длъжности в системата на съдебната власт, аз мисля че ще възпре всеки един, който по някакъв начин се чувства застрашен или има какво да скрие под повърхността. Мисля че система се самопречиства. Този катарзис ние ще си го изживяваме, ще си изпием горчивата чаша до дъно и ще излезем все пак по-пречистени.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Заповядайте, г-жо Ковачева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Уважаеми г-н Сарафов, в концепцията си сте отбелязали, че оптимизиране взаимодействието на прокурора с лица и други органи и институции изисква да бъдат премахнати формализмът и въведените бюрократични механизми, които пречат за своевременно получаване на исканата информация.

При презюмиране, че тези механизми са свързани с гарантиране правата и свободите на гражданите и в контекста на правомощията на главния прокурор, искам да Ви попитам какво е отношението Ви към тезата „повече сигурност срещу ограничаване на свободата“.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Заповядайте, г-н Сарафов.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря Ви, г-жо Ковачева.

Въпросът е изключително важен, но аз точно тук искам да направя паралел с утвърдените европейски демокрации, към които се стремим. Както казах преди два месеца бях в Испания, където в тяхната Специализирана прокуратура за борба с организираната престъпност и корупцията има точно такова звено, както от полицейски служители така и от данъчни служители и служители на държавния одит. Тези служители нямат никакво ограничение при поискване от страна на прокурора, водещ съответно наказателно производство, да се запознаят с каквато и да била данъчна тайна, стига да става въпрос за конкретно наказателно производство. В крайна сметка аз мисля че, това е въпрос, разбира се, на законодателно решение, но доколкото сме го дискутирали дори със служители от Национална агенция по приходите, тази данъчна и осигурителна тайна не би следвало да съществува, когато става въпрос за конкретно разследване. В момента при нас естествено е обявено чрез съдебно разрешение, но когато става въпрос за разследвания в повечето от утвърдените демокрации на Европейския съюз е достатъчно искане от страна на прокурора, за да може тази тайна да бъде свалена и отговор да бъде получен.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-жа Костова.

ДАНИЕЛА КОСТОВА: Благодаря, г-жо Министър. Г-н Сарафов, въпросът ми е свързан с администрацията, която осигурява прокурорската дейност. Този въпрос смятам да го задам на всеки един от кандидатите. Ще Ви помоля да изслушате само няколко цифри. На базата на близо 3 000 щатни административни бройки за цялата прокуратура, бих искала да обостря вниманието Ви върху щата в Главна прокуратура, където там са около 400, като 128 от тях представлява Администрация на главния прокурор; 120 на Върховна касационна прокуратура, около 20 на Върховна административна прокуратура и 126 на Националното следствие. Как ще коментирате администрацията на главния прокурор от близо 130 души и ако Съветът Ви гласува доверие, какво бихте направили в тази посока?

ДИМИТЪР УЗУНОВ: И едно допълнение към въпросът на колежата Костова. Във Върховна касационна прокуратура установихме, че има 13 административни секретари. Смятате ли това за нормално?

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря за така зададения въпрос. Всъщност аз възнамерявах да се спра на него в своята концепция, излагайки я в тези 20 минути, но те не ми стигнаха. Категоричното ми становище е, че администрацията на Върховна касационна прокуратура и администрацията на Върховна административна прокуратура, т.е. на бившата Главна прокуратура, както Вие казахте, тя е изключително раздута. Тя не оправдава своето съществуване. Много от служителите в тази администрация не уплътняват своето работно време. Тоест би могло да се помисли за редуциране на тази администрация. Аз вече имах възможност да кажа, че ако бъде избран ще се наложат и редица непопулярни мерки. Да, непопулярни мерки ще има, но за да може да оцелее

прокуратурата и да може все пак в рамките на този утвърден бюджет ние все пак да функционираме и правораздаваме, непопулярни мерки са необходими. Част от тези непопулярни мерки ще бъдат силно редуциране и съкращаване на административния персонал и на съдебните служители на Върховната касационна и на Върховната административна прокуратура, и на администрацията на главния прокурор. Не мога да кажа кои конкретно, точно длъжности, макар вече в съзнанието си да имам представа кои длъжности са излишни и тъй като, както казах, пет години съм бил във Върховната касационна прокуратура, пет години съм бил на този етаж, много добре зная както кои прокурори стоят цял ден в коридора и пушат цигари така и кои служители цял ден клюкарстват в коридора, обсъждат сериалите и прочие. Този въпрос ми е добре познат, зная го, той съществува и е решим. Да, непопулярни мерки ще има, ще бъдат съкращавани.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-жо Атанасова, заповядайте.

ЕЛКА АТАНАСОВА: Уважаеми колега Сарафов, както споменаха някои от колегите ми, действително концепцията Ви прави впечатление, че е написана от работещ прокурор, от разследващ прокурор, какъвто Вие сам се определихте и в нея има доста конкретика. В тази връзка и аз ще задам конкретни въпроси, тъй като си признавам, че отговорът Ви на въпроса за прекратените дела, поради изтекла давност, силно ме смути. Аз ще обърна въпроса и ще го задам отпред назад. Каква е позицията Ви по отношение на високия брой спрени дела в прокуратурата, всички те водени срещу неизвестен извършител, като ще посоча само пет цифри? През януари 2007г. те са били 961 хиляди в рамките на прокуратурата. В края на 2011г. те са били 635 хиляди, близо 636. В първото 6-месечие на 2012г. 639 хиляди спрени дела срещу

неизвестен извършител. Считате ли че проблемът в тези дела е не само в разкриваемостта на извършителя на престъплението, но и в един неефективно упражняван надзор върху разследването и в едно некачествено проведено разследване? И в тази връзка, какви мерки, ако считате че има проблем, ще предприемете за разрешаване на този проблем.

Следващият ми въпрос, който наистина е свързан с този въпрос за мерките за преодоляване на проблема със спрените дела. Моля Ви да не ми отговаряте, че проблемът за разкриването на извършителите е само на МВР, защото аз, като работещ прокурор, считам че не е така. Каква е визията Ви за намаляване на броя на делата прекратени, поради изтекла давност? И ще кажа какво ме смуги. Вие сам казахте, че това са дела, по които не е работено, а по делата работи следващият под ръководството на прокурора. Как считате че техният брой следва да бъде намален? С какви, конкретно, мерки?

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря Ви, г-жо Атанасова. Не с всичко от Вашето изложение аз съм съгласен. Ще посоча един пример. Когато едно дело, например едно убийство, което се води срещу неизвестен извършител, прокуратурата е длъжна да образува делото, но в крайна сметка, когато извършителят не се установи и разкрие в законоустановения срок, прокуратурата няма друга алтернатива освен да спре това наказателно производство до разкриване на извършителя. Ако той, поради една или друга причина, което всъщност се случва често, не бъде разкрит до изтичане на давностния срок, аз бих задал като въпрос към Вас - какво може да направи прокуратурата в тази ситуация?

По отношение на неефективното и некачествено разследване. Да, действително прокурорът има своите позиции, те

са законово определени, по ръководство и контрол на разследването, но в крайна сметка, макар да казвате, че не сте съгласна, да, действително е така, прокуратурата също има отношение към разкриването на престъпления но в крайна сметка това е основен приоритет на Министерство на вътрешните работи. Действително прокурорът има функции и по разкриване, но той няма правомощие, няма и задължение да ходи по горещите следи и да провежда оперативни беседи. Това е основна функция на колегите от полицията. Не винаги е възможно може би и не винаги се получава това разкриване на извършителите. Това води и до прекратяване на спрени дела срещу неизвестен извършител по давност. Броя на делата прекратени срещу неизвестен извършител, поради изтекла давност, той винаги ще бъде един, няма представа дали ще бъде един постоянен брой, надявам се с течение на времето със самата социална еволюция и развитието на държавата, развитието на нейните държавни органи, както на МВР така и на прокуратурата, този брой да намалява. Но безспорно винаги ще има неразкрити убийства, винаги ще има неразкрити кражби и прокуратурата няма друг изход освен в някаква степен в един момент да прекрати делото, което е срещу неизвестен извършител.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря.

Заповядайте, г-жо Кузманова.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Благодаря, г-жо Министър. Съвсем кратки въпроси и тъй като Вие отговорихте на една голяма част, преди това, в останалите зададени от прежде говорещите, ще моля само да ги посочите като приоритети. Какви ще бъдат първите Ви действия, като главен прокурор в случай, че бъдете избран като

такъв и какво бихте надградили от добрите практики на предишния ръководител на тази институция?

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Заповядайте, г-н Сарафов.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря Ви, г-жо Кузманова.

На първо място едно от първите ми действия ще бъде, както казах, оптимизиране и прекрояване на щата. Аз вече изразих своето становище, че може би не е удачно обявяването на конкурси за вакантните в прокуратурите места преди те да бъдат насочени към прокуратурите, които действително имат нужда от тях. Разбира се анализа и на провалените дела, както казах, за корупция. Това са едни от приоритетите, които извеждам на първо място.

Много неща бих надградил, защото доста неща се свършиха в прокуратура. Например специализираните мрежи за дела срещу данъчни престъпления, срещу такива извършвани от непълнолетни лица. Така че прокуратурата постигна доста, но не трябва да спре дотук.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря.

Г-н Иванов, заповядайте.

КАМЕН ИВАНОВ: Г-н Сарафов, моят въпрос ще изисква от Вас и оценъчен критерий. Той намира основание в разпоредбата на чл.138, т.1 и т.5 от Закона за съдебната власт, регламентиращи правомощията на главния прокурор и във връзка с нормата на чл.161, ал.2 от Наказателния процесуален кодекс, свързан с разследващи действия при условията на неотложност. Подчертавам ги тези неща, подчертавам и правното основание на въпросът ми, защото той е обобщаващ. Опитвам се да го изчистя от всякакъв нюанс на политика, но той е - намирате ли необходимост от промяна в създадени практики при извършване на действия по

разследването, свързани с грубо засягане правата на граждани, да се наложи преосмисляне в поведението на прокуратурата или не и в този смисъл приемате ли едно такова твърдение, че прокуратурата изостана за сметка на други ведомства в извършването на определените процесуално следствени действия, за които говоря, които издигнаха авторитета на определени ведомства, казвам го това във връзка с нормата на чл.138, т.5 от Закона за съдебната власт, но в никакъв случай не издигнаха авторитета нито на прокуратурата, нито на съда?

Благодаря.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря, г-н Иванов. Вашият въпрос дали е необходимо преосмисляне поведението на прокуратурата, там където се нарушават правата на гражданите, е категорично утвърдителен. Да, прокуратурата трябва да бъде стожер, тя трябва да съблюдава законността в поведението и на разследващите органи, и на оперативните служби, когато се извършват действия по разследване. Всъщност това което имам намерение и идеи, е прокурорската работа да се измести малко по-напред. Тоест не материалите да бъдат докладвани, да се проведе така наречената реализация от оперативните служби или от разследващите полицаи и материалите да бъдат едва след това докладвани на прокуратурата, а да се измести прокурорският контрол в малко по-ранна фаза. Тоест прокурорът да влезе в оперативното дело преди така наречената реализация, да може да дава процесуална насоченост и на оперативните действия. И именно прокурорът е този, който да определи кога да бъде направена тази реализация, срещу кого да бъде насочена, да утвърди плана за нейното провеждане. Тоест в чисто работен и оперативен порядък кой да бъде задържан, кой в какво да бъде

обвинен, кой офис да бъде претърсен. Всички тези неща трябва да ги реши прокурорът, поне би било удачно да ги реши прокурорът в един по-ранен етап, а не материалите да бъдат докладвани наготово. Това всъщност в някаква степен започва да се постига и дава резултати. В момента има една инструкция, съгласно която три дни преди реализация материалите трябва да бъдат докладвани, всъщност не винаги, за съжаление, това се спазва, наскоро проведохме едно съвещание с колеги от МВР, но така или иначе започва да се нормализира и започва и това да се получава като съвместен екип на работа. Считам че това първо ще доведе до по-голяма ефективност на разследванията, ще се обезпечават необходимите доказателства още при първоначалните следствени действия, няма да се налага, ако бъдат изправени хора в процедура по чл.64, съдът да каже, че липсва обосновано предположение, тъй като прокурорът ще е този, който ще е преценил какви доказателства да бъдат събрани и ще ги е събрал в първите действия по разследването, така че това е един механизъм, както за по-добра работа така и за по-голям контрол от страна на прокуратурата върху оперативните и разследващите органи.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-жо Лазарова, заповядайте.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Благодаря, г-жо Министър. Г-н Сарафов, като причина за ниските стойности на общественото доверие традиционно на първо място се посочва липсата на обективна информация за дейността на прокуратурата, както и недостатъчния брой осъдителни присъди по дела с висок обществен интерес респективно дела срещу емблематични фигури. Несъмнено те са и в основата на трайно възпроизвеждащата се представа, че има корупция и в самата съдебна система и в

частност в прокуратурата. Тоест липсата на очакваните от обществото резултати се дължи на налична корупция сред самите прокурори. В Кодекса за етично поведение на българските магистрати е заложен принципа, че не е достатъчно магистратът да не върши нищо лошо, нужно е да не създава впечатлението, че върши нещо лошо. Смятате ли че съществува пряка връзка между въвеждането му и ефективното противодействие на корупцията в съдебната система?

Вторият ми въпрос е, по Ваше мнение разполага ли прокуратурата, която несъмнено по закон е призвана да бъде силна и влиятелна институция в борбата с престъпността, с необходимите законови механизми за ефективно наказателно преследване на корупционните престъпления и организираната престъпност?

Благодаря.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря Ви, г-жо Лазарова. Вие засегнахте в първият си въпрос една от най-наболелите теми, а именно медийната политика на прокуратурата. Тя се нуждае от сериозна корекция, защото тя в момента не е добра. Част от негативния имидж на прокуратурата, като цяло, се дължи на лошата медийна политика. Много от шумните, така наречени знакови дела, започнаха доста шумно, с гръмки фанфари, а сетне така тихо свършиха и угаснаха бавно и постепенно. Това не е удачно. Необходимо е да има баланс в медийните изяви, тъй като съгласно закона прокурорите нямат право да дават предварително становище по дела, които не са им възложени и каквото и да е становище по дела, които не са им възложени. Така че е необходим един сериозен баланс в медийните изяви, което обаче не означава, че трябва да бъде капсулирана прокуратурата. Напротив. Тук именно е ролята на един по нов начин функциониращ пресцентър,

една нова функция и на говорителите, за да може наистина работата, успехите, негативите, а всъщност и проблемите, и трудностите, които стоят пред прокуратурата да бъдат обяснявани коректно, адекватно и, както казах, не трябва повече да се говори отколкото да се работи. Така започналите, както казах, шумно и фанфари, дела и завършили тихо, това е недопустимо да продължава по този начин. Трябва да се преценят медийните изяви, както на отделни прокурори така и на отделни ръководители в системата на прокуратурата.

По отношение на вторият Ви въпрос, разполага ли прокуратурата с необходимите законови механизми. Естествено прокуратурата и в частност работата срещу организираната престъпност би било удачно, ако разполагаме с повече законови механизми. Повече законови механизми са предоставени в редица правни системи. Повече законови механизми има в люлката на демокрацията Франция, тъй като там има специализирани прокуратури, които работят и имат и по-други норми, когато се касае по дела за организирана престъпност. Това са прокуратурите и съдилищата „ЖИРС“. В Америка знаете, че действа законът РИКО, който е насочен специално за работа по дела срещу организираната престъпност. Не зная, откровено казано ще се въздържа да коментирам дали е удачно в нашата страна в този момент прокуратурата да разполага с по-особени правни механизми за преследване на организираната престъпност и корупция. По-скоро моето становище е, че и в момента прокуратурата може да работи ефективно. Действително е необходимо оптимизиране на работата на прокуратурата. Може би малко по-добра стиковка и с оперативните служби по тези дела. И мисля че резултатът няма да закъснее.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-жа Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря, г-жо Министър. В допълнение на въпросът зададен от г-жа Лазарова, искам да Ви задам един съвсем конкретен въпрос във връзка с обвиненията за разпад на морала и конфликт на интереси в прокуратурата и особено в провинциалните прокуратури, за твърденията за уреждане на дела, за създаване на феодални кръгове в някои части на страната, за изнудване на бизнесмени. Бихте ли казали какви действия бихте предприели, за да разсеете обвинения за наличието на такива негативни явления в прокуратурата?

Благодаря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Мога ли да допълня въпроса, защото е свързан?

ДИАНА КОВАЧЕВА: Разбира се, заповядайте.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Ще си позволя, като подвъпрос, да задам един въпрос, който е от Асоциацията на прокурорите в България. Колегите питат с какви средства ще защитите прокурорите от опити за външни посегателства, когато осъществяват правомощията си по закон? Съвсем конкретен повод имаше. Съвсем наскоро асоциацията ни сезира с едно писмо. Помоли ние да съдействаме, доколкото ни е възможно, за съжаление ние нямаме такива правомощия, по повод конкретен случай. Прокурор, във връзка с дейността му около едно наказателно дело, в момент, в който, май че беше още обвиняемият, а не подсъдимият, му е изменена мярката, или обвиняемият, му е сменена мярката за неотклонение, излизайки пуска сигнали до каквито институции и органи има в страната,

против прокурора и целия кръг семеен негов. Колегите в този контекст задават и този въпрос.

Благодаря.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря за зададените въпроси. По отношение обвиненията за разпад на морала и феодализирани съдебни райони. Аз не бих могъл да кажа до каква степен те са реални и до каква степен са преувеличени. Може би все пак в отделни райони имат своето основание. Аз в момента нямам конкретни данни за кои райони и за какво точно става въпрос, но със сигурност, където има такива сигнали те ще бъдат детайлно и подробно проверени и със сигурност това няма да бъде толерирано. В крайна сметка има не малко законови механизми главният прокурор да се намеси в една такава ситуация да разбие този така наречен феодален монопол, който ако съществува той ще е плод на договорки. В крайна сметка бихме могли да инициираме и наказателни производства, ако са налице данни за извършени престъпления от магистрати от този съдебен район.

По отношение сътрудничеството и защитата на магистратите. Тук виждам ролята на самата Асоциация на прокурорите в България и тясното сътрудничество на ръководството на прокуратурата с тази Асоциация. Даже по-скоро ми се струва напоследък, че във връзка с всички тези сигнали срещу магистрати и тази истерия около кандидатите за възлови постове в системата, Асоциацията по-скоро е леко пасивна. Всъщност изразявам не своето становище, а становището на много от колегите, които членуват в тази организация, така че е необходимо може би едно по-добро сътрудничество и взаимодействие с тази Асоциация, и все пак тя трябва да поеме своята отговорност. Именно тя може би е тази, която трябва да

защити и с декларации, и по всякакъв начин, и с разяснение магистратите, които членуват в нея.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Заповядайте, г-жо Колева.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Г-н Сарафов, моят въпрос ще бъде изместен в сравнение с досегашните въпроси към другата страна участник в наказателния процес, а именно пострадалият. Можете ли да кажете какво е Вашето отношение към наказателната политика и пострадалите? Това е една тема, която на мен ми е любопитна откакто работя в системата и имам качеството на юрист, и мисля че ние, като юристи, винаги се вглеждаме, винаги внимаваме, винаги следим да не злоупотребим, да не накърним правата на обвиняемия респективно на подсъдимия в един наказателен процес. В същото време, както от нашето полезрение така и от полезрението на обществото извън този процес остава състоянието, накърняването на психиката, доста често на здравето на пострадалите, а също и на тяхното материално състояние, когато става въпрос за най-тривиални банкови кражби, които за конкретния човек не са никак тривиално събитие. Мислили ли сте по този въпрос и можете ли да намерите някаква по-особена, по-специфична роля на прокуратурата за облекчаване състоянието на тези хора, които са пострадали от престъпление?

Другият ми въпрос, свързан с този естествено, е какво е Вашето отношение към ролята на адвокатите в наказателния процес? Защото твърде често ние слушаме от Ваши колеги обвинения срещу работата на адвокатите в наказателния процес. Обвинения, които аз смея да твърдя, че обиждат и засягат твърде много хора, които почтено изпълняват работата си, с която са се захванали.

Най-последният ми, вече един личен въпрос, който задавам в качеството си на член на Висшия съдебен съвет, който е издигнал Вашата кандидатура. От Вашата концепция, от целия Ваш професионален профил, включително и от отговорите, които чуваме сега от Вас не само личи, но и изключително много се изявява Вашият много дълбок професионализъм на разследващ прокурор. Освен всичко останало личи и пристрастност към тази дейност. Ако Вие бъдете избран за главен прокурор за тези седем години не смятате ли, че ще се получи някакво деквалифициране по отношение на достиженията, на Вашите лични достижения, които Вие имате в тази сфера, която аз оценявам изключително високо?

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Колева.

Заповядайте, г-н Сарафов.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря на г-жа Колева, както за номинацията, в която участва така и за добрите думи по отношение на моя професионализъм. Те са ласкателни за мен.

Ще отговоря на въпросите по ред. Първо, действително пострадалият може би е пострадал в пълния смисъл на тази дума, както от престъплението така и от наказателната ни политика. Аз много често съм се виждал очи в очи с жертви на престъпления, всъщност кажи-речи това е моето ежедневие. Много трудно може да се обясни на някои от тях например необходимостта от отмяна на доживотното наказание без замяна. Между впрочем тук аз съм убеден, че Петър Стоянов по прякор Сумиста горещо подкрепя тази идея, но ще видим, днес ще бъде прочетена присъдата в Шуменския окръжен съд ... /гласове от залата - вече е прочетена - доживотен, без замяна./ **БОРИСЛАВ САРАФОВ:** Аз, както казах съм дълбоко убеден, че той горещо подкрепя тази идея. На мен ми е трудно, колкото и да се опитваме да защитаваме правата на

всички страни в процеса, да аргументирам една такава промяна в очите на жертвите. Може би е необходимо да се прецени дали не е прекомерно изместен баланса в правата между пострадал и обвиняем в посока на обвиняемия, но откровено казано, мисля че може би все още не е момента да се дискутира една промяна, защото в крайна сметка може би в началото, в зората на демокрацията преекспонирахме правата на обвиняемия, но мисля че в момента законът все пак, а и нашите действия, биха могли да дадат достатъчно гаранции в защита правата и на пострадалите. Това са нашите исконни функции и мисля че тук е и ролята на прокуратурата да защити пострадалия. В крайна сметка той е претърпял някакво увреждане, изпитал е престъпление върху себе си или върху своите близки и ние сме тези, които трябва да го защитим.

По отношение ролята на адвокатите в наказателния процес аз ще кажа следното. Много пъти може би и медии, може би и магистрати обвиняват адвокатите, че са спирачки в колата на правораздаването. Но една добра кола без спирачки тя отива право в канавката. Всъщност добрата кола се нуждае от добри спирачки. Така че без присъствието на адвокатите по наказателните дела ние ще изтървем правораздаването в една грешна посока. Ще залетим, което не бива да се допуска. Всъщност те са именно този коректив, който трябва да функционира действително, за да може наистина ние да работим в рамките на закона, както е посочено в Наказателно процесуалния кодекс. Така че - да, добра кола с добри спирачки. Адвокатите са нужни, необходими и аз със сигурност не бих си позволил да оплюя който и да било адвокат, че изпълнява недобросъвестно своите задължения. Може и да има такива, но

това са единични случаи. Като цяло адвокатурата има своята сериозна и отговорна роля в наказателното правораздаване.

Третият въпрос касае това, че аз действително съм разследващ прокурор. Това действително е така. Осемнадесет години вече аз работя, първоначално като следовател, впоследствие като прокурор и ако трябва да онагледя аз работя по организираната престъпност - всяка сутрин запретвам ръкави и бъркам до лактите в калта. Да, това е моята работа. Профилирал съм се в разследването. Както вече стана ясно, при въпроса на г-н Кожарев, не съм добър бюджетар и може би не разбирам достатъчно добре от тази дейност, но от разследване, мисля че това е моята стихия, това ми доставя удоволствие докато работя. В крайна сметка аз работя моята работа с удоволствие.

Дали бих се деквалифицирал? Може би в известна степен след седем години, ако бъда избран за главен прокурор, може би ще настъпи и деквалифициране, но в началото особено и в момента, считам че това ще бъде изключително от полза, за да мога аз наистина умело да ръководя тази дейност на прокуратурата и да въведа като основни принципи в работата на прокуратурата по разследването, тези които винаги съм считал че трябва да се спазват, тези които дават ефективни и добри резултати и които в крайна сметка ще са от полза за цялата институция.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-н Тодоров, заповядайте.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Уважаеми г-н Сарафов, ще Ви задам един въпрос, който касае поне 500 от магистратите в България. Това е въпрос поставен от Асоциацията на прокурорите и от Камарата на следователите. Какво е Вашето виждане за мястото и ролята на следствените отдели и следователите в системата на

прокуратурата. Вие го засегнахте в представянето на концепцията си. И ще го допълня с - как според Вас да се използва максимално добре капацитетът на следователите и според Вас с какви лостове и механизми разполага главният прокурор, за да накара окръжните прокурори да изпълняват правомощието си да възлагат повече разследвания на следователите и да ги натоварват по този начин с повече работа?

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря Ви, г-н Тодоров. Аз, както казах, също съм бил следовател и в никакъв случай не омаловажавам функцията и ролята на следователя. Тя е изключително отговорна и моето лично становище е, че това е един високо професионален капацитет, който не бива да остане неизползван, защото лека полека по канален път ще се и депрофесионализира. Когато ние не използваме нещо то се амортизира. В крайна сметка, считам че е назрял момента следователите да се натоварят с работа, тъй като сегашното положение, аз съм убеден, създава един сериозен дискомфорт и на самите тях. Чувстват се не дотам удачно използвани, недотам полезни, да. И наистина трябва да се въведе като ангажимент на окръжните прокурори да натоварят максимално, оптимално окръжните следствени отдели с дела. Може би във всеки един момент всеки следовател трябва да работи поне по петнайсетина дела, които са с висока фактическа и правна сложност, както казах - дела за пране на пари; дела за данъчни престъпления, които стават все повече и повече; дела сложни и по-скоро финансови разследвания, където може би професионалният ресурс на разследващите полицаи е по-малък.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Не виждам други въпроси.

Един последен въпрос аз бих задала, който остана не зададен и който е поставен от граждански организации. Това е въпрос дали бихте инициирали в законови изменения, създаващи персонална, гражданска и наказателна отговорност на прокурорите? По всяка вероятност тук става въпрос за отговорност на прокурорите при повдигане на неоснователни обвинения.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря Ви. Аз вече имах възможност да кажа, че всеки казус сам по себе си е уникален и не би могло да се подходи с еднакъв аршин, да се изработи някакъв шаблон, по отношение на който да се каже има ли грешка на прокурора, когато е осъдена прокуратурата по Закона за отговорността на държавата или не. Така че в този смисъл не считам че е необходимо законови изменения за търсене на някаква наказателна отговорност по отношение на прокурор, който има оправдателна присъда. Аз считам това за абсурд. Това ще постави прокуратурата в една невъзможност изобщо да работи. Аз със сигурност не бих мотивирал прокурорите да разчитат и да внасят обвинителни актове, само когато са абсолютно убедени, че ще има осъдителна присъда. Напротив. Аз съм убеден, че и гражданите не желаят такова нещо и това пречи да се развива и съдебната практика. Така че, в крайна сметка, прокурорите трябва да бъдат спокойни и свободни да упражняват своята дейност, а не една оправдателна присъда да води до негативи и едва ли не водене на наказателни производства, още повече аз казах вече, че много пъти доказателствата се променят в хода на съдебното следствие, макар и да има обвинителен акт, който да е обоснован към момента на изготвянето му, но впоследствие присъдата да е правилна, справедлива и законосъобразна, макар и оправдателна, тъй като фактите са се променили в хода на съдебното следствие.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Сарафов.

Няма повече въпроси към г-н Сарафов. Благодаря Ви много, г-н Сарафов, че се явихте пред членовете на Висшия съдебен съвет. Благодаря Ви много.

БОРИСЛАВ САРАФОВ: Благодаря, г-жо Министър. Благодаря, колеги.

/Борислав Сарафов излиза от залата/

ДИАНА КОВАЧЕВА: Заповядайте, професор Груев.

ЛАЗАР ГРУЕВ: Аз ще направя две процедурни предложения. Първото е - при изслушването на следващите кандидати самите ние да положим усилия така, щото да спестим от времето на задаване на въпроси, наистина да задаваме въпроси, а не да развиваме концепции, за да може кандидата да има повече време, без разбира се това да ограничава по какъвто и да е начин възможностите на всеки един да се включва в дискусиата и по повече от един път.

И второ - настойчиво моля да направим почивка, която да регламентираме точно като време, предвид директното излъчване, ако разбира се и вие сте съгласни.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Доколкото виждам, колеги, се обединявате около идеята за 15 минути почивка, в момента е 12,25 часа. 15 минути почивка.

/След почивката/

ДИАНА КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, продължаваме с публичното заседание на ВСС, изслушването на кандидатите за главен прокурор на Република България. До мен е г-жа Галя Тонева, по азбучен ред следващият кандидат, който ще бъде изслушан от вас. Само за нейна информация, две думи за процедурата - най-напред ще бъдете представена от един от вносителите на Вашата

кандидатура, в рамките на до 10 минути, след това ще имате до 20 минути време, за да направите Вашето лично представяне и да представите концепцията си и следват въпроси и отговори, най-напред въпроси ще задам аз, които са постъпили във ВСС към Вас, до 30 минути, с възможност да бъде удължено това време, след това ще задават въпроси колегите от ВСС, членовете и главния инспектор.

Заповядайте, колеги. Започваме с първата част от процедурата. Напомням отново да уважавате тайната на вота и при представянето на кандидата да не съобщавате за кого ще гласувате или да агитирате за един или друг кандидат.

Кой ще представи кандидатурата на г-жа Тонева?

Г-н Ситнилски, заповядайте!

КАМЕН СИТНИЛСКИ: Уважаема г-жо Министър, уважаеми колеги, заедно с още четирима членове на ВСС предложихме кандидатурата на колежката Галина Тонева за главен прокурор. Имахме възможността неколкократно да обсъждаме и да се запознаваме със съдържанието на предложението, с нейните качества, с жизнения и професионален път, и т.н. Само ще припомня, че тя отговаря на всички формални изисквания да се кандидатира за главен прокурор и притежава абсолютно всички необходими качества, които не смятам да изброявам, а само да наблегна на няколко от тях, които смятам за по-важни.

На първо място това, че в нейната професионална личност се съчетават качествата, професионалните качества на съдията и на прокурора. Винаги съм казвал, че това е много важно затова един професионалист да бъде обективен и законосъобразен. Едно от най-важните, бих казал най-важното изискване за него.

На второ място бих изтъкнал като специално качество обстоятелството, че тя и към настоящият момент е част от ръководството на Прокуратурата, в качеството си на заместник-главен прокурор. Успя за тези малко повече от три години, в това съм се убедил лично и може да ми вярвате, да обхване с широта всички проблеми на Прокуратурата, да ги преосмисли и разбира се да започне да ги решава, и някои реши, поне в сферата, за която тя отговаряше, ресорът, за който тя отговаряше. В резултат на това аз смятам, че специално за Прокуратурата бяха постигнати успехи по отношение на промяната на отношението на международните институции и най-вече Европейския съюз към Прокуратурата. Голяма част от заслугата затова се дължи на г-жа Тонева.

И на трето място, разбира се, допълнително натрупаният управленски и организационен опит, който ще бъде абсолютно необходим на всеки, който стане главен прокурор, но при нея това ще се постигне по-лесно. Едно е да си добър прокурор, добър специалист, разследващ прокурор, друго е да бъдеш ръководител и да умееш да администрираш един такъв огромен и сложен механизъм, какъвто е Прокуратурата. Мисля, че г-жа Тонева притежава тези качества. Като приключвам с това, смятам, че във всяко едно отношение и без всякаква бележка тя отговаря на високите изисквания, които поставихме както ние, така и обществото, за да бъде главен прокурор на Република България.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Ситнилски.

Г-жо Тонева, имате до 20 минути, за да се представите и да резюмирате Вашата концепция, тя е известна на колегите.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Благодаря, г-жо Министър. Уважаеми членове на ВСС, съгласно приетите от вас процедурни правила за избор на главен прокурор, председател на ВКС, ВАС, съм

представила концепция, която е на разположение както на вас, така и на обществото, бидейки качена на сайта на ВСС, затова ще се постарая в рамките на предоставените ми 20 минути съвсем накратко да концентрирам вниманието ви върху някои основни моменти в тази концепция, като се смятам да се спра на първо място на състоянието на Прокуратурата към момента, на структурата и проблемите, които съществуват пред нея и да набележа основно някои от моите идеи за преодоляването на тези проблеми, като накрая ако ми остане време ще се опитам да ви убедя кои мои лични качества ще заслужат вашето внимание и на кои ще разчитам да възприемете, за да ме предпочетете за избор за главен прокурор на Република България пред останалите кандидати.

Няма да започна така, както си бях подготвила изложението с основния и дискуссионен все още въпрос за мястото на Прокуратурата в системата на държавните органи, от една страна защото то е конституционен уредено и смятам, че дискусиите вървят в най-общ план към момента и на второ място, защото съм абсолютно сигурна, че този въпрос ще бъде зададен и ще се постарая да се аргументирам при неговия отговор. Затова започвам с моето разбиране за структурата и проблемите, които съществуват в системата на Прокуратурата към настоящият момент. Конституционният модел на българската прокуратура предвижда тя да е единна и централизирана система. Екипът, в който аз работех в последните повече от три години, почти четири, възприе идеята, че този конституционен модел, както бидейки спазван, може да получи, в него да бъде привнесен елемент на децентрализация. Това е една идея, която аз изцяло споделям, вие сте видели, че тя пронизва като цяло моята концепция за бъдещо

управление на Прокуратурата, защото смятам, че елементите на децентрализация ще доведат както до демократизиране на самата прокуратура, така и до повишаване инициативността и активността на всеки един от редовите прокурори, но също така и до повишаване на тяхната лична професионална отговорност. Действително първи стъпки в тази посока бяха направени от екипа на вече бившия главен прокурор, проф. Велчев, аз няма да се спирам подробно на свършеното през последните три години от нашия екип, защото то също подробно е отразено в концепцията ми, а ще спомена само основополагащият акт на тази промяна, която ние предприехме, това е заповедта на главния прокурор от месец февруари, с която беше въведена новата структурна и функционална реформа на Върховната касационна прокуратура. Идеята за тази реформа се основава предимно на виждането, че е необходима по-ясна и по-конкретна специализация в работата на прокурорите и подобряване методическата дейност на Върховните прокуратури - Върховна касационна и Върховна административна прокуратури. От предходните съществуващи специализирани отдели във Върховна касационна прокуратура бяха запазени този за "Противодействие на организираната престъпност", отделът за "Противодействие на корупцията", на който бяха възложени нови допълнителни задачи, създаден бе нов отдел с акцент "Защита конституционните права на гражданите", отделът, който отговаряше за "Контрол върху делата, касаещи финансовите интереси на Европейския съюз" беше разширен и към него бяха включени нови специализирани звена, които трябваше да отговорят на общите вече интереси, както на Европейския съюз, така и на Република България като неин пълноправен член, затова бяха създадени специализираните сектори за "Противодействие на данъчни

престъпления", "Митнически и акцизни престъпления", "Престъпленията против паричната и кредитната система". Искам да споделя, че този отдел беше изцяло създаден по образец и структура на ОЛАФ, който служеше като образец, за да може да отговори най-точно на задачите, които са поставени пред него. През този период, в последните две години бяха приети и едни основополагащи вътрешно-ведомствени правила, подписани от бившия главен прокурор, инструкция и указания, които именно трасираха бъдещото развитие на Прокуратурата в посока на децентрализация, специализация и повишаване на квалификацията. Моето виждане е, че макар тези начални стъпки да са предприети то промяната все още е твърде крехка и се нуждае от конкретни по-нататъшни действия, които искам да изложа пред вас като мое виждане, ако бъда избрана за главен прокурор на Република България.

Преди всичко считам, че Прокуратурата трябва в сътрудничество с органите на изпълнителната и законодателната власт да предприемат инициативи за законодателни промени, така че тенденциите, които се установяват и утвърждават с вътрешно-ведомствените актове да бъдат уредени и на законодателно ниво, което да ги направи необратими.

На второ място идеята за децентрализация, както ви казах е свързана с повишаване инициативността и активността на отделните прокурори, затова смятам пълноценно да бъдат използвани възможностите за анонимните и явни анкети, пожелание провеждани, както и форума в сайта на Прокуратурата, което да даде възможност на всеки един редови прокурор да даде своя глас в идеите за промяна на институцията, защото той не може да бъде безгласен обект на реформата.

На следващо място за демократизиране и децентрализиране предлагам всеки кандидат за административен ръководител преди да бъде изслушван от ВСС, да бъде изслушван от органа на Прокуратурата, който той кандидатства да управлява. Идеята на тази мярка е, че всеки един прокурор може да даде предложения, които да имат концептуален характер, както и да предложи мерки за тяхното реализиране и те да бъдат включени в концепцията на този кандидат за административен ръководител. Освен това избраните вече административни ръководители да качват своите концепции в сайта на съответната прокуратура, която ръководят, за да може те да бъдат контролирани от Общото събрание на органа, който ръководят, както и самите те да дават отчет всяка една година за свършеното по тези свои обещания.

Предлагам да се въведе политика на "отворени врати" не само при главния прокурор и неговите заместници, но и при всеки един от административните ръководители на всяко едно от звената в Прокуратурата, за да може всеки прокурор, които се е почувствал по какъвто и да е начин подложен на натиск, да бъде изслушан и той да почувства защитата от тези, които го ръководят. Що се отнася до ролята на главния прокурор в една такава децентрализираща се прокуратура считам, че трябва да се върви към плавен преход от правомощията му, свързани с единоначалие и всеобхватен контрол към правомощия, които се упражняват предимно за установяване и провеждане политики за развитие на институцията и общото методическо ръководство върху всички прокурори. Общо взето в този смисъл е и самият конституционен текст, уреждащ правомощията на главния прокурор. Ето защо по мое виждане новите политики, които би трябвало да бъдат задължителни за главния прокурор, който и да е той, след като бъде

избран, подробно са отразени в концепцията ми, но накратко звучат така: преодоляване последиците от конвенционалната престъпност, утвърждаване на екипността в работата на Прокуратурата и то не само по конкретните дела, по които се работи, за което говорим всички кандидати, но и в управлението на институцията на всички нейни нива, реформиране на системата за атестация, в рамките на допустимото от закона и съвместно с ВСС при изработване на новите правила, засилване ролята на Прокуратурата и повишаване ефективността ѝ в работата с уязвими групи на обществото, използване на съвременни методи за създаване щадяща среда за работа с уязвими групи на обществото, засилване на превенцията и ранното преодоляване на проблемите с малолетните и непълнолетни деца в риск, активизиране на сътрудничеството с държавните институции, овластени със законодателна инициатива, популяризиране на прокурорската професия в тясно сътрудничество с юридическите факултети на висшите учебни заведения, както и поставяне на публичната комуникация и общуването с медиите в частност на ново професионално ниво. Това, разбира се, са общите политики, които смятам да изпълнявам ако получа вашето доверие.

Сега по конкретните проблеми, които стоят пред Прокуратурата на първо място това е, както всички бихте се сетили, това е проблемът с натовареността. Знаем, че по тази тема също се дискутира безкрайно много, няма да давам статистики, те се съдържат в Доклада за прилагане на закона и дейността на Прокуратурата и разследващите органи, всеки може да ги види. Какво предлагам в тази посока - преди всичко система от политики, които да доведат до разтоварване на системата и на първо място това е в сътрудничество със законодателната власт да се работи за

декриминализация на една значителна част от съставите на престъпления в Наказателния кодекс и преминаване към опростените административно-наказателни производства. Очакваните резултати от една такава промяна са съществени, те ще доведат до бързото и своевременно санкциониране на лица, извършили противоправни деяния, ще доведат до бързо и своевременно възмездяване на пострадалите, обезщетяване на пострадалите и оцетени лица, както и най-важното - освобождаване капацитета на системата, без да бъде ангажирана в сложни процедури по наказателното преследване, които задължително завършват с налагане на административни наказания.

На второ място като политика бих работила за осигуряване възможностите за дискреция в работата на Прокуратурата, което трябва да бъде уредено както законодателно, основният смисъл на тази идея е да се избегнат неоправданите производства, завършващи с приложение на чл. 9, ал. 2 от НК, което трябва да бъде отново уредено по начин, който да разтоварва системата, както от финансово натоварване, така и от възможност за концентриране върху по-сложни дела. Ще работя за утвърждаване на диференцираните процедури, защото смятам, че няма специалист в областта на наказателното правораздаване, който да не знае, че не може да съществува наказателна система, която да се справи без такъв институт или сроден на него. Разбира се, в тази посока ще се търси балансираното спазване правата на всички страни в процеса. Именно поради тази причина в Прокуратурата вече има подготвени проекти за работа на прокурорите с различни групи пострадали лица, които подлежи да бъдат подложени на публично, обществено обсъждане, за намиране

на най-правилния баланс за защита правата на всяка една от страните в процеса.

Сериозни мерки ще взема в посока разтоварване на прокурорите от първоинстанционните въззивните прокуратури от бюрократичните, несвойствени и времеемки ангажименти, каквито са писане на справки, отчети, доклади, писма по дела на специален надзор, като стриктно ще настоявам за спазване на правилата, залегнали в указанието за засилена методическа помощ, надзор, както и в Инструкцията за провеждане на предварителните проверки. Ще работя в тясно взаимодействие с ВСС за изработване на времеви стандарти, методологии и критерии за натовареността, които да отчитат както количествените, така и качествени показатели, за да може да се работи върху изграждане и изработване на процедури за правилното кариерно израстване на колегите, както и завишаване отговорността на административните ръководители. Разбира се, в правомощията на главния прокурор съществуват конкретни организационни мерки, които той може да вземе, аз също съм изложила подробно в концепцията си, накратко ще посоча някои от тях, това е пренасочване на свободни щатни бройки от териториалните прокуратури по-малко натоварени към тези, които са по-натоварени, което ще става на базата на методика, изработена от ВСС. Ще бъде извършена вътрешно-ведомствена оценка и анализ на числеността на Военно-окръжните прокуратури и тяхната натовареност с идеята свободните бройки да бъдат пренасочени към другите териториални прокуратури, чрез мотивирано предложение до ВСС. Ще взема мерки за окомплектоване на Специализираните прокуратури чрез създаването, така съм си го нарекла, пунктове на място, което означава структурираните звена, извън седалището на

Специализираните прокуратури, които са с общонационална компетентност, което значително ще улесни както бързината, така и ефективността на разследването. Ще стимулирам административните ръководители да използват правомощието на главния прокурор по чл. 195 от НПК за прехвърляне компетентността на последствеността, тогава когато те констатират натовареност на своите прокуратури, както и липсата на достатъчен капацитет за разглеждане на определени дела. Ще се въведе задължително изискването на всички справки и отчети да се правят само чрез системата УИС и то инстанцията, която иска съответната информация, което значително ще облекчи първоинстанционните прокурори. Проблем пряко свързан с натовареността, на следващо място, това е качеството на прокурорската работа и в частност обосноваването на обвиненията, които се внасят в съда. В тази посока смятам да предприема, освен вече посочените и следните мерки: засилване на екипната работа между прокурори и разследващи органи по конкретни дела, което да се осъществява ежедневно, да си стимулира обучението и продължаващата професионална квалификация на прокурорите, да се продължи по-нататъшната специализация в конкретно необходимите, с оглед приоритетите на Прокуратурата направления, екипността да бъде подпомогната и чрез създаване на така наречените екипи *ad hoc* тогава, когато е необходимо, с оглед конкретното дело, да се провежда система на анализ за допуснатите слабости в работата на прокурорите и конкретните отделни прокуратури, изразяващи се в постигане на неблагоприятен резултат по конкретни дела, като се прави подробен анализ, въз основа на Методиката за анализ на върнатите от съда дела и оправдателните присъди, в смисъл да се констатират системни слабости и грешки и набелязване на мерки за

тяхното преодоляване, като това указание се превърне като в един основен механизъм за развитие тълкувателната дейност на Върховната касационна прокуратура. Като допълнителни мерки още са преустановяване порочната практика за издаване на методически указания по апелативни райони, както и включване на всички прокурори в процеса на обсъждане на предлагани нови вътрешно-ведомствени актове, след което те да бъдат включени пък след влизането им в сила в обучение по тяхното прилагане.

Сериозен проблем за Прокуратурата представлява също сročността на разследването като задължението ни е да можем да постигнем резултат, включване в разумните срокове за разследване по международните стандарти. В тази връзка съм набелязала също серия мерки, ще се спра на някои от тях. Това са изискване от наблюдаващия прокурор, съвместно с разследващия орган, да изготвят задължително планове за разследванията, които да бъдат докладвани на административния ръководител, защото това е способ за осъществяване на вътрешно-контролния механизъм.

На второ място това е повишаване изискванията към исканията за продължаване срока на разследването, защото те трябва да бъдат сериозно мотивирани, защото към настоящия момент изглежда като че ли приключване на едно разследване в срока изключения правилото за безкрайните искания за удължаване на тези срокове. Указанието за оказване на засилена методическа помощ следва да бъде изпълнено пълноценно, също за правилното планиране и провеждане на разследването.

На следващо място ще изисквам категорично упражняването на стриктен контрол от страна на административните ръководители за сročността на решаването на преписки и дела, каквото е тяхното задължение по силата на чл. 143

от ЗСВ, като ще изисквам от тях и вземането на управленски решения за преодоляване на причините, които водят до неприключване на делата в срок.

На следващо място това ще бъдат пълноценното използване на действащите регистри за лица с повече от две висящи дела, за срочността на разследванията, за използването на специални разузнавателни средства. Особено внимание във връзка с преодоляване на проблема със срочността ще бъде пълноценното включване на Следствието в работата на Прокуратурата по тежките дела, конкретни мерки също съм изложила в тази връзка, както и сериозно внимание аз лично обръщам на въпроса с безконечните по време предварителни проверки, които се извършват на основание чл. 145 от ЗСВ, като считам, че в тази посока трябва успешно да се детайлизира процедурата по влизане в сила на Инструкцията за предварителните проверки.

Ако имам две минути още да кажа само две думи за моите лични качества, които смятам, че заслужават вашето внимание. Това е на първо място, както каза и г-н Ситнилски, моето знание за състоянието на Прокуратурата, поради това, че съм част от нейния ръководен екип в последните три години, но също така знанието ми за състоянието и проблемите, и от опита ми, който съм придобила като съдия на не малко ниво в развитието си в тази кариера до заместник-председател на Софийския апелативен съд. Важно значение за мен има обстоятелството, че съм пряко ангажирана с последните мерки, които са предприети в Прокуратурата и това са изработването на философията за структурната и функционална реформа както на ВКП, така и по вертикала на цялата Прокуратура, специализацията във ВКП и създаването на специализираните мрежи от прокурори,

въвеждането на екипния принцип и по корупционните престъпления, създаването на отдела за "Работа с малолетни и непълнолетни лица", утвърждаване на международния авторитет на Прокуратурата, чрез включването ѝ в многобройни международни екипи за разследване, които водят до много успешни резултати. Също така оценявам високо създадените мои лични, трайно утвърдени контакти, както в лично качество, така и като заместник на главния прокурор със Специализираните органи за борба с организираната престъпност и другите форми на престъпност на европейско и световно ниво, като Евроджаст, Европол, ОЛАФ, Интерпол и други. Благодаря ви за вниманието. Оставам на разположение за въпроси.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Тонева. Към Вашето изложение и във Вашата резюмирана концепция Вие засегнахте и част от въпросите, които аз задавам към всички кандидати, мисля, че голямата част от тях бяха изчерпани.

Сега бих искала да дам възможност най-напред на г-н Тодоров като председател на Етичната комисия да зададе няколко въпроса, които са възникнали при изслушването на кандидатите, които касаят етиката и нравствените качества, след това ще продължа с останалите общи въпроси.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Благодаря, г-жо Министър. С едно уточнение, че това са въпросите към г-жа Тонева са допълнително постъпили, след нейното изслушване на 10-ти, в последния възможен ден за постъпване на въпроси. На 13-ти постъпи един сигнал, в който се съдържа информация и въпроси към тримата кандидати. Въпросите към г-н Сарафов ги зададох, те са най-вече за имуществото на кандидатите. Буквално ще Ви зачета какво пише: /чете/ От декларацията на кандидата Галина Тонева Дачева е

видно, че общите доходи на семейството за 2011 г. са 59 683 лв., както следва - от заплати на Галина Тонева 59 683 лв., т.е. по 4583 лв. на месец, от хонорари на Галина Тонева 1970 лв., от рента на Галина Тонева 2200 лв. и 14 500 лв. доходи на Пламен Дачев от свободна професия, най-вероятно адвокатски възнаграждения, т.е. по 1208 лв. на месец. Декларирани са и задължения - остатък от банков ипотечен кредит 140 000 лв. и остатък от 4-годишен договор за лизинг 33 000 лв. Сред придобитите имоти пък има и апартамент в гр. Балчик от 61 кв.м., закупен през 2000 г. за 2872 лв., земеделска земя в село Божурец, община Каварна 502 кв.м., закупена през 1997 г. за 510 лв. и земеделска земя на същото място, закупена през 2003 г. за 870 лв. И се поставят следните въпроси: какви са делата, по които се явява Вашия адвокат наказателни или граждански, самостоятелно ли работи или с други адвокати-съдружници, кои са те. Действително ли през 2011 г. неговите доходи възлизат на 14 500 лв. или по 1208 лв. на месец. Колко лева е месечната вноска по договора за ипотечен кредит, от който остатъка сега е 140 000 лв., 70 хил. евро, кой е длъжник и кой заплаща вноските. Колко лева е месечната вноска за лизинг с "Мото Пфое" с остатък 33 хил. лв. Кой плаща месечните вноски. Цената за закупуване на имота през 2000 г. в град Балчик, апартамент от 61 кв. 2872 лв., т.е. 46 лв за кв.м и отговаря ли тази цена на истинския пазар на имотите в морския курортен град. Относно закупената земеделска земя през 1997 г. и през 2003 г. в село Божурец, община Каварна, съответно 502 кв. м. за 510 лв. и 536 кв. м. за 870 лв., т.е. по 1,62 лв. на кв.м. Въпросът тук е кое обяснява покупката на кв. м. за по-малко от едно евро и отговаря ли тя, тази цена, на истинския пазар на имотите там.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Имате думата да отговорите.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Благодаря за така поставения въпрос, защото след изслушването в Етичната комисия се срещнах с журналистите, които поставиха въпроса защо не съм питана за моите имоти, аз отговорих, че нямам никакво притеснение, мога да дам обяснение за всеки един пункт от това, което съм декларирала в Сметната палата и това, което съм декларирала пред вас тук в тази процедура.

Доходите моите и на съпруга ми в рамките на миналата година възлизат общо на над 80 хиляди лева, аз изчислявам, както господина, който е задал въпроса, да - 60 хиляди лева мои, от трудовото ми възнаграждение, около 4200 лв. са ми допълнителните доходи от рента и хонорари, които съм получила, доколкото си спомням през миналата година имах едни пари, които остави моят баща, лека му пръст, който почина и доходите на съпруга ми. Така общите наши доходи за годината са над 80 х.лв. Разходите по кредита, който изплащаме, в рамките на една година и лизинговия договор, който изплащаме възлизат общо на 25 х.лв. за цялата година. Така, че като разлика за нас остават 55 х.лв., с които живее моето семейство, състоящо се от мен и моят съпруг. Ние живеем, казвам го скромно, относително, в смисъл - живеем нормално, нямаме луксозни разходи, нямаме луксозно обзавеждане в дома си, жилището ни не е голямо, не купуваме скъпи вещи, не колекционираме такива, не си купуваме скъпи дрехи и бижута и не пътуваме по луксозни дестинации. Смятам, че всичко това са разходи, които биха натоварили семейния ни бюджет, но аз нямам такива, което може да бъде проверено и смятам, че напълно се вменяват в рамките на дохода, който сме декларирали, и който реално сме получили.

Що се отнася до закупените имоти. Единият въпрос, доколкото си спомням беше за жилището в Балчик, апартамента. Да, град Балчик действително е крайморски град, само че не зная дали всички познават този град, за който не го познава искам да кажа, че той има част стара, която се намира действително край морето и е курортен град. Втората част на града обаче, известна сред местното население като "квартала" се състои от жилища на хора, които са в основната си част преселили се в този град, както и от блокове, които навремето са строени, заради военнослужещите, които работеха в две подразделения в град Балчик, това са от летището, военното летище в Балчик и шофьорската школа към военните. В края на 90-те години, когато бяха закрити тези две военни подразделения, всички тези лица, които родом не бяха от Балчик, започнаха да разпродават своите жилища. Те се намират в стари панелни блокове, на над 50 години и в онзи момент наистина настъпи едно свръхпредлагане на такива имоти, които просто нямаха пазар. Това е причината, поради която ние сме закупили това жилище на тази цена и твърдя, че това е реалната цена, на която сме го закупили. Освен всичко друго, няма как да убедя който и да било, но в момента, в който го купихме в него не се живееше и той не беше въобще пригоден за живеене. Така, че мога да поканя всеки един от вас членовете на Съвета и всички граждани, които желаят да дойдат и да видят какъв е този морски имот. Дори в кръга на шегата ще ви кажа, че сме предлагали на наши колеги, защото там стои обикновено свободно този апартамент, да отидат и да го ползват, безплатно, разбира се, като на приятели, те не желаят да ходят, защото им е далече от морето и не е удобно. Не го казвам за оправдание, казвам просто действителните факти. А защо в Балчик отговарям веднага - това е родния град на моята майка, там живя

баба ми повече от 40 години, там съм пораснала аз като дете и понеже в онези години на моята баба, като как се казваше в Закона за собствеността на гражданите, беше неблагоприятна, не й позволиха да си закупи жилище, тя не можа да ни остави в наследство такова, заради което ние все пак до някакъв момент и в нейна памет успяхме да направим това. Наистина ви казвам, с отворени и сърце, и душа ви каня да видите какво представлява този наш, така наречен "морски" имот.

Вторият въпрос касае двата парцела на Божурец. Да, Божурец също е село около морето, не е самото море и се намира между Балчик и Каварна. Това са мястото, където се намират нашите две половинки от декар, се намират в област, която е далече от морето, на един скат, който няма нито инфраструктура, нито каквато и да било комуникация до степен, че те дори не се знаят кой парцел на кого е. Разпродажбата тогава се случи по инициатива на Общинската администрация, чрез търгове и това беше цената, определена от Общинската администрация. Смятам, че може да се зададе официален въпрос, на който да се получи и отговор дали това са били действителните цени на разпродажбата на тези имоти. Те са много далече от каквито и да било голф-игрища, нямат нищо общо с тях, в момента когато се продаваха нямаше идея за строеж на голф-игрища и понеже там земята ерозира идеята на Общинската администрация вероятно е била тази да имат тези имоти някакви стопани. Смятам, че това може наистина да бъде официално проверено, поради което го декларирам, с готовност ако кажете лично ще отида да поискам документ, ако искате вие да ... общината.

Да, съпругът ми е адвокат. Той се явява предимно по наказателни дела, това е факт, защото той е бивш прокурор, бивш

съдия наказателен и в това е била неговата специализация. Той работи самостоятелно, не участва в адвокатски сдружения, адвокатски кантори, адвокатски къщи, така че няма негови партньори, които по какъвто и да е повод да са се явявали пред мен, както като съдия, така и като прокурор, сега още по-малко. Що се отнася до доходите му, всички, които го познават знаят, че той винаги се е старал и се е ограничавал до такава степен в поемането на ангажименти по дела, че да не подлага под съмнение моята професионална репутация.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Сега, ако ми позволите аз ще задам група въпроси, които ги отправят към всички кандидати, както и въпроси, които са зададени лично към Вас и след това ще дам възможност на колегите да зададат също своите въпроси. Да направя връзка във Вашият отговор, да започна с въпрос, който е в областта на конфликта на интереси. Какво е Вашето отношение към явлението "непукизъм" в съдебната система, влияе ли се на ... и концентрацията на лица с обвинителни връзки върху съдебните актове. Това е въпрос на ... организации.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Благодаря. Аз мисля, че частично засегнах този въпрос. Смятам, че както законодателството на Република България, така и Етичните правила, залегнали в Кодекса на магистрата категорично гарантират недопустимост на повлияване на съдебни или прокурорски решения от факта, че съпруг или възходящ или низходящ роднина работят в същата система. Мисля, че това коментирахме и с Етичната комисия, когато говорихме за "да" за .... Аз лично не възприемам възможността за тотална дискриминация на всички останали юристи, които по някакво стечение на обстоятелствата са в роднински или семейни връзки с вече започнал кариерата си в съдебната система

магистрат. Това наистина е една пряка дискриминация, защото означава, че нито нашите деца, нито нашите родители, нито съпрузите ни биха могли да упражняват своята професия ако някой от нас е вече имал щастието да стане магистрат. Затова считам, че има пълни гаранции за преодоляване на този проблем, а останалата част вече е въпрос на лични и морални качества на всеки един магистрат.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. В контекста на констатираните от проверките от страна на Европейската комисия недостатъци в статута, управлението и дейността на Прокуратурата, какви са предвижданията от Вас дългосрочни, средносрочни и непосредствени цели, които се поставят.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Аз мисля, че в доста голяма степен този въпрос намери отговор в дори краткото ми изложение на концепцията. Аз залагам на трите основни приоритета, които са ми извела на финала на концепцията си, това са повишаване на квалификацията на всички прокурори и служители, задълбочаване на тяхната специализация, което също от своя страна води до повишаване на квалификацията на качеството на техния труд и в крайна сметка чрез преодоляване на бавното правосъдие, на натовареността и повишаването на нивото на квалификация да се стигне до едно много по-високо качество на правосъдието, което ние дължим на българските граждани.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Следва въпросът - познавате ли професионалните, психологически и социални проблемите на прокурорите и служителите на всички нива в Прокуратурата.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Надявам се да не прозвучи така помпозно, но смятам, че в значителна степен мога да кажа "да". Аз

съм започнала професионалната си кариера именно като прокурор на първото ниво, в Районна прокуратура, след това минавайки през всички нива на съдилищата и връщайки се отново в Прокуратурата твърдя, че познавам както условията на труд, така и проблемите, които стоят пред всяко едно от нивата на съдебните и прокурорски звена. Смятам, че имам достатъчно вече натрупан вече личен, професионален и житейски опит, за да мога да разбера проблема на всеки един колега и затова категорично обещавам, че ако бъде избрана за главен прокурор, обещаната от мен политика на "отворени врати" категорично ще съществува, всеки един от колегите може да бъде добре дошъл при мен да сподели своите проблеми. Това ще бъде основна задача и на екипа, който бих сформирала ако бъде избрана, отново повтарям, за главен прокурор, така че всички проблеми на колегите могат да бъдат поставени и ще се търсят максималните възможности за тяхното решаване.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Вие много подробно се спряхте на темата за натовареността на прокурорите, само един аспект, който беше зададен и на колегата Сарафов, от неправителствена организация се задава - как ще коментирате твърдението, че над 50 000 досъдебни производства са прекратени по давност само за една година, в контекста на рамките на натовареността.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Фактът, че 50 000 наказателни производства са били прекратени, в рамките на една година означава, че те не са производства, които са били предмет на разглеждане само от тази година, очевидно това са производства, натрупани през предходен период, за да се стигне до тяхното прекратяване по давност. Да, в зависимост от мерките, които ще

предприема за преодоляване на претовареността, ще бъдат индивидуализирани проблемните сфери, както по региони, където това се очертава проблем, така и по специфика на делата, по които се стига до такъв резултат, като тук смятам, в зависимост от това дали се касае до дела, образувани срещу неизвестен извършител или известен, да се предприемат съответни конкретни мерки, чрез използване на въведената тази година в сила Инstrukция за координиране на неотложните следствени действия, която беше подписана от г-н Велчев, и която изисква пълна координация в работата между полицията, разследващите органи и прокуратурата, така че да не се стига до забавяне на действията още в началните моменти на образуването на делото и така да се организира по-добре тяхното срочно приключване. В тази посока ще настоявам, както вече ви казах, за изработване незабавно на планове за разследването, за контрол върху тези планове за разследването, засилен контрол върху многократните искания за продължаване сроковете за разследване, редовни проверки от страна на Прокуратурата над спрените дела, които се намират в полицията, и по които не се извършват оперативни действия за разкриване на извършителите. Така, че в общи линии това са мерки, които смятам, че биха допринесли за преодоляване на този огромен брой приключени по този начин дела, като разбира се не мога да кажа, че той може да бъде изцяло преодолян. Считам, че винаги ще има някаква категория дела, които ще приключват така. Досъдебни. Да.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Тъй като следващият въпрос, който само към Вас е зададен, той е - трябва ли според Вас Прокуратурата да се самосезира по отношение на погасените по давност дела.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Както разбирам погасени по давност и пред съд и пред ...

ДИАНА КОВАЧЕВА: Пред съд, да. Дела в съдебна фаза.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Самосезиране на Прокуратурата тълкувам в смисъл предприемане на мерки за контрол, за проверка на причините, довели до такива резултати. Да, възнамерявам да предприема такива мерки и те биха били свързани именно с установяването на конкретни причини по конкретни дела, защото ние не можем да обобщим причините за всички дела общо и там, където се констатира, че резултата се дължи на някакво виновно поведение на конкретен магистрат, независимо дали той е прокурор или съдия, бихме предложили на ВСС да вземе съответните дисциплинарни мерки, в зависимост от това ако пък установи умишлено поведение, тук може вече да бъде поставен въпрос и за друг вид отговорност, но не желая да говоря така най-общо, ще предприема мерки за проверка по конкретни дела.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Въпрос, който се отнася до взаимодействието с организациите и структурите на гражданското общество - как възнамерявате да взаимодействате с граждански организации и със съсловните организации, тук е цитирана Асоциацията на прокурорите, но може и по-общ отговор да дадете.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Благодаря за този въпрос. В смисъл, че на Вас лично Ви е известно, както и на по-голямата част от представителите на гражданското общество, че в последните години ние активно работим с гражданския сектор, като в частност това беше и мой приоритет. До този момент бяха проведени две срещи с неправителствени организации, с идеята за изработване на критерии за граждански контрол върху работата на Прокуратурата,

както и набелязване на съответни мерки за преодоляване на проблемите, които се констатират. Планирана беше трета среща, която по обясними причини се забавя към момента, защото трябваше да бъде в ранната есен, но преминахме в процедура по избор, т.е. останахме без главен прокурор като титуляр на Прокуратурата и тези основни приоритетни политики считаме, че трябва да по-нататък поети от новоизбрания главен прокурор. Категорично продължаваме сътрудничеството с неправителствения сектор, в момента дори е в процедура изработването на третия кръг на индекса на реформа на Прокуратурата, който също се осъществява от гражданските структури. Що се отнася до съсловните професионални организации, аз съм широко отворен човек за дискусии на всякакви теми, защото зная, че те биха могли да изведат на преден план именно конкретни проблеми на колегите, свързани както с професионалното им развитие, така и с проблеми в личния им живот, така че категорично съм отворена за такъв диалог.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Още един, свързан с този въпрос. Бихте ли подкрепили прилагането на гражданско наблюдение в Прокуратурата на различни нива и какви ключови теми за наблюдение ...

ГАЛИНА ТОНЕВА: Мисля, че отговорих вече и на този въпрос. Да, бих приветствала граждански наблюдения, стига то да е в рамките на допустимото от закона, защото не може да се допусне вмешателство в независимостта все пак в органите на съдебната власт от външен натиск, но наблюдение, с оглед етичното поведение на колеги-магистрати по отношение на страните в процеса, конкретни наблюдения за коректно или некоректно отношение към която и да е от страните или други граждани, така че

с удоволствие бих дискутирала с конкретната неправителствена организация, която предлага такава мярка, за да може да стигнем до най-доброто и разумно решение.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Един конкретен въпрос - ако бъдете избрана за главен прокурор бихте ли разпоредили образуване на досъдебно производство и бихте ли гарантирали обективно разследване срещу прокурор от ВКП Роман Василев за действията му на 1.04.2010 г. при ареста на Николай Цонев, длъжностни лица, отговорни за смъртта на Тодор Тодоров - Чакъра и полицейските служители, отговорни за изтезанията срещу Юрий Ленев.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Да. Тук всъщност са три съвсем различни казуса, да. По отношение на прокурора Роман Василев от Софийска градска прокуратура - не, не бих разпоредила образуване на наказателно производство, защото действията, които той извърши не съставляват състав на престъпление. Да, категорично имаше основание за дисциплинарна отговорност, каквото производство беше образувано, той беше санкциониран, след като и сам лично се извини публично за поведението си. Смятам, че в този казус има, доколкото има реализирано престъпление то е от частен характер и там съответната страна може да реализира правата си.

По случаят с делото "Чакъра", това е производство, което е свързано с постановено решение на Европейския съд по правата на човека в Страсбург, мисля, че няма и месец, откакто решението беше обявено. Преди всичко считам, че следва да бъде изчакан срока, докато това решение стане окончателно и след това, аз в момента доколкото съм наясно, е имало образувано наказателно производство, което е прекратено, поради липса на извършено престъпление. В зависимост от препоръките, които се съдържат в

решението на Съда в Страсбург е възможно да бъде възобновено това наказателно производство, за да бъде проведено ефективно и задълбочено разследване, каквото по принцип са препоръките в Страсбург при констатирано полицейско насилие. Какъв би бил резултатът от такова разследване не мога да прогнозирам.

Същата е хипотезата и с делото "Ленев срещу България". То е съвсем ново, от няма и месец също, там вероятно ще се наложи, казвам малко по-подробно, защото всички знаете, че така или иначе съм в течение на това дело, там вероятно ще се наложи образуване на ново наказателно производство, защото темата "изтезание", която е предмет за първи път в постановено срещу България решение от Съда в Страсбург не е била предмет на разследване, което е било образувано у нас, разследвано е било полицейското насилие по време на задържането на Юри Ленев, то също е част от решението на Съда в Страсбург, но не е в основната част, основният акцент, който има новото решение, но така или иначе там също сме длъжни да изчакаме то да стане окончателно и едва тогава да предприемем необходимите мерки.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Един въпрос, който само към Вас е зададен - намирате ли за нужно въвеждане в Прокуратурата на квотно участие на мъже и жени, по приема например на студенти в Софийския университет, с оглед, цитирам: пълзящата феминизация в съдебната система.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Категорично не, защото освен, че това би било пряка дискриминация по полова принадлежност. Смятам, че би сериозно нарушило конкурсното начало при избора на магистратите, така че просто не виждам начин, по който да бъде въведен...

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Един въпрос за случайното разпределение на дела и преписки в Прокуратурата. Как действа този принцип, според Вас има ли пробиви, има ли случай на изключване на отделни прокурори от случайното разпределение.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Аз мисля, че този принцип се прилага стриктно. Да, има случаи на изключване на прокурори и съдии, включително при разпределение на делата в случаите, когато това е законово обусловено, т.е. ако съдията примерно участва в същото дело той няма как да бъде включен в него. Вероятно има пробиви, аз не искам да бъда категорична, защото това може да установи конкретна проверка, която би била извършена в съответно звено на Прокуратурата ако има сигнали затова. Аз искам да споделя нещо по повод принципа за случайно разпределение, че той действително е гаранция срещу корупционни практики, но в известен смисъл пък води до ограничаване възможността за прилагане в пълна степен на принципа на специализация, която ние искаме да наложим. Именно този конфликт, който би се породил между двата принципа смятам, че може да бъде преодоляван именно чрез въвеждане на екипния принцип, най-вече по правилата на екипите *ad hoc*, там където се налага специализирана намеса на прокурор, който е наясно с проблематиката, примерно при работа с непълнолетни, дотогава той може да бъде включван в основния екип към прокурора, на който е било разпределено делото по принципа, на случайния принцип или просто да дава съвети, методически указания за правилното организиране на разследването. Това е малко като допълнителен коментар към случайното разпределение.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Тонева. С това аз бих искала да приключа с общите въпроси и да дам възможност на колегите.

Заповядайте!

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Благодаря, г-жо Министър. Моят първи въпрос към колегата Тонева е свързан с нейното изявление, че преимуществото ѝ пред останалите кандидати днес е нейното знание за състоянието на Прокуратурата, тъй като е част от действащия екип на главния прокурор. Въпросът ми е - знаете ли, г-жо Тонева, какъв е размерът на дължимите от Прокуратурата на Република България суми по влезли в сила решения срещу нея по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Ако не го знаете, ще Ви помогна. /намесва се Галина Тонева - зная, зная/ Каролина Неделчева - тогава какви мерки сте предприела Вие като част от екипа на действащия прокурор във връзка с редуцирането, намаляване на броя на тези дела, както и какви мерки за в бъдеще бихте взела ако бъдете избрана за главен прокурор.

Вторият ми въпрос е пак с условността на началото на своето изказване - щатът на Администрацията на главния прокурор в момента е 128 души. Притеснява ли Ви тази цифра. Считате ли, че реформа като институция и въобще в съдебната система може да бъде постигната чрез бюрократизирането ѝ, а не чрез оптимизиране на човешкия ресурс.

И третият ми въпрос, аз прочетох внимателно концепцията Ви и бих искала малко повече да поясните, защото не ми стана на мен твърде ясно във връзка с виждането Ви за децентрализация на Прокуратурата, каквато Вие имате и останалите кандидати, започната още от колегата Велчев. На първо място сочите като мярка по въпроса: укрепване на капацитета и ...

на апелативните прокуратури. Да поясните как го виждате. Благодаря Ви.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Заповядайте!

ГАЛИНА ТОНЕВА: Благодаря за поставените въпроси. Да, зная какъв е размера на сумите, дължими от Прокуратурата за обезщетения по Закона за отговорността на държавата, те са някъде, с точност няма да мога да ги кажа сигурно, но около 4 милиона и 900 хиляди лева, които са дължими тази година. Сега, с уговорката, че аз съм част от екипа на управлението на Прокуратурата, но все пак аз не нося отговорност за всички ресори и сектори на нейната дейност, така че това не е било в моите преки възможности да повлияя на правилното опериране с този въпрос. Мога да кажа какво мисля по него. Тази сума е натрупана не от дела, които са решени тази година само. Това е една сума, която е прехвърлена от предходни години, неизплащани дължими обезщетения, върху са натрупани един значително голям процент лихви, които дължи Прокуратурата. Защо това се е случило, ако бъда избрана за главен прокурор обещавам да бъде една от първите ми стъпки, да направя подробна финансова ревизия на състоянието на бюджетните средства на Прокуратурата и специално по въпросите за обезщетенията, които тя дължи. От друга страна искам да споделя също, че смятам да предприема и сериозни мерки за анализ и проверка по делата, които са довели да осъждането на Прокуратурата, за проблеми, които е породила, защото искам да направя още едно отклонение в скоба, че не всички обезщетения, които се присъждат на Прокуратурата се дължат само и единствено на нейни неправомерни действия по време на разследванията и разглеждане на делата. Така, че там, където се констатира виновно поведение на прокурори, допринесли

до такъв резултат, след анализ на конкретните причини за това поведение ще могат да бъдат предприети и конкретни мерки, най-вероятно дисциплинарни ако се стигне до такива констатации. Останалата част от мерките, които смятам да предприема те са свързани именно с основните ми идеи в концепцията, това за преодоляване на бавността на правосъдието, за повишаване на неговото качество, за внасяне в съд на обосновани и издържащи обвинения, подплатени с годни доказателства и това са все мерки, които в крайна сметка трябва да доведат до преодоляване на резултат, а именно причиняване на вреди от Прокуратурата като държавен орган на гражданите. Надявам се този отговор да е достатъчен по първия въпрос.

Що се отнася до вторият - да, смятам, че Администрацията към главния прокурор е също и администрацията към Върховните прокуратури е с доста разширен щат. Промяна в този щат следва да се направи отново след внимателен анализ, не да пристъпим към примерно решение за съкращаване на 50 % или не. Трябва наистина да се премине към оптимизиране на служителите в тези прокуратури, затова защото имаме идеята, аз специално, да въвеждаме все повече и съвременни методи и технологии, които да облекчават работата и на прокурорите, и на администрацията, и да съкращават необходимостта от жива сила, т.е. намаляване на бюрокрацията в действителност.

Що се отнася до децентрализацията. Децентрализацията наистина е една моя много приоритетна идея и аз категорично считам, че тя има бъдеще и рано или късно ще се пристъпи към нея, като обаче искам да направя следната уговорка - тя се налага заради впечатлението, което придобивам от разговори с всички колеги, които питат - ама как точно ще стане тази децентрализация.

Според мен в настоящият момент трябва да говори категорично за децентрализиране на отговорности, т.е. прехвърляне на отговорностите по всички нива на Прокуратурата, там където те действително трябва да бъдат носени, защото Законът за съдебната власт ясно и категорично въвежда основни задължения на всеки един административен ръководител за организацията на работата в звеното, което той ръководи. Така, че ако всеки един административен ръководител и неговия екип поеме своите отговорности, приеме необходимите управленски решения за преодоляване на всякакви проблеми, които водят до забавяне на дела, до некачествено разглеждане на дела и т.н., управлението на институцията като цяло ще стане много, много по-лесно. А говорим за укрепване на капацитета на Апелативните прокуратури, затова защото те действително са на едно високо ниво в йерархията на Прокуратурата и като такива те следва и могат да поемат отговорността за координация на работата в съдебния район, който те ръководят, имам предвид екипите, които ръководят тези прокуратури. Аз съм изложила доста сериозно съображенията си защо, мога да ги кажа съвсем накратко отново. Аз смятам, че всеки един съдебен район има своята категорична специфика, най-вече и основно и в престъпността, както като видове престъпност, така и като начин, механизъм на извършване на съответните престъпления. Това съм го придобила като личен опит, споделям го с вас, като съдия от Софийски апелативен съд, в чийто район са осем окръжни съдебни района, това е 1/3 от България. Категорично споделям, че във всеки един от тези съдебни райони спецификата е абсолютно различна. Така, че прехвърлянето на основните ангажименти за координиране на работата на Прокуратурата върху Апелативните региони ще позволи да се направи именно тази

оценка - кой апелативен район от какви нужда има, каква специализация трябва да се проведе там, какво щатно обезпечаване е необходимо за съответния регион, каква е специализация се налага. Именно предлагането на вече конкретни управленски решения до централното ръководство на Прокуратурата би довело според мен до най-доброто оптимизиране на нейната работа. Не говорим за разделяне на Прокуратурата на отделни, как да кажа, сектори, звена, по страната, които да нямат никаква координация помежду си, нищо подобно. Прехвърлянето на отговорностите към тях ще доведе до възможността именно главния прокурор и неговия екип, Върховната касационна и административна прокуратури да се превърнат действително в организатори и проводници на политики за подобряване на Прокуратурата, за осъществяване на методическо ръководство, за упражняване на тълкувателна дейност и подпомагане в конкретните проблеми, с които се идентифицират отделните райони.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-жа Георгиева, заповядайте!

ГАЛИНА ГЕОРГИЕВА: Имам няколко въпроса към Вас. Първият ми въпрос е - Вие запозната ли сте със заповед 323 от 10.02.2012 г. на главния прокурор проф. Велчев, която касае оптимизиране на дейността на Прокуратурата.

Следващият ми въпрос е - кой поименно от заместник-главните прокурори с тази заповед е определен да ръководи и контролира отдел III и отдел VIII и с какво се занимават тези отдели. Получили ли сте Вие лично в писмен вид становището или допълнението към протеста на прокурор Ненков, чели ли сте го, какви действия сте предприели от Ваша страна, ако сте го чели, проконтролирали ли сте прокурорите от Върховната прокуратура,

които са били натоварени да контролират и отговарят пряко за делото "Сапард", на коя дата е внесен този протест, това допълнение към протеста в Апелативен съд - София и защо публичност на оттеглянето на протеста се даде едва при постъпване на изпълняващия длъжността "главен прокурор" Бойко Найденов.

И последният ми въпрос - Вие докладвали ли сте на проф. Велчев обстоятелството, че прокурора Ненков е оттеглил протеста и какви действия е предприела Прокуратурата към момента.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Георгиева.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Благодаря за въпроса. Мисля, че аз абсолютно подробно и изчерпателно отговорих на абсолютно всичко, което сега ме питате пред Етичната комисия, няма проблем да отговоря наново. Да, публично съм го разказала вече на всяка една от медиите, които са проявили интерес, но няма пречка да ви го споделя наново. Съгласно заповед 323 от 10 февруари тази година на проф. Велчев ресорният заместник-главен прокурор на отдел III и VIII съм аз, Вие го знаете много добре, само че с уговорката, че делата "Сапард" не са наблюдавани от отдел VIII. Това е причина, която е назад във времето, защото това дело е образувано през 2006 г. и тогава то е било под надзора и ръководство на отдел "Противодействие на корупцията и прането на пари", чийто ръководител тогава е бил г-н Бойко Найденов. Делото продължава да се наблюдава от колегата, който и тогава е получил статут на надзорен прокурор и това е сегашния ръководител на сектор "Противодействие на прането на пари" от отдел IX "Противодействие на организираната престъпност". Тези правила и обстоятелството, че не отдел VIII ръководи и наблюдава това дело

са отразени в Указанието за специален надзор, засилената методическа помощ на специален надзор, в рубриката, че делата, поети вече на специален надзор, които са от особен обществен интерес и се наблюдават от Европейската комисия продължават да се наблюдават от тези прокурори, които са го правили до момента. Смисълът е, че те познават делото от самото начало, могат да следят неговото развитие. Участието на прокурор от отдел III в конкретната хипотеза беше провокирано от факта, че делото предстоеше да бъде прехвърлено във Върховния касационен съд по протест и това трябваше да е прокурора, който да се явява в съдебната зала и трябваше да бъде в течение на подготвените съображения към протеста. Тук искам пак да изясня, че става въпрос не за протест срещу присъдата, а за подготовка на допълнителни писмени съображения към него, т.е. мотивировъчната част на протеста. Прокурорът Ненков донесе, да, той донесе при нас в края на работния ден, в 16 часа, готов, оформен документ, изведен и подписан от Софийска апелативна прокуратура, след като вече го е бил депозирал в Софийския апелативен съд, факт, който е безспорно доказан вече по разследването, което се провежда, т.е. той пред нас разигра една сцена на съвещание, която продължи доста дълго, не с мое участие през цялото време, защото колегите трябваше и поне правеха опит, в кавички, защото това вече е било напълно безсмислено, да внесат някакви корекции в съдържанието. Аз още веднъж подчертавам пред вас, че с този свой акт прокурор Ненков не беше оттеглил протеста. Защо в последствие беше направено такова изявление аз не мога да нося отговорност. Изявлението вътре в съдържанието беше насочено към Върховния касационен съд, който беше единствено компетентния да се произнесе по оттеглянето, затова

към момента, в който колегите ми се обадиха по телефона, за да заявят, че прокурор Ненков отказа да подпише друго съдържание, те заявиха, че ще си запазят правото да напишат допълнително изложение, което имат право да представят пред Върховния касационен съд до започване на съдебното заседание по него и това беше решението към този момент. Аз съм докладвала на проф. Велчев, че прокурор Ненков отказва да се съобрази с решението на екипа. Това беше развитието към онзи момент. Казах ви поводът, поради който се започна проверката и тя беше свързана с посещението на експертите от Европейската комисия, аз лично тогава изисках наново текста от Апелативния съд, делото беше там, по него никога не е прекратявано производството по протеста, просто защото Софийския апелативен съд не е имал тази компетентност, пред него не е направено изявление, че се оттегля протеста, за да обяви той присъдата за влязла в сила, поради което и в този момент Апелативния съд продължаваше да администрира протеста. Това е развитието на ситуацията, а защо така го обясни г-н Найденов аз не мога да ви кажа, в деня, в който той е дал брифинга аз бях в отпуск и не сме се виждали преди това, за да му разясня движението по делото. Така или иначе резултатът от цялостното оттегляне на протеста дава основание също за правилно по-нататъшно движение на делото, стига Върховният касационен съд да възприеме мотивите ни за отмяна на присъдата, ... на делото. Това е, и по часове, и по минути мога да го докажа, включително със съдържанието на компютъра ми, който ще покаже в колко часа е изпратен текста на съдържанието. /намесва се Калин Калпакчиев - аз предлагам без пояснения. Тази тема няма какво да я коментираме/ Галина Тонева - все пак искам да кажа, че това е предмет и на дисциплинарно производство, и на наказателно и аз

не смятам, че е редно да навлизам много в детайли по тези производства, защото всъщност аз също би трябвало там да имам някакво качество, вероятно на свидетел.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Само един уточняващ въпрос - Вие в писмен вид преди да внесе прокурор Ненков това уточнение и мотивиране на протеста, получили ли сте го, дори на имейла, за да го прочетете преди той да го внесе. Той твърди някъде по медиите.

/шум в залата/

ГАЛИНА ТОНЕВА: Категорично преди да го внесе не съм го виждала нито на хартия, нито на електронен носител. След като го е внесъл - да.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-жа Найденова поиска думата.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря, г-жо Министър. Аз ще обърна въпросите, които искам да задам на г-жа Тонева малко в обратен ред, за да свържа с това, което и г-жа Георгиева я попита. Въпрос, зададен от колега магистрат искам първо да Ви задам - откъде започва и къде свършва свободата на прокурора да вземе решение по вътрешно убеждение, при наличието на вътрешно-ведомствени инструкции, методики и други подобни, с оглед статута и структурата на Прокуратурата, която е единна и централизирана.

Следващият въпрос във връзка с този, но макар и да звучи малко по-общо считам, че има много важно значение, както за Вашата визия като кандидат за поста главен прокурор. Въпросът касае независимостта на Прокуратурата като институция и на отделния прокурор - какви мерки бихте предприели за противодействие срещу опитите за влияние и оказване на натиск, независимо от техния източник и независимо от тяхната насока, т.е. дали това са опити за въздействие и натиск по конкретни дела, дали

това са някакви опити за въздействие и създаване на зависимости на прокурори, дали това са някакви опити за влияние и въздействие от изпълнителната власт, от политически сили или всякакви други неформални опити за обществено въздействие.

Следващият въпрос, пак в тази връзка - споменахте и преди малко в своето изложение, в контекста на Ваше изказване, касаещо правото на близките и роднините на магистратите да упражняват същата професия, споменахте, че е щастие човек да е магистрат, и в тази връзка въпросът ми е - имате ли усещането, че прокурорите в случая са със самочувствие, дотолкова доколкото законодателството налага доста ограничения не само на прокурорите, а и на магистратите да извършват друга професионална дейност от тази гледна точка, че повишени ли са изискванията към поведението на прокурорите и в цялост на магистратите и дали обществото подхожда с по-завишени изисквания към тяхното морално и дори и чисто житейско поведение. /говорят помежду си/

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Найденова.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Благодаря за въпросите, те наистина имат връзка. Въпросът на колегата докъде се простират границите, свободата на прокурора по вътрешно убеждение, то е така болен въпрос очевидно в контекста на случая "Сапард". Бих отговорила така - свободата на прокурора да действа по вътрешно убеждение спира дотам, докъде му позволява закона. Законът му позволява да действа по вътрешно убеждение като се мотивира единствено и само въз основа на доказателствата по делото и закона. Това е границата на неговото вътрешно убеждение. Що се отнася до особеното положение, в което се намират прокурорите като магистрати, във връзка с тяхната свобода да действат по вътрешно

убеждение бих добавила още нещо - самият закон въвежда разликата в границата, която имат да действат по вътрешно убеждение прокурорите и тя основно е свързана с това, че прокурора изразява политиката на институцията, той е представител на Прокуратурата и действа в обществен интерес, той не решава негово собствено дело. От друга страна границата на свободата на вътрешното убеждение на прокурора в известен план се ограничава в случаите, в които неговото решение не може да бъде подложено на инстанционен контрол. Такъв е случаят по делото "Сапард", връщам се на него, защото с акта си на оттегляне на протеста един прокурор прегражда възможността въобще за понататъшното движение на делото, той прегражда възможността съдебната инстанция да вземе окончателното решение и именно тогава, когато има различно виждане от останалите прокурори, работели по това дело, независимо дали те са от неговото звено или са част от екипа, с който той е работил, законът му дава свободата да се съобразява с вътрешното си убеждение, но като се отведе от конкретното дело и не блокира по този начин правото съдебната инстанция да вземе окончателното решение. Това е моето разбиране по въпросът. Смятам, че то се основава изцяло на закона. Категорично не съм човек, който би ограничил свободата на прокурорите да действат по вътрешно убеждение, нещо повече - бих я стимулирала, защото това е израз и на професионализъм, на лична отговорност, но тогава когато е направена грешка тя трябва също да бъде призната, отчетена и евентуално при необходимост санкционирана. Това е по въпросът с вътрешното убеждение.

За независимостта на институцията като цяло и отделния прокурор, и отстояването на натиск, нали така беше. Смятам, че конституционният модел на Прокуратурата в Република България

дава пълните гаранции за възможността прокурорите, включително и главния прокурор да бъдат абсолютно независими. Въпрос вече на лични качества и на личен морал и разбирания за начина, по който да се провежда политиката. Естествено е, че Прокуратурата като изразител на обществения интерес трябва да се съобразява с конкретни тенденции на развитие на обществото в определени етапи, така да си слага приоритетите. Естествено е, че главният прокурор не може да остане изолиран от останалите органи на държавната власт и управление, защото той е в партньорство с тях, в сътрудничество, има за задача да решава редица основни въпроси на наказателната политика на държавата, но доколко тези свои правомощия той ще упражнява под натиск или не е въпрос на лични качества на съответния магистрат, който бъде удостоен с честта да бъде главен прокурор. Смятам, че не съществуват никакви законови или други форми на натиск, които да не могат да бъдат преодолени.

И накрая за магистратите и изискванията към тях. Да, смятам, че към магистратите има повишени изисквания за техния морал, професионално поведение, изобщо поведение в личния им живот и ограничения. Всички ние обаче сме направили своят избор, тогава когато сме избрали професията "магистрат" и сме си дали ясна сметка, че бидейки съдии, прокурори или следователи няма да можем да се занимаваме с нищо друго, извън конкретната си професия, което разбира се не е съвсем така, защото ние можем да работим като преподаватели или можем да работим по проекти по различни програми, така че това в значителна степен дори обогатява магистрата в неговите професионални знания и умения, но като цяло, да, изискванията са по-високи и аз смятам, че това е правилно.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-н Узунов, заповядайте!

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря, г-жо Министър. Г-жо Тонева, зададох четири въпроса на конкурента Ви Сарафов, за да бъдете в равнопоставени условия същите въпроси и към Вас, с изключение на един, на който отговорихте на колежата Каролина Неделчева.

Първият ми въпрос - считате ли, че следва да се вземат някакви мерки срещу прокурори, прекратили наказателни производства поради изтекла давност, но при наличието на известен извършител.

Вторият въпрос - как ще ръководите Прокуратурата, при условие, че и Вие държите тя да бъде децентрализирана, няма ли да Ви създаде някакви трудности, няма ли да бъдете главен прокурор само на Главна прокуратура.

И последният въпрос - смятате ли за необходимо да предприемете реформа в съдебната администрация, конкретно в Главна прокуратура и в администрацията на главния прокурор. И само няколко данни - във ВКП има 105 съдебни служители, в Главна прокуратура цели 132. Смятате ли, че това е нормално, има 13 "административни секретари", смятате ли, че това е нормално, има 35 съдебни помощника, смятате ли, че това също е нормално. И ще помоля колегите при задаването на въпроси да се вменят в регламента, който сме определили. Благодаря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-жо Тонева, заповядайте! Между другото изтече ½ час, но предполагам, че продължаваме.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Да, благодаря за въпросите. Не мога да дам еднозначен отговор на въпроса, само ако може да ми

помогнете, какви мерки да се предприемат за прокурори, /намесва се Димитър Узунов - прекратили наказателни производства, поради изтекла давност, но при наличието на известен извършител/ Галина Тонева - а конкретизирате ли каква отговорност или не, по принцип.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Наскоро в медиите излезе една информация, че има прекратено наказателно производство "изнасилване" при известен извършител.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Да. Отново повтарям - не мога да дам еднозначен отговор на този въпрос. За всеки конкретен казус би трябвало да бъде направена проверка и анализ, разбира се, защото причините, поради които се е стигнало до изтичане на абсолютната давност по едно дело могат да се коренят в различни фактори. Сещам се един такъв пример ако лицето е напуснало страната и се намира в неизвестност и не може да бъде установено и доведено по правилата на международното-правно сътрудничество не виждам по какъв начин бихме могли да приключим едно такова производство. Разбира се, ще предприема сериозни мерки по въпроса за изтичане на давност, което принципно не би трябвало да е правило, особено при известните извършители, наистина след сериозен, конкретен анализ по всяко едно производство и там, където се констатира виновно поведение на магистрат той ще бъде санкциониран, вече в зависимост от поведението, което е демонстрирал, дали е професионална некомпетентност, което може да доведе до забавяне на неговото кариерно израстване, ограничаване на възможността му за развитие в определен период, от необходимост от преминаване на допълнително обучение, квалификация и т.н., търсене на дисциплинарна отговорност ако има основания за такава и разбира се ако има пък други мотиви,

които са довели до такова поведение, включително и търсене на наказателна отговорност.

Вторият въпрос за децентрализацията. Да, аз искам отново да подчертая, че моето виждане за децентрализацията е акцентирано наистина върху децентрализиране на отговорностите и задълженията на съответните административни ръководители за тяхна активност при вземане на управленски решения за правилната организация на работата по региони. В този смисъл дори мисля, че ако бъда главен прокурор на така организирана, тя си е структурирана по Конституция и по закон, така организирана прокуратура ще ми бъде много по-лесно да ръководя, защото пред мен ще трябва да бъдат представени конкретни и ясни проблеми, съществуващи в съответен регион и предложение за тяхното решаване, за които вече ще нося отговорност с моя екип да предприемам необходимите мерки за реализиране. В този смисъл не мисля, че ще съм главен прокурор само на администрацията на главния прокурор, а ще бъда истински полезен главен прокурор за цялата институция, защото имах възможността да се убедя, че един човек не може да реши проблемите на цялата институция и на цялата система.

В тази връзка отново - да, категорично ще пристъпя към реформа на Администрацията на главния прокурор и на двете Върховни прокуратури точно за намиране на оптималния брой кадри, които са необходими, те да бъдат с необходимата квалификация, която се изисква за техните постове, с оглед и възможността за все по-пълно въвеждане на новите информационни технологии и системи за работа, което е в крак с времето, разбира се.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-жо Караиванова, заповядайте!

АНА КАРАИВАНОВА: Благодаря, г-жо Министър. Ще се постарая съвсем да бъде кратка, да не изнервя някой. Както каза колегата Неделчева има предимства, че сте на този пост и познавате отвътре проблемите, те бяха изтъкнати от един от предложителите, обаче пък същевременно има и недостатъци, които носите от досегашната дейност, затова аз искам да Ви попитам конкретно - какви действия ще предприемете, освен срещу "Братя Галеви", от чието неизпълнение на присъдата се тревожи и Европейската комисия, ПАСЕ. В Софийска градска прокуратура напоследък започнах лично аз проверка за една неизпълнена вече две години присъда на осъдено лице за убийство на двама души, единият от които родител, и за да бъде равнопоставена с въпросите на гражданския сектор ще Ви кажа, че и там присъстваше премиера в друго качество при разкопаването на труповете. Освен това половината от неособено строгата му присъда за това убийство е зачетена като изтърпяна, под домашен арест, а през цялото време той нито веднъж не е намерен на адреса, който е обявен за призоваване. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Аз също Ви благодаря и веднага смятам да Ви отговоря съвсем конкретно, че дори да не бъде избрана за главен прокурор мога да предприема и ще предприема конкретни мерки по този случай, за неговата проверка. Искам да споделя, че поради краткото време не можах да засегна последния аспект от проблемите, които аз съм констатирала в консумирането на Прокуратурата до момента. Вярно е, че моето присъствие в екипа на бившия главен прокурор носят и отрицателни характеристики, разбира се, защото всичко, което не е свършено попада като тежест върху нас и аз съм заявила вече, че не се

страхувам да поемам отговорности за такива констатации. Другият проблем, който съм констатирала това е именно незадоволителното като качество в организацията на вътрешно-контролната дейност. Именно в този смисъл съм си отбелязала като едни от мерките, които почти незабавно трябва да бъдат предприети, това е актуализиране на Методиките за провеждане на инспекторските проверки, които трябва да бъдат и редовни, и извънредни, по конкретни сигнали и те трябва да бъдат извършвани много стриктно от апелативните инспекторски звена, както и от Инспектората на ВКП. От друга страна възнамерявам да разделя отговорността за извършване на контролната дейност по отношение на организацията на отделните звена и следенето за срочност в решаване на преписки и дела от компетентността по отношение на търсенето на дисциплинарна отговорност на магистратите, както и упражняването на специален надзор по наказателни производства срещу магистратите. При една нова, по-стройна организация на вътрешната контролна дейност смятам, че не би се стигнало до такива резултати, а много по-бързо бихме могли да реагираме на тях, така че това е една от мерките и въпреки всичко обещавам, че и да не бъде избрана за главен прокурор ще предприема мерки по конкретния казус.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря.

Г-жо Кузманова, заповядайте!

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Благодаря, г-жо Министър. Колега Тонева, и към Вас ще задам същите въпроси, които ги зададох и към преждеговорящия - какви действия бихте предприела като главен прокурор, какви ще бъдат първите Ви действия, в случай, че бъдете избрана и какво бихте наградил добрите практики на

предишния главен прокурор или пък бихте променила някои от тези добри практики, с цел да станат още по-добри. Благодаря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Кои точно ще са първите три мерки ще бъде въпрос на конкретната ситуация, при която ще се изправя ако бъда избрана за главен прокурор. Това за уточнение. Категорично ще предприема мярката, която обещах преди малко за пълна финансова ревизия на състоянието на Прокуратурата и начина, по който е изразходван бюджета, за да се стигне до това огромно натрупване на дълг по отношение на обезщетенията по Закона за отговорността на държавата, защото считам, че там, без да съм наясно с детайлите по оперирането с бюджета, което изобщо не е било в моя компетентност зная, че има пренасочване на парични средства от необходимостта за изплащане на такива обезщетения в други направления, не мога сега в момента да дам конкретна такава информация, но това ще бъде едно от първите неща.

Второто, което категорично ще предприема е преоценка на кадровото структуриране на Администрацията на главния прокурор и Върховните касационна и административни прокуратури, заради именно тази необходимост от оптимизиране на ресурса и кадровото обезпечаване, не само по отношение на служителите, включително и по отношение на прокурорите, които работят в тези структури, с оглед тяхното пълноценно използване като капацитет и професионални знания и умения.

Трето, което аз лично за себе си съм си набелязала, независимо от това дали ще ми задаван такъв въпрос или не, това е нова, пълна преоценка на начина, по който са структурирани новите съвместни екипи за разследване на корупционни престъпления. Аз лично имам свои виждания, че те не са по най-добрия начин

окомплектовани и организирани за тяхното функциониране, поради което, както чухте и колегата Сарафов, този аспект в работата на Прокуратурата не се движи по най-добрия начин. Бих продължила политиката на толерантност, коректност, добро отношение към колегите прокурори и служители, ако бъда избрана на това място, защото това са едни присъщи черти на моят характер, но в същото време и с достатъчна степен на отговорност да декларирам след някакъв кратък период от време това, което бих променила, защото в момента не мога категорично да кажа какво точно бих предприела като мерки. Това са направленията, в които ще направя анализ, проверки и ще начертая бъдещи промени като приоритет.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-жа Петкова поиска думата, след това г-н Кожарев.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Благодаря. Уважаеми колеги, уважаема колега Тонева, с Вашата концепция, с която се запознах и сега имах удоволствието да изслушам и източниците, които посочват под нея, които сте използвали за изготвяне на концепцията говорят за една висока ерудираност и добра теоретична подготовка, както в областта, в която работите сега като заместник-главен прокурор, така и в предишните области като съдия, но като че ли Ви убягва точно мерките, които трябва да се вземат във връзка с практическата реализация, практическите мерки. Всички многобройни мерки, които сте предложили като че ли преобладават тези за приемане на методология, вътрешно-ведомствени и междуведомствени актове и т.н, да, това е важно, но всъщност не ми стана ясно, особено в светлината на препоръките по Мониторинговия доклад какви конкретни практически мерки Вие сте набелязали и какви са точно методите за тяхното реализиране. Именно може би в тази насока, за да може да ни убедите, че сте

точния кандидат за главен прокурор и за да бъдете избрана именно трябва да стане по-ясно за конкретните практически мерки, с оглед в периода до 2013 г., а и в следващия седемгодишен мандат да се стигне до извода, че Прокуратурата действително ще бъде подобрена работата ѝ, както на самата Прокуратура, така и на цялата съдебна система, в светлината както казах на Мониторинговите доклади.

Освен това в концепцията Ви Вие правите една констатация във връзка с критиките в доклада, Вие казвате, че кадровия потенциал на Прокуратурата се оказва недостатъчно подготвен за противодействие на сложните форми на икономическа престъпност. Това е мисля, че на 19 страница беше. Не посочвате всъщност как това, че не е подготвен, почти всички сме наясно, обаче какви конкретни мерки ще предприемете, за да може да се създаде и то в много бързо време един така добре подготвен кадрови потенциал, който да е в състояние срочно и ефективно да преодолява и да се занимава с проблемите, както Вие казвате на разследване на сложните случаи на икономическа престъпност.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Петкова.

Заповядайте, г-жо Тонева!

ГАЛИНА ТОНЕВА: Благодаря, г-жо Петкова за въпроса. Аз странно, но смятам, че моята концепция е изобилствана абсолютно с конкретни мерки, конкретни проблеми, конкретни мерки, които трябва да бъдат предприети във всяка една сфера и мисля, че се опитам и сега съвсем кратичко да ги спомена, те са, дори цитирам, мога да Ви ги цитирам по страници, по кой проблем на коя страница какви мерки съм набелязала. Това са преди всичко мерките, свързани с преодоляване на натовареността, които са над 10, абсолютно конкретни, с приоритетни политики в тази посока, с

организационни мерки в тази посока, включващи преоценка на щатната окомплектованост, създаване на нови звена към конкретни структури на Прокуратурата. Ако държите колегите мога да преповтаря всичко отначало, така че аз лично намирам, че съм била абсолютно конкретна и пунктоална по мерките, които смятам, че трябва да бъдат предприемани.

Втората част за кадровия потенциал. Да, да, по отношение на тежките икономически престъпления, да, така е, мисля, че никой не го оспорва и в тази връзка не само съм набелязала мерки, те вече са в процес на изпълнение. Това е една абсолютно пилотна методика. Методиките не са нещо неясно и общо, и хипотетично, той е конкретен акт, който съществува и се прилага. Това е Методиката за всеобхватните финансови проверки, която само Прокуратурата се нагърби да направи, защото такава препоръка датира в петте доклада на Европейската комисия от започването на мониторинга по отношение на България. Направихме изключително сериозна организация, тази методика беше приета след консултация с европейски и американски експерти, за което получи изключително висока оценка. Тази методика в момента се прилага пилотно по отделни дела, тъй като тя е приета април месец, а редом с това се започнаха и пилотните обучения на прокурорите по тях. Първи, разбира се, с приоритет са Специализираните прокуратури, те проведоха вече няколко обучения и семинари по прилагането на тази методика и понеже препоръката на Европейската комисия беше категорично, че тази всеобхватна финансова проверка не може да бъде осъществявана само от една отделна институция, в момента основен приоритет за Прокуратурата, независимо кой ще е нейния главен прокурор, е тя да бъде превърната в междуведомствен акт, за да може всяка една

институция, която е ангажирана с проблематиката да поеме своите задължения. Това са Национална агенция по приходите, ДАНС, МВР, АДФИ, въобще всички онези институции, които трябва да оказват пълното съдействие за, както се изразява колегата Сарафов, за проследяване пътя на генерираното от престъпна дейност имущество и то да бъде своевременно и категорично обезпечавано, за да може да бъде отнето. Това е един основен, възлов момент в момента по обучението и квалифицирането на прокурорите и смятам, че това ще допринесе в кратко време за много добри резултати. Разбира се според всякакви други конкретни нужди се провеждат и обучения по вътрешно-ведомствена програма, която се залага от самите прокурори, които констатира някакъв проблем в своята квалификация, така и по линия на сътрудничеството ни с Националния институт за правосъдието, различни чуждестранни учебителни програми и проекти и т.н.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-н Кожарев, заповядайте!

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Съвсем накратко, уважаема г-жо Тонева. На първият въпрос, който зададох и на г-н Сарафов Вие отговорихте, по вторият въпрос, който зададох и на него го задавам сега и на Вас - ако бъдете избрана за главен прокурор ще предприемете ли действия за приемане на стъпки за повишаване авторитета в дейността на Върховна административна прокуратура за новата ѝ структура и изобщо какви са Вашите виждания за тази част от Прокуратурата. Благодаря.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Благодаря, г-н Кожарев. Категорично да. Аз искам тук, даже леко да се извиня, че в концепцията си по-кратко съм, дори по-малко внимание съм отделила на проблематиката на Върховната административна прокуратура, но аз

все пак бях, т.е. съм заместник главен прокурор все още при Върховна касационна прокуратура, затова само съм маркирала, че имаше подготвен проект за структурна реформа, който беше изработен от Вас като заместник главен прокурор при ВАП, за съжаление тогава не успяхме, а и времето ни притисна и не успяхме да организираме достатъчно сериозна дискусия. Категорично това също ще бъде един от приоритетите, защото проблемите на Върховният административен съд с неговата свръхпретовареност категорично рефлектират и върху Върховна административна прокуратура. Там надявам се в сътрудничество и с колегите от ВАС, със законодателните органи да предприемем такива мерки, които да доведат до нормализиране натовареността на тези две институции.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Благодаря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-жа Атанасова.

ЕЛКА АТАНАСОВА: Уважаема г-жо Тонева, изразявам задоволство от конкретните мерки, които сте предложили в концепцията си за решаване на проблема със сročността на разследването и споделям много от тези решения в един чисто практически аспект, само ще посоча, че са от страница 27 до 31 от концепцията, искам да изместя малко дискусията и да задам един такъв въпрос към Вас - известно е, че в Прокуратурата постъпва и се анализира огромен обем от информация и всички колеги прокурори, а и доста от съдиите знаят, че ежедневно, ежеседмично, по над 10 пъти в месеца прокурорите са натоварени със задължението да изготвят периодични или инцидентно поисквани справки и сведения към горестоящите прокуратури, като разбира се най-обхватни в този аспект са прокурорите от районните и от окръжните прокуратури. В тази връзка е и въпросът ми - имате ли

идеи и намерения силно да ограничите броя на справките, които се изискват от прокурорите, независимо от възможностите, които дава Унифицираната информационна система. И вторият ми въпрос е - магистрати или служители считате, че следва да бъдат ангажирани с осигуряване на информация за статистическите справки в системата на Прокуратурата.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Благодаря за въпросите. Те са много важни, от гледна точка натовареността на колегите, разбира се. Да, ще предприема конкретни действия, мисля, че за някои от тях също съм го отразила вече знам дали в основната концепция или пък допълнителните бележки, които смятам да ... На първо място аз категорично съм за преодоляване на всякакви бюрократични и ненужни, времеемки ангажименти, които се възлагат именно върху прокурорите от първоинстанционните прокуратури най-вече. Ето защо една от мерките, която смятам да предприема като начало все пак ще засегне тя и това ще е една сериозна проверка затова дали качествено и точно се внася информацията в УИС от самите първоинстанционни прокуратури. Ако има някъде проблем със системата категорично съм готова да се организира допълнително обучение или осигуряване на специалисти, които да поддържат в оптимален вариант информацията в тази система. И смятам, че именно по този начин ще се преодолее необходимостта горните инстанции да искат от колегите прокурори да им правят допълнителна информация. Аз не случайно казах, че ще изисквам категорично информацията да се вземат основно и само от Унифицираната информационна система и то тази инстанция, която се нуждае от информацията, защото тя може спокойно, бързо и лесно да я получи по електронен път, когато данните са нанесени

коректно. Мисля, че това значително ще облекчи първоинстанционните прокуратури.

На второ място именно заради използване приоритетно на информационните системи считам, че по-голяма тежест и по-голямо значение биха имали служители с такава специализирана подготовка, с такава квалификация - компютърни специалисти, които най-добре да боравят и да могат да обслужват системата, но твърдо смятам, че тя не може да работи и без прокурори, защото голяма част от тази информация, която се получава следва да бъде анализирана, а тя иска и професионалния поглед на прокурора. Поради това би трябвало да се намери най-добрия баланс между експертите, които обслужват информационните системи и прокурорите, които трябва да правят съответния професионален анализ.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря.

Г-жа Георгиева, заповядайте!

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Във Вашето представяне в концепцията пише, че сте преподавател в Академията на МВР. Бихте ли ни казали каква дисциплина преподавате и какво разбирате от лично участие, а не в качеството на заместник-главен прокурор в експертната група на Европейската комисия, под патронажа на Вивиан Рединг за изработване на наказателната политика на Европейския съюз. С няколко думи.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Благодаря Ви за въпросите. Първият касае, аз съм отразила, че съм била преподавател в Полицейската академия, да, беше в един доста по-предишен период. Тогава дисциплината, която съм преподавала е била Наказателно-процесуално право и новите промени в НПК от 2000 г., които изискваха тотално ново разбиране на процедурите, включително с

упражняването на съдебен контрол, което се въвеждаше за първи път. Що се отнася до личните ми участия, не в качеството на заместник-главен прокурор мога да се представя, ако го приемете от г-жа министъра, това означава, че лично от кабинета на г-жа Рединг, лично от нея съм номинирана и назначена, това е писмото, с което съм назначена като член на Експертна група към нейния кабинет на Европейската комисия за изработване на наказателната политика на Европейския съюз, което означава, че няма нищо общо с длъжността, която заемам, като експерт в лично качество. Това е документа, който може да бъде приложен.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-жа Костова и г-н Калпакчиев след това.

ДАНИЕЛА КОСТОВА: Благодаря. Въпросът, който зададох и към предния кандидат получи вече отговор, така че искам да Ви запitam нещо друго - смятате ли, че дейността на Специализираната прокуратура до този момент е доказала и е оправдала съществуването си. /не се чува/ Ако установите ниска натовареност на това звено и неефективност в неговата дейност какви мерки бихте предприела в тази посока. Освен това на мен са ми известни персонални случаи, когато прокурорите, които прокуратурите са командировани в Специализирания съд да оказват помощ при разглеждането на делата не е ли някак си дисбалансирано всичко това. Задавам този въпрос, тъй като той интересува конкретно всеки магистрат.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Костова.

ДАНИЕЛА КОСТОВА: Всеки един прокурор се интересува защо при положение, че е натоварен трябва да ходи да подпомага ..., който не е натоварен.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Аз също Ви благодаря за този въпрос. Специализираните прокуратури по принцип са в ресора и наблюдавани от отдела за "Противодействие на организираната престъпност", поради което аз не мога да бъда съвсем детайлна и подробна, моля за извинение. Принципно законодателната уредба на компетентността на Специализираните прокуратури доведе до едно прекомерно натоварване с престъпленията, които те са компетентни да разследват. Това доведе в началото на съществуването им до един доста сериозен проблем от липсата на кадрова обезпеченост и множество дела, които би трябвало да бъдат от тяхна компетентност. В същото време, тук в последните дни получих информация, че в тези прокуратури се образуват един огромен брой дела за организирани престъпни групи, които обаче се водят срещу неизвестен извършител, нещо, което за мен не е особено обяснимо. Така, че имам усещането, че все още тяхното, как да кажа, структуриране правилно, организация на работата може би не са в оптимален вариант. Затова ако бъда избрана за главен прокурор с ваше доверие бих организирала също една много сериозна проверка и ревизия на делата, които са образувани от тези прокуратури, за да се види дали действително има някакъв системен проблем в разбирането какво трябва да се работи в тези институции или има законодателен проблем с уредбата на тяхната компетентност, за да може да се предприемат конкретните мерки. Дали ще бъде мотивирано на законодателната власт в промяна на закона или оптимизиране на щат или начин на организация и функциониране е въпрос на този анализ.

Що се отнася до командироването на прокурорите от други прокуратури той има две гледни точки, аз не знам Вие кое имате предвид - единият аспект е командироването, трайното

командироване на работа, за конкретно, това са втората група командирования, които се правят. Не зная дали те продължават още, но основната идея за вземане на такова решение беше, че делата, които влязоха като начало в Специализирания наказателен съд бяха дела, които са изработени вече от Териториалните прокуратури, т.е. разследванията са били вече проведени в тях и идеята беше наблюдаващите прокурори по тези дела, които са най-компетентни за начина, по който е организирано разследването, резултата и обвиненията, които биха могли да бъдат поддържани отговорно, могат да се справят по-добре, отколкото един новоизбран по случайния принцип прокурор от Специализираната прокуратура, който трябва тепърва да проучва това дело. Това беше идеята. Да, няма спор, идеята беше за по-качественото приключване на дела и това е преходен период, който би трябвало вече да бъде изживян. Ако има такъв проблем аз бих се заела да го проверя и решим по най-добрият начин. Не е правилно, разбира се, не е редно колегите от Териториалните прокуратури, които са свръхнатоварени да се занимават с дела на Специализираната прокуратура.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-н Калпакчиев, заповядайте!

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Благодаря. Г-жо Тонева, Вие вече отговорихте на въпросите, които поставят структури и системи на Прокуратурата решения по делото "Колеви срещу България", то наистина и възлово и ключово, затова питам как Вие виждате решаването на тези проблеми. И втори въпрос - имате много оригинални идеи в концепцията си по отношение използването на СРС-та, специалните разузнавателни средства, кажете ни какви гаранции Вие предлагате затова органите на МВР, както и на

досъдебното производство да не извършват редакция или както се нарича "колажиране" на представените пред съда СРС. Благодаря.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Благодаря. Проблемите, които поражда делото "Колеви срещу България" в значителна степен се доближават до тези, които са констатирани не само по делото "Ленев срещу България", но също и в други аналогични решения, особено за мен важно беше решението "Йордан Петров срещу България", което е от началото на тази година също и то разкрива същата системна грешка. Това е неефективното и некачествено разследване на твърденията за полицейско насилие, за да може да бъдат констатирани тези слабости и те да бъдат приключени по най-правилния начин, за да се стигне до търсене на конкретна наказателна отговорност от лицата, които са си позволили упражняването на такова насилие. По делото "Колеви срещу България" по-специфичното е, че там се обсъждат различни групи нарушения, които са направени по отношение на вече мъртвия прокурор Николай Колев, те касаят редица наказателни производства, които са били образувани срещу него, докато той още е бил и прокурор, за мерките, които не са били предприети за спазване на неговите права като магистрат, включително обхващат и проблема с разследването на неговото убийство. Така, че това решение е доста комплексно и изисква, разбира се, различни мерки, които следва да бъдат предприети, доколкото убийството на прокурора Николай Колев все още не е приключило мисля, че в момента то продължава да се разследва от Националната следствена служба, след като е било спирано. Там основните мерки, които могат да бъдат предприети е за активизиране и довеждане до някакъв успешен край на това дело, което да даде отговор на предписанията на Страсбург. Колкото до останалите

констатации, те също следва да намерят отговор, чрез ефективни мерки, които трябва да бъдат предприети за разследване на нарушенията, които са били допуснати.

По вторият въпрос по отношение на специалните разузнавателни средства, аз не зная дали колегите си спомнят, че преди около две години Прокуратурата предложи една доста стройна концепция за решаване на проблемите, свързани с използването и съхраняването на СРС, която беше обсъдена с неправителствените организации и намери изключително добър отзвук. Същественото в тази концепция беше начинът, по който да се съхранява информацията, придобита чрез СРС по начин, че да не позволява манипулацията ѝ, както и решаване на един изключително сериозен проблем, който възниква при разглеждане на делата в съда, т.е. веществените доказателствени средства, придобити чрез СРС в тяхната цялост по делата, което водеше до засекретяването им и оттам обуславяше разглеждането им при закрити врати, което разбира се водеше до големи проблеми, ако си спомняте включително и с обявяването на мотивите на присъдите по такива дела. Решението, което предложихме тогава беше свързано с една несложна реорганизация на дейността на службата към МВР, която експлоатира СРС. Идеята беше СРС да се записват в цялост и да се съхраняват на електронен носител, с всички изискуеми по Закона за СРС реквизити по искане, разрешение и срок на експлоатация и продължаването му, както и по преустановяването им в отделен, самостоятелен том на делото, в "Секретно деловодство", а по наказателните дела пред съда да се излагат извлеченията от веществените доказателствени средства във вариант, който позволява тяхната публичност и преодолява проблема с разглеждане на делата при закрити врати. Това не

изискваше особено усилие, даже се проведеха няколко работни срещи с представители и на МВР, и на ДАНС, Комисията по защита на класифицираната информация, с Правната комисия, стигнахме до един добър вариант, включително за законопроект, но оттам нататък вече придвижването е извън компетентностите на Прокуратурата, така че това е, което мога аз, надявам се така или иначе въпросът да бъде решен.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-жо Лазарова, заповядайте!

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Благодаря Ви, г-жо Министър. Г-жо Тонева, според социологическите проучвания основната причина за ниското обществено доверие в Прокуратурата е липсата на обективна информация за нейната дейност и също така провала по т.нар. "знакови дела". Нещо повече, непостигане на очакваните от обществото резултати по тези дела се приравнява донякъде и се отдава на корупция сред магистратите. В Кодекса за етично поведение на българските магистрати е заложен принципът, че не е достатъчно магистратът да не върши нещо нередно, нужно е да не създава впечатление, че върши нещо нередно. Считате ли, че въвеждането на този принцип има пряка връзка с ефективното противодействие на корупцията в органите на съдебната система и в частност на Прокуратурата.

И вторият ми въпрос е - смятате ли, че действащото законодателство предоставя на Прокуратурата като призвана институция да се бори с престъпността всички необходими механизми за ефективно наказателно преследване срещу корупционните престъпления и организираната престъпност.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Благодаря за въпросите. В първият от тях съзирам два акцента, едното е за медийното представяне на

дейността на Прокуратурата, ако правилно разбирам и второто за провалите на знакови дела със съмнения за корупция по тях.

Първият въпрос е наистина много важен и аз не случайно акцентирам и в концепцията си за подобряване на публичната комуникация на Прокуратурата, която е многоаспектна, тя не включва само медийното отразяване и присъствие, тя включва преди всичко прекия контакт с обществеността, с неправителствен сектор, с отделните граждани, с юридическите факултети във ВУЗ с цел популяризиране на прокурорската професия и т.н. По принцип искам да ви уведомя, че в Прокуратурата има изработена изключително стройна и добра платформа за медийната политика и за публичната комуникация. Има ясно уредени правила за нейното осъществяване, посредством Инструкцията за публичната комуникация. За мое огромно съжаление и може би това е едно от нещата незабавно бих променила като стил на ръководство, в сравнение с проф. Велчев това е недопускането на безконтролните медийни изяви, в случаите когато те просто не носят информация на гражданите, когато те дезинформират обществеността, защото аз по никакъв начин не приветствам участие на един прокурор, в която и да е медия, за да бъде питан по всяко едно от делата, за които се сетят журналистите, те разбира се имат това право, но той съвсем не е в състояние да даде обективна информация за всяко дело, за което го питат. И никак не ми звучи отговорно и авторитетно от един прокурор да дава отговор: нали не искате да Ви дам информация по този въпрос. Това е моето абсолютно разбиране, че присъствието на Прокуратурата в медиите и изобщо в обществото е много важно, но то трябва да носи истинска информация и затова абсолютно отговорно обещавам, че тази комуникация ще бъде поставена на съвсем професионално ниво.

Що се отнася до провалите на конкретни дела, медийно известни или обществено-значими или както и да ги наречем, знакови, все термини, които аз никак не харесвам и винаги съм го казвала, обикновено това наистина са един много малък процент от общата работа, която вършат прокурорите, но за съжаление това са онзи вид дела, за които преди малко говорихме, по които професионалната квалификация на голямата част от прокурорите в институцията не е достигнала нивото да се справи добре. И когато по такова дело се получи неблагоприятен резултат най-лесното и логично обяснение е, че се дължи на корупция. Това категорично мога да кажа, че в основната част от случаите не е вярно, но преодоляването на това усещане на обществото е изключително важна, сериозна и трудна задача и аз смятам, че въвеждайки нашите нови правила по работа по такъв тип дела, с екипния принцип, с включване в тези екипи не само на прокурори от различните нива, не само на оперативните служби и разследващите полицаи, включване категорично задължително на следователите като професионалисти с голям професионален и юридически опит и познания е много важно и много ценно, за по-качественото разследване, но в същото време привличане и на експерти в тези екипи, които достатъчно своевременно и обективно да дават своят принос за правилната насока на разследването. Така, че към това добавям и обученията, за които стана въпрос и по Методиката за всеобхватната финансови разследвания и другите специализирани направления на разследванията смятам, че биха допринесли категорично за подобряване качеството на разследванията по такъв тип дела, включително тук според мен много важно значение има, аз зная, че другите ми колеги имат по-различно виждане за това указание, което е свързано с анализа на делата, върнати от съда за

доразследване и оправдателните присъди. Аз смятам, че то е основополагащо именно за правене на един много ясен и прецизен анализ на това какво конкретно се греша по определена категория престъпления. И тук веднага давам пример от недалечното минало - всички банкови дела се провалиха навремето и завършиха с оправдателни присъди. Да, така е, защото обаче към онзи момент Прокуратурата категорично не желаше да разбере, че съдилищата не могат да възприемат тази практика, налагана от тях, защото извършените от тях деяния не съставляваха престъпление по чл. 282 от НК. Това доведе в крайна сметка до необходимост и до инициране на съдебна практика с издаване на тълкувателно решение на ВКС, което да сложи край на порочното разбиране, че ние ще си квалифицираме така както искаме, а ще го внасяме в съда, пък той да носи отговорност после. Смятам, че голяма част от този тип мерки, които предприемаме водят в посока Прокуратурата сама да поеме отговорност именно за изчистване на проблемите за прилагане на материалния и процесуалния наказателни закони, като възложи функциите и на тълкувателна дейност на ВКП. Това в никакъв случай не противоречи на Конституцията и на ЗСВ, че само ВКС има това правомощие. Ние няма да претендираме за задължаваща, обвързваща съдебна практика, но тя ще бъде практика, която ще посочва на прокурорите грешките, които са правени когато те са системни и оттам нататък за преодоляването им и коригиране на практиката в определен тип престъпност.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Вторият въпрос да припомните.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Дали действащото законодателство предоставя всички необходими механизми за ефективно справяне на Прокуратурата с организираната престъпност и корупционните престъпления.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Бих казала не, с уговорката, че по-скоро го поднасям този мой отговор към проблематиката, свързана с корупционните престъпления. Аз лично смятам, че доказването на класическия подкуп е изключително трудно, именно защото това престъпление се извършва обикновено на четири очи и тогава когато и двете страни, участващи в такова престъпление носят наказателна отговорност никоя от тях няма стимул то да бъде разкрито. Затова аз лично предлагам и съм го предлагала, сме го дискутирали, варианта за декриминализиране на даването на подкуп, за да може то да облекчи разследването и лицето, което е в това качество да може да участва като свидетел. Разбира се може да се мисли по въпросът за въвеждане на провокацията към подкуп като вид СРС, но според мен решението на проблемите наистина са на законодателно ниво.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Проф. Груев отстъпи реда си на г-жа Найденова, въпреки това обаче ... Заповядайте за съвсем кратък въпрос, г-жо Найденова, след това проф. Груев.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря.

Госпожо Тонева, ще задам и още един от въпросите, които зададох и на изслушания преди Вас кандидат - г-н Сарафов, очаквах някой от колегите да го зададе, но тъй като за момента остава незададен...

Известно ли Ви е, че в структури на Прокуратурата и особено в провинциалните прокуратури съществуват така наречено, поставен е въпрос от неправителствена организация "феодални" кръгове? Какви мерки в тази насока бихте предприели, за да разсеете обвиненията за разпад на морала при конфликт на интереси в структурите на Прокуратурата, за твърдения за уредени

дела, за изнудване на бизнес клиенти? Твърди се, че съществуват т.нар "феодални" кръгове на места.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Чувала съм за такива твърдения. Честно казано аз лично не съм се сблъсквала с такава хипотеза, но, доколкото има такова твърдение и витае такова разбиране съм изрично отразила и в концепцията, че не бих допуснала да се получава феодализиране по региони. Затова едната от мерките в тази посока е именно не забраната, а изключване на възможността да се приемат различни методики, указания, инструкция на апелативни нива и на окръжни нива, които да бъдат различни от общата практика на Прокуратурата. На второ място - мерките, които могат да бъдат приети са свързани с вътрешните контролни механизми, за което говорихме, извършването на тематични проверки, извънредни проверки и там, където има констатации за такива прояви те да бъдат своевременно констатирани и предприети съответните мерки, както общо за структурата, за съответното звено, така и за отделните магистрати.

Освен това мисля, че също съм го написала в концепцията, вече и аз не съм сигурна дали там или някъде другаде. Моят апел за това - всеки, който се почувства засегнат по някакъв начин от такова развитие на някое дело, дали това са страни по делата, които имат усещането, че спрямо тях се предприемат мерки, различни от целите на правосъдието, да отправят сигналите си до най-високо ниво, за да могат именно по този начин да бъдат установявани порочни практики и те да бъдат своевременно проверявани и констатирани, и преодолявани. Същият апел съм отправила и към колегите си прокурори - всеки един, който се почувства по някакъв начин подложен на натиск от кръгове, независимо дали вътре или извън прокуратурата, или от

административния си ръководител, или от който и да било друг ръководен фактор, да се чувства спокоен и свободен да отпрати своето оплакване лично до мен, ако бъде избрана за главен прокурор, както и до заместниците, защото това също са механизми за предотвратяване на порочни практики, защото всички сме съгласни, че ако не знаем къде какво се случва ние няма как да го преодолеем и да изключим от живота си.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Проф. Груев, заповядайте.

ЛАЗАР ГРУЕВ: Колега Тонева, като кавалер аз ще направя една констатация и ще Ви задам само един въпрос, за да съкратя и времето.

Ако Вие бъдете избрана за главен прокурор ще бъдете първата жена главен прокурор на Република България, а струва ми се, че заслужавате добри думи затова, че май сте и първата въобще кандидат главен прокурор на Република България, т.е. явихте се със своя кураж пред Висшия съдебен съвет. Това - малко, за да се усмихнете и Вие, и колегите.

Ще задам онзи въпрос, който Вие справедливо очаквахте да Ви бъде зададен, поради което го спестихте в концепцията, но за мен той е изключително важен. Той, както виждате се дискутира и на европейско ниво, в структурите на организациите на съдиите, и на прокурорите. Моля Ви за кратък, но категоричен отговор: вашето виждане за мястото на Прокуратурата в съдебната власт, в изпълнителната власт, самостоятелен орган. Трите модела са познати в Европа, всеки сам по себе си нито един не е приоритетен. Аз знам много добре конституционната уредба в момента, но така или иначе, като главен прокурор, а главният прокурор е този, който прави политиката на Прокуратурата, а не толкова се занимава с

администрацията - той има заместници и има хора, които го подпомагат. Какво е Вашето становище?

ГАЛИНА ТОНЕВА: Благодаря, проф. Груев за този въпрос. Той наистина продължава да бъде дискуссионен, независимо, че от 1991 г. Конституцията на Република България отреди място на Прокуратурата в системата на съдебната власт. Моето лично виждане по тази тема това е идеята, която ще отстоявам ако бъда избрана за главен прокурор, във всички дискусии, които биха продължили да се водят в тази посока, е че мястото на Прокуратурата в Република България е съдебната система, там, където е уредено... Съображенията ми в тази насока са следните: преди всичко факта, че Прокуратурата се намира в системата на съдебната власт води до сериозни и важни гаранции за съблюдаване на разделението на властите и това много ярко се илюстрира в случаите, когато се налага обвинения да бъдат повдигани и поддържани срещу съдии. Само ако си представим, че Прокуратурата е част от изпълнителната власт или по някакъв начин се намира в нейна зависимост то това означава, че изпълнителната власт би осъществявала наказателната репресия срещу съдиите, при принципно ... на независими от всички.

На второ място смятам, че подобно решение, както Вие сам казахте не е уникално за България. По този начин уредбата на съдебната система и в държави като Белгия, Холандия, Латвия, Люксембург, Италия, Португалия и други места. Самата Венецианска комисия в свое мнение от месец март 2008 г. изразява становище, че не вижда никаква опасност от това Прокуратурата да бъде заедно със съда в системата на съдебната власт, като единственото съображение е затова, че и трите звена в тази власт съд, прокуратура и следствие, трябва да бъдат достатъчно

гарантирани, че няма да има влияние на една върху друга, а от най-важно значение да няма влияние върху работата на съда. Така, че аз лично смятам, че сегашният начин на уреждане, те дори в мнението на Венецианската комисия дори не се съдържат възражения и за единен кадрови орган на трите звена на съдебната власт, както е модела на българския Висш съдебен съвет, единствено с тази уговорка, че не бива да се допуска вмешателство в дейността на тези звена. Аз лично смятам, че решението, което към настоящият момент дава ЗСВ в частта, че предвижда две самостоятелни подкомисии, кадрови, които да отговарят за кадровото израстване, назначения, премествания и т.н. на прокурорите, следователите и съдиите до голяма степен гарантира такова изключване на вмешателство на отделните звена.

На следващо място като аргумент още бих посочила, че структурирането на Прокуратурата в системата на съдебната власт е в унисон и с практиката на Европейския съд по правата на човека, защото в някои от неговите последни решения се наблюдава тенденция на осъждане на държави, при които ако Прокуратурата в някаква степен се явява зависима от изпълнителната власт, това вече води до влошаване на независимостта на самата институция и до възможността ѝ тя пълноценно да изпълни своето предназначение да бъде гарант за правата на отделния гражданин, а също и за защита на обществения интерес като цяло. Съображения в подобна посока се съдържат и в Препоръка 19 на Комитета на министрите на Съвета на Европа, който по категоричен начин изисква от държавите-членки на Съвета на Европа да осигуряват независимостта на Прокуратурата като основна гаранция за това, че тя може да изпълнява своята основна роля за осъществяване на наказателната политика не само в отделната

държава, но и в международен план. И на финала - структурирането на Прокуратурата в съдебната власт дава и гаранция за нейната финансова независимост, което също е гарант за правилното функциониране на институцията.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Тонева.

Г-н Ситнилски беше заявил.

КАМЕН СИТНИЛСКИ: Благодаря. Г-жо Тонева, известно е, че върху качеството на прокурорския труд и върху резултата на работата на Прокуратурата влияят редица външни и вътрешни фактори, голяма част от тези външни фактори опират до взаимодействието и съвместната работа с други органи и организации, те даже излизат извън рамките на Прокуратурата и касаят цялата магистратура. Какво имам предвид. На първо място и наскоро беше отчетено, че има голям брой спрени дела, което се дължи, казвам го директно, на лошата издирвателна и разкриваща дейност на съответните органи, на първо място тези на полицията. Какво ще направите, с оглед правомощията си по 127 на Конституцията и 145 от ЗСВ, за да активизирате тази дейност, да се повиши разкриваемостта и резултатите от издирването, за да намалеят спрените дела.

Второ - свидетели сме също така на често предварително оповестяване, в кавички, на доказателства и данни по досъдебни производства или току-що случили се произшествия, които много често влияят върху разследването, затрудняват го до голяма степен или му пречат. Какви мерки ще вземете и в тази връзка, с оглед и използването на правомощията на прокурора, наблюдаващият, по чл. 198 от НПК да забранява разгласяването на подобен вид обстоятелства, които пречат на разследването. Това са много важни неща, знам го от опит.

Трето - пак сме свидетели в нашето съвремие, че често се отправят целенасочени, даже бих казал и обидни квалификации по отношение на Прокуратурата като цяло и на прокурорите като цяло, които обикновено се изричат от един изолиран случай, но се разпростират върху всички честни и достойни прокурори, разбира се и магистрати, както казах. И в тази връзка е необходимо да се предприеме нещо, с оглед не само медийната политика, а и необходимостта един ръководител да бъде до своите подчинени по всяко време, да ги защитава тогава когато трябва и, разбира се, да взема мерки тогава когато е необходимо да бъдат наказани.

Четвъртият ми въпрос, с оглед вече на вътрешните фактори касае недостатъчно добрата работа по противодействие на конкретните случаи, констатирани, на корупция сред магистратите. В тази връзка как виждате бъдещите функции и предназначение на така наречения отдел "Инспекторат" във ВКП, който според мен до момента като че ли не си е свършил добре работата, казано меко, намерих го като израз в последния момент.

И пето - много моля да ми кажете по какъв начин ще активизирате и превантивната дейност на Прокуратурата, за което никой почти не се сети да говори, с оглед предоставените им, макар и бедни правомощия по чл. 145, т. 6, защото знаем, че в много отношения тази превантивна дейност може да ни спести много главоболия, особено в последното направление, което не без Ваше съдействие се създаде, това във връзка с борбата с престъпността и противообществените прояви на ненавършилите пълнолетие лица.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Ситнилски.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Ще се постарая съвсем накратко. Проблемите със спрените дела, да, действително спрените дела са

голям проблем не само на Прокуратурата, не единствено, защото известно е, че когато един извършител не бъде разкрит или пък ако е срещу известен извършител той е в неизвестност. Спряното дело се предоставя на оперативно-издирвателните органи на МВР, които трябва по оперативни способности да предприемат действие за издирването им. Смятам, че мерки в тази посока могат да бъдат взети и за да уточня какви, първо искам да кажа, че аз вече декларирах, че съм по принцип екипен човек, екипен "играч" и смятам да работя по този начин не само вътре в рамките на дейността си в Прокуратурата ако бъде избрана за главен прокурор, т.е. с екипа, който аз ще си сформирам, екипния принцип на работа на колегите по дела, но също така и да търся партньорство в работата с всички онези органи и институции на държавата, които имат пряко отношение към борбата с престъпността. И в този смисъл абсолютно коректно бих поискала, потърсила съдействие от ръководството на МВР и на всички онези структури, които имат отношение към разследването, митнически служби и т.н., за да бъдат направени сериозни ревизии за това до каква степен е този проблем, какъв мащаб има, както и да предприемем съответно конкретни решения на проблема. Дали това ще се осъществява по реда на проверки, които текущо прокурорите ще извършват в съответните поделения на МВР, на които са възложени издирванията по спрените дела, тук бих черпила опит от идеята, която заложихме в Инструкцията за предварителните проверки, която изискваше и продължава да изисква, разбира се, на всеки три месеца да се правят проверки в съответната структура на МВР затова какво движение има по конкретните спрени дела. Ако има проблем, който е от кадрови или друг характер отново бих търсила, съвместно с тези органи, които са компетентни, съдействие.

Категорично не мога да обещаая, че Прокуратурата сама би могла да се справи с проблема. Единственото такова решение е партньорството и в случаи, че не намерим общ език затова би трябвало да потърсим някакви пътища и за законодателна уредба на въпроса, предоставяне на по-големи правомощия вероятно на прокурорите в тези хипотези.

Що се отнася до предварителните изявления, които се правят по конкретни дела в ранен етап това наистина е опасно, защото в голяма част от случаите би могло да доведе до, не точно и не винаги провал на делата, но поне до затрудняване на разследванията по тях. Аз не приветствам такова поведение, но не бих могла и да дам отсега конкретна оценка дали е сгрешено в конкретен случай или не може самите хипотези биха могли да ни дадат отговор, защото вероятно съществуват и ситуации, в които публичното оповестяване на факта на някакво разследване може би тактически е планирано, за да улесни пък по някакъв начин разследването. Всичко това е въпрос на организация на тактиката и стратегията на конкретните разследвания. Принципно не смятам, че е редно тези изявления да се правят без съгласието и разрешението на наблюдаващия прокурор, защото наистина той е органа, който носи цялата отговорност за неговото правилно протичане. И затова бих настоявала, отново в партньорство с органите, които са извън Прокуратурата, но правят, предприемат такива действия, да се съобразяват с тези изисквания и правомощия на прокурорите.

По отношение на обидни квалификации по отношение на колеги смятам, че наистина техните административни ръководители, в това число и ръководството на Прокуратурата на най-високо ниво трябва да имат своята отговорност, те трябва да

намират и винаги ще бъдат добре дошли, за да споделят проблемите, отношението, което е било към тях, за да може да бъде намерен верният отговор за коректно, колегиално отношение между структурите на различните институции, които са призвани така или иначе да работят заедно.

По отношение на корупцията сред магистрати аз мисля, че преди малко споменах отношението си към сега организираната работа по вътрешния контрол. Намирам, че дейността на Инспектората към ВКП не е организирана по най-добрия начин, затова предложих и мерки за нейната реорганизация като аз лично бих предприела разделяне на двете функции, чисто контролната по организацията на проверките, тематични или регулярни, проверките по организация и функционирането на отделните звена и сročността по работата по дела и преписки от тази, която касае чисто дисциплинарната отговорност по отношение на прокурори и наблюдаването на делата, които се водят срещу тях, наказателните производства, т.е. в момента има едно разминаване, вие го знаете достатъчно добре, имаме специализиран сектор към отдел I на ВКП, който би трябвало да наблюдава делата, наказателни производства, образувани срещу магистрати за корупция и в същото време отдел Инспекторат също се занимава с наблюдаването на такива дела, което размива и отговорностите, и задълженията. Така, че категорична промяна трябва да има в тази организация.

И последно за превантивната дейност на Прокуратурата. Да, със сигурност това беше един от моите приоритети през последните години, той особено силен акцент и особено голямо значение би имало действително в работата на отдела за "Противодействие на престъпленията, извършени от непълнолетни", както и за "Закрила на пострадалите малолетни и

непълнолетни". В този смисъл имаме изключително тясно сътрудничество с неправителствения сектор, в лицето на Института за социални дейности и практики, които разработват специални програми за създаване на щадяща среда за работа и с пострадали, и с извършители на престъпления непълнолетни, при случаи на домашно насилие, също работим изключително в близки отношения с Държавната агенция за "Закрила на детето" и тези комуникации аз лично възнамерявам да направя така, че да прераснат в така наречените "интердисциплинарни екипи", които да поемат изцяло грижата за превантивната работа в този сектор, като пилотно, а в случай, че тя покаже добър резултат може да мисли за прехвърлянето ѝ в други сектори на работа в Прокуратурата.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-жа Колева, заповядайте!

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Ще се опитам кратко да поставя въпросът. През 2010 г. беше отменена Глава 26 от НПК. Това бяха ограничителните текстове за разследването, в рамките на две години. Тогава сред обществото се лансира новината, че Народното събрание е възстановило фигурата на "вечния обвиняем". Имате ли някакво наблюдение върху това дали отмяната на тези текстове от НПК е повлияло в някаква насока за времето протичане на едно досъдебно производство, в положителна или отрицателна посока. И връзката с другия въпрос е такава - според Вас възможно ли е предвиждането на някакъв нов вид персонална отговорност на прокурор за повдигане на неоснователно обвинение или за някакви други репресивни действия, освен вече съществуващите. Имам предвид дисциплинарна и наказателна, дали е възможно гражданска такава.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Благодаря за въпросите. Тъй като с отмяната на Глава 26 НПК все още е изминал сравнително кратък от време, две години, така че на този етап сериозен анализ затова дали е повлияло върху правилното и срочно приключване на делата не би могло да се даде точен отговор. Аз мога да споделя моето лично становище, мисля, че и сега го изразих ясно - аз не намирам за удачно, не намирах и тогава за удачно отмяната на този институт, защото той имаше един изключително силно дисциплиниращ ефект по отношение на органите на досъдебното производство. Какво имам предвид - от една страна този институт мобилизираше органите на досъдебното производство и разследващите, и прокурорите така да организират действия, процесуално-следствените действия по делото, че да могат да спазват съответните срокове, които предвижда НПК. От друга страна мобилизацията идваше и затова да не се прибързва с повдигане на обвинения срещу конкретни лица, тогава когато не са събрани достатъчно доказателства, които да дават основание да бъде предприето това действие, защото ограничителния институт, който съществуваше не визираще изобщо срока на разследването, а визираще срокът, през който лицето вече има качество на обвиняем, т.е. мисля, че за всички е ясно, че една или две години период, в който едно лице е вече със статут на обвиняем е напълно достатъчен срок да бъде приключено едно разследване, ако преди това органите на досъдебното производство са извършили необходимото, за да съберат годните си доказателства. В този смисъл не мисля, че той беше пречка, по-скоро беше стимул, но така или иначе законодателната уредба сега е друга. Не мога наистина да бъда обективна затова какъв положителен или отрицателен ефект ще има тази промяна, но тъкмо в тази връзка аз

категорично ще настоявам, нещо, което посочих и пред вас в концепцията си, да се сложи край на безконечните искания за продължаване на срока за разследване, това е като една мярка, която да компенсира до известна степен отпадането на института на вечния обвиняем, като исканията за продължаване на срока действително трябва да се основават на конкретни обективни причини, довели до невъзможност, в рамките на определения законов срок да бъдат извършени необходимите действия. Така, че мисля, че и в посока преодоляване на този проблем сме предприели конкретни мерки, които категорично ще бъдат спазвани.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Тонева. Още един въпрос имаше, да.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Да, вторият въпрос е интересен и мисля, че той все повече се налага за обсъждане в общественото пространство - аз лично не считам, че са налице основания за въвеждане на друга отговорност по отношение на прокурор, говорим конкретно за прокурор, който е станал причина за повдигане на неоснователно обвинение. Категорично се основавам за това си разбиране на общите принципи и на ООН, и на всички международни стандарти, че търсенето на такъв тип гражданска отговорност за действия по конкретно дело, категорично влияе върху независимостта на съответния орган на съдебната власт, поради което то е неприложимо, както за съдиите, така и за прокурорите, и за следователите, но категорично при установена отговорност професионална за умишлени действия, довели до неблагоприятен изход на делото или до причиняване на вреди, които след това трябва да бъдат обезщетявани следва да бъде търсена дисциплинарна отговорност, ако има такива сигнали. И наказателна, когато се констатират данни за престъпно ...

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-н Тодоров, заповядайте!

ЯСЕН ТОДОРОВ: Уважаема г-жо Тонева, имам три въпроса, ще ги поставя максимално кратки и конкретни.

Първият е - с какви механизми според Вас разполага главният прокурор, за да се използва в най-пълна степен капацитета на следователите.

И другите два въпроса, са извлечени от Вашата концепция. Считате ли, че ръководството на ВКП е успяло да разтовари прокурорите от излишни, неприсъщи дейности, както твърдите в концепцията си, на страница 4. Третият въпрос е на страница 22 от концепцията - определяте като първи основен проблем на Прокуратурата недостатъчния ѝ кадрови ресурс. Какво разбирате под "недостатъчен кадрови ресурс в Прокуратурата", при положение, че броят на прокурорите от близо 1300 и плюс това има и още 500 следователи означава ли това, че трябва още бройки. Благодаря Ви.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Заповядайте! Тъй като има и един въпрос, зададен от Асоциацията на прокурорите за мястото и ролята на следствените органи, просто ако може заедно с Вашия отговор да даде яснота. Мястото и ролята на Следствието.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Благодаря за тези въпроси. Аз действително в концепцията съм изложила конкретни виждания затова, че Следствието трябва да бъде максимално използвано с целия му капацитет, който е и професионално натрупан опит, и образователен, за да може то да бъде полезно за справяне с много от проблемите на Прокуратурата. Един от тях е натовареността, втори е бавното правосъдие, третият проблем това е необоснованите обвинения. Смятам, че включването на

следователите в разследванията ще допринесе значително много, чрез техния професионален опит, за преодоляване на такива проблеми. Затова конкретно съм посочила като мерки, на първо място това е задължителното включване на следователи в тези екипи по сериозните, тежки корупционни, дела с корупционен елемент, които са предимно икономически и изискват наистина много по-сериозни познания на правните проблеми по тези дела. Включване категорично в екипи по разследване на престъпления, извършени от непълнолетни. Възлага на следователи разследване на дела, по които пострадали са деца, независимо от това в какви групи са тези деца, дали са пострадали от домашно насилие, дали са пострадали от ситуация, че са настанени в специални заведения и т.н.

На следващо място смятам, че изключително голяма роля ще имат следователите именно в активизиране на разследванията по дела, които са обусловени от решения на Европейския съд по правата на човека, знаете, че полицейското насилие е в компетентността на следователите, там трябва да бъдат взети сериозни мерки. Считам, че Националната следствена служба с нейния капацитет трябва да бъде използвана пълноценно в методическата дейност на Върховна касационна прокуратура за изработване на общи и съвместни правила, методики, инструкции и други указания. Ние към момента, изработвайки някои от актовете на Прокуратурата сме се възползвали от стари добри практики, които са били изработвани в Националната следствена служба. Сериозен проблем, разбира се, ще представлява и допълнителното осигуряване с финансиране на Следствието, за което аз лично бих работила най-отговорно, с оглед на това, че едно от съображенията към момента да не се възлагат дела на следователите това, че

експертизите трябва да бъдат плащани от бюджета на съдебната власт. Не смятам, че този аргумент трябва да има приоритет, но той всъщност трябва да намери своето решение, като наистина въпросът с експертизите и експертното обезпечаване на съдебната власт трябва да бъде решен комплексно, според мен чрез законодателни промени. Дали това ще бъде структуриране на специализирано звено към Министерство на правосъдието, със създаване на специален фонд, бюджетен, който да осигурява заплащанията на експертизите, това са въпроси, които ще се надявам да бъдат обсъдени съвместно и съвсем коректно с представителите на органите на изпълнителната и законодателна власт. Така, че в този контекст смятам, че Следствието има едно изключително важно място, и че то трябва да бъде използвано, но аз не споделям идеята за бързо и рязко натоварване. Това няма да доведе до ефективност, то трябва да бъде разумно постигнато, чрез наистина идентифициране на ония дела и проблемни области, които капацитета на Следствието ще е важен и да го пренесе за по-качествената работа и оттам нататък създаването на съвместна организация. Аз считам, че приобщаването на Следствието в една сериозна степен към Прокуратурата беше положителна крачка, защото съвместната работа между следователи и прокурори е законово регламентирана, тя трябва да се реализира и въвеждайки в пълнота екипния принцип смятам, че ще допринесе още повече за достойното място, което има и тази част от съдебната власт.

Какво съм имала предвид като говоря за разтоварване на колегите от ВКП от излишна бюрокрация. Това е пряко свързано с прилагането на Указанието за засилена методическа помощ и специален надзор, което аз намирам за изключително полезно, то е елемент от активизиране дейността на всеки един от прокурорите,

най-вече наблюдаващите прокурори. Освен това разтоварването им наистина от един абсолютно безпредметен механизъм, който съществуваше до момента затова, че по всяко едно дело, бидейки взето на специален надзор, всеки прокурор наблюдаващ трябваше всеки месец или всяка седмица, или там при всяко поискване от висшестоящите инстанции да пише едни подробни справки, писма, доклади и отчети, на които се слагаше едно "к.д" и се прибираха в папките на прокурорите от върховните инстанции, нямаха никакъв полезен ход. Затова новото указание въведе този принцип - там, където наистина делата изискват помощ, където са сложни, и където трябва повече знания, то тогава да се осъществява това взаимодействие между наблюдаващия прокурор и прокурорите на горните нива, за да може то действително да води до полезно сътрудничество, да се дават методически указания или да се участва в тях по планирането на действията, или да се извършват конкретни действия от прокурорите от главната инстанция. Така, че това е един от пътищата за дебюрократизиране на системата, но разбира се все още то е в рамките на 10-ина месеца приложение, така че предстои наистина един мониторинг. Залагаме на това, въвели сме в сайта на Прокуратурата опции за анонимни анкети по приложение на тези вътрешно-ведомствени актове, както и възможност в сайта, във форума да се дискутират проблемни области по приложението на различните закони, така че координацията и сътрудничеството между различните нива да става без излишна бумацина и бюрократични способности.

Колкото до кадровия ресурс аз не смятам, че е необходимо увеличаване на щата, нито на Прокуратурата, нито на Следствието. По-скоро моята визия е, че аз си го наричам за себе си един кризисен сблъсък между разбирането, че в България има

сврѣх много прокурори и следователи, и в същото време се говори, че те са сврѣхнатоварени. Това е проблемът, който трябва да бъде решен чрез мерките за преодоляване на претовареността, за който вече съм споделила, за разместване на щатни бройки, за подсигуряване кадрово на най-натоварените прокуратури и освобождаване на щатове от по-малко натоварените, мисля, че нещата вече ги споменах, така че по-скоро посоката е оптимизиране на щатните разписания и кадровата обезпеченост.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Не виждам други въпроси. Останаха два въпроса, които са от общите зададени към всички кандидати, длъжна съм да ги поставя.

Първи въпрос, който Вие вече засегнахте донякъде, с оглед на отношенията между Следствие и Прокуратура, конкретен въпрос има - бихте ли поискали в съдебната система да се обособи специална институция, с назначени съдебни лекари, чиято работа да е само изготвяне на независими медицински експертизи, за нуждата на досъдебното и съдебното производство. Съвсем накратко. Вие вече коментирахте.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Да, на този въпрос бих отговорила в контекста на предходния ми отговор - смятам, че звеното за съдебно-медицински експерти трябва да бъде част от цялостното решаване на проблема с експертите, за което и преди малко споменах, дали това ще бъде специализирано звено, структурирано към Министерство на правосъдието или към ВСС, или някаква друга формула ще бъде намерена, за която да се осигури отделно и самостоятелно финансиране, за да могат органите на съдебната власт, независимо на досъдебно производство в съдебна фаза, спокойно да могат да назначават онези необходими за правилното

решаване експертизи и от експерти, които качествено, професионално и коректно ще дават своите заключения.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

И един последен въпрос от общите, зададени към тримата кандидати - как гледате на членството на магистратите в тайни общества и общи сдружения от различен вид. Аз не съм чула, може би .../намесва се Ясен Тодоров - в Етичната комисия го поставихме/ Диана Ковачева - да, но понеже публично е поставен, заповядайте, съвсем накратко.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Да, тук ще бъде съвсем кратка.

ДИАНА КОВАЧЕВА: От неправителствена организация е поставен.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Поради простата причина, че аз не съм и не съм била никога член на никакви тайни, явни или елитарни други общества, ловни дружинки, спортни сдружения, не, защото мисля, че така беше написан въпросът. Аз принципно нямам никакви възражения срещу членство на който и да е магистрат в различни организации, не виждам, не смятам, че това би трябвало да бъде проблема на съдебната власт. Аз считам обаче, че това е проблем витаещ в общественото пространство и си давам за себе си отговора, че той се дължи на тайния характер на този тип общества. Ако те са прозрачни, публични, има яснота за членството, в смисъл членството, говоря за масонските организации, за другите са явни, за тях според мен това е проблемът. Хората смятат, че след като не се знае кой с кого къде членува и какви точно взаимоотношения и връзки съществуват между тези хора, там непременно нещо лошо се случва. По-скоро моите бегли познания по темата говорят, че те са общества с благородни цели, но доколко и как хората го разбират е въпрос на обществена оценка.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Тонева. Вие засегнахте един въпрос на НК, който има и също темата за уязвимите групи лица и домашно насилие в контекста на работата на Прокуратурата. С това изчерпваме списъкът от въпроси. Три часа. Благодаря Ви много за търпението и за изчерпателните отговори.

ГАЛИНА ТОНЕВА: Аз също ви благодаря, че изтърпяхте моите отговори и Ви желая леко приключване на процедурата.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Тонева.

По молба на колегите, 15 минути почивка.

/След почивката/

ДИАНА КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, продължаваме с изслушването на тримата кандидати. Тук е г-н Цацаров, за негова информация ще дам информацията, която давам и на предишните кандидати, които изслушахме, а именно, че процедурата започва с представяне на кандидата от вносителите, които са внесли неговата кандидатура, до 10 минути. След това до 20 минути имате време за лично представяне на Вашата концепция и след това до 30 минути, по регламент, с възможност за удължаване на този срок за задаване на въпроси, като първо задавам аз въпроси и въпроси, които са постъпили от магистрати, неправителствени организации, от университетски преподаватели и след това колегите, членове на

ВСС, главния инспектор също задава въпроси. С това започваме, с представянето на кандидата от вносител. Моля ви, напомням и този път за спазване на тайната на вота, да не агитирате за конкретни кандидати и да не казвате за кого ще гласувате.

Заповядайте, г-н Кожарев.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Благодаря, уважаема г-жо министър. Уважаеми колеги, седем души членове на ВСС – аз, Соня Найденова, Галя Георгиева, Ясен Тодоров, Магдалена Лазарова и Каролина Неделчева, както ви е известно, предложихме на основание чл. 173, ал. 2 от ЗСВ кандидат за главен прокурор, в откритата процедура по избора на такъв, да бъде Сотир Стефанов Цацаров – съдия, председател на Окръжен съд гр. Пловдив.

В нашите мотиви, с които всички сте запознати, се съдържат както изводите ни защо считаме Сотир Цацаров за такъв кандидат за главен прокурор, който отговаря на всички изисквания. Това обстоятелство бе проверено от съответните комисии към ВСС, той формално отговаря на тези изисквания по чл. 170, ал. 4 от ЗСВ, притежава необходимите професионални и нравствени качества за длъжността главен прокурор. Професионалната му кариера, както ви е известно, е свързана основно с наказателното правораздаване. Освен това има изключителен професионален опит – повече от 20 години непрекъсната работа като съдия. Това считаме за предпоставка и за много добро познаване на проблемите на съдебната власт и начините за тяхното решаване. На нас ни е известно, че точно по тези проблеми той винаги е имал публично изразени позиции и воля да ги изразява, ясна визия от необходимите действия, които са предпоставка и за напредък към какъвто се стремим всички.

Предлаганият от нас кандидат има и значителен опит като административен ръководител. Неговите познания са свързани с управление и планиране на човешките ресурси, финансови механизми за обезпечаване и цялостната административна работа, значителен по големина и натоварване орган на съдебната власт, какъвто е Пловдивския окръжен съд, са напълно приложими за предлаганата длъжност. Считаме, че така както професионалният му опит, така и управленският му опит, познаването на проблемите на съдебната власт и публично представените от него конкретни идеи, са предпоставка за ефективна работа за предлаганата от нас длъжност главен прокурор. Това се вижда и от представената концепция, която е публично достояние, качена на сайта на ВСС.

Благодаря ви за вниманието.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Кожарев. Сега, г-н Цацаров, имате 20 минути, в които да представите себе си и съвсем накратко концепцията. Заповядайте!

СОТИР ЦАЦАРОВ: Благодаря. Уважаема г-жо министър, уважаеми председатели на Върховния касационен съд и Върховния административен съд, уважаеми членове на ВСС, уважаема г-жо главен инспектор, пълният текст на концепцията, която съм представил е на интернет-страницата на ВСС. Не само по тази причина, но и поради напредналото време и краткото време, с което разполагаме за тази процедура, считам за излишно да преповтарям този текст, а да представя пред вас само основните му акценти.

Преди това, бих желал още веднъж да подчертая, че в концепцията си съзнателно не извеждам като приоритети видове наказателни производства, не извеждам като приоритети дори и това, което е познато в общественото пространство и сред нас, практикуващите тази професия, като дела с особен обществен

интерес, а извеждам като приоритети дейности. Така не представям пред вас стратегия за борба с престъпността, а конкретни намерения. Намерения за въвеждане на подходи и практики в системата на прокуратурата, като ги представям с ясното съзнание, че евентуалното им въвеждане несъмнено би довело до подобряване работата на държавното обвинение, което безспорно ще доведе и до видима позитивна промяна в очите на българските граждани.

Основно концепцията ми се състои от две части. В първата част отразявам моите основни виждания и идеи по главните приоритети в работата на бъдещ главен прокурор, ако, разбира се, бъда назначен на тази длъжност. Втората част от концепцията отразява механизма за постигането на тези приоритети. Най-общо казано – извършването на предварителен функционален анализ на работата на прокуратурата, начина на формулиране на план за действие, стратегия за продължаване на реформите и изпълнението на този план, при условията, както на вътрешен мониторинг, така и да го нарека външен, обществен мониторинг, спрямо работата на прокурорската система.

Най-обобщено, какви са основните приоритети. На първо място, по отношение на организацията на административната работа в прокурорската система. Като приоритет № 1 поставям действията, които бъдещият главен прокурор следва да предприеме по отношение на кадровото обезпечаване на системата. Към настоящия момент, или ако трябва да съм съвсем точен, към 30 юни 2012 г. системата разполага с 2 339 щатни бройки за магистрати. Брой, който е повече от достатъчен за това, щото прокуратурата да осъществява пълноценно своите функции по закон. Следователно това, което е необходимо сега е, да се търсят действия, които са

вътре в системата и които да доведат до цялостно оптимизиране на този наличен щат. Като основни проблеми в рамките на кадровото осигуряване аз поставям на първо място проблемът с незаетите щатни бройки. Към същия момент в края на първото полугодие на 2012 г. тези незаети щатове са били 390. Оказва се, че в продължение на три, четири, да не кажа и пет, българската прокуратура е поставяна в положение, при което тя трябва да се съобразява с това типично условие в работата си, както на органите на следствието, така и на прокурорските органи – 16,17%, ако мога да се изразя с думата недокомплект, или просто щат, който е незает. Причините за това са комплексни. Най-малкото продължителния период в който не бяха провеждани конкурси. Безспорно е, че провеждането на такива конкурси ще бъде приоритет на този ВСС, които бъдещият главен прокурор, който и да е той, трябва да подкрепи безусловно. Преди това обаче, по мое мнение, е необходим много бърз и много внимателен анализ на незаетите щатове в прокуратурата и предварителното им преразпределяне. Отново чрез предложение на главния прокурор пред ВСС, най-общо и най-бързо казано – от ненатоварените към натоварените звена.

Следващ проблем в кадровата работа е командироването на прокурори и следователи. Ще кажа само едно изречение. Като задължителен елемент от бъдещата работа на главния прокурор и въобще ръководството на прокуратурата, би следвало да се наложи разбирането, че практиката командировката да замества конкурса, следва да бъде безусловно премахната.

На следващо място е осигуряването на гаранции за предвидимо развитие на прокурорската кариера, основана на професионални заслуги и етично поведение. В концепцията са

посочени подробно основните моменти в това направление, но нека посоча само един. Лично главният прокурор трябва да установи и демонстрира ясна политика спрямо тези прокурори и следователи, които изпълняват честно и съвестно своите задължения.

Най-сетне идва проблемът с преодоляване на неравномерната натовареност. Това е всъщност проблемът, който свързваме с добилите напоследък публичност понятия „прекрояване на съдебната карта или нова съдебна география”. Не защото по конституция структурата на прокуратурата следва тази на съдилищата, а защото няма никаква друга логика, решаването на този въпрос е невъзможно за отделен район, или за отделна система в рамките на органите на съдебната власт, а само чрез комплексни и координирани действия на ВСС, които водят до решаване на тези проблеми комплексно, както за съдилищата, така и за прокуратурата.

Приоритет № 2. Действия насочени към по-ефективна структура на прокурорските органи. Ще посоча само два примера. Структурата на ВКП от 1 март 2012 г. наметне, е пример за все по-голяма специализация в работата на този орган. Въпреки всичко, за мен, може оценката да прозвучи силно, тази прокуратура продължава да действа все повече и повече като върховна централизирана администрация, отколкото като касационна прокуратура, която следва да изпълнява процесуалните си функции именно в този смисъл. Дублирането на функции между отдели, а както и функциите между отдели в тази прокуратура и администрацията на главния прокурор, трябва да бъде ликвидирана. Най-малкото процесът на специализация във ВКП следва да бъде продължен.

Вторият пример, който ще дам е свързан с функциите на апелативните прокуратури. Няма да ви кажа нищо ново, най-малкото защото всички колеги преди мен обърнаха внимание именно на това, че децентрализацията на прокуратурата е свързано и с прехвърлянето, ако мога така да се изразя условно, на правомощия към апелативните прокуратури. Не само по отношение на анализът на оправдателните присъди, не само по отношение на контролно-ревизионната дейност, но и на един приоритет, който аз извеждам по-нататък в изложението си, а именно надзора по изпълнението на наказанията. В концепцията са изложени и идеи за финансовата децентрализация на системата на прокуратурата, отделен е въпросът, че те са нереализуеми без съответни законодателни промени.

Приоритет № 3 в тази насока. Промяна в дейността на главния прокурор, свързана с даване на задължителните указания и инструкции към всички прокурори и следователи въобще в цялата система. Предвиждам пълна инвентаризация на всички действащи вътрешни актове в системата на прокуратурата, независимо от тяхното название и независимо от техния предмет, с цел инструкциите и методическите указания, особено по приложението на наказателните закони да не изместват съдебната и прокурорската практика като основен ориентир в пряката работа на колегите прокурори и следователи, и да не създават допълнителни и несвойствени задължения за тях. Вътрешните актове издавани занапред от главния прокурор да касаят основно организацията на работа и огромната част от тях да бъдат приемани след предварително обсъждане с прокурорската и следователска общност, най-малкото чрез използване възможностите на вътрешноведомствения сайт на прокуратурата. И най-сетне, усилия

за модификация на тези актове, като не мога да не кажа, че в хода на всичките тези процеси, всички актове, които предписва как да се прилага закона трябва да отпаднат. Трябва да запазят действието си и да бъдат модифицирани и по-нататък да бъдат разширени само актовете, които касаят организацията на работата.

Приоритет № 4. Касая един по нов подход по отношение обобщаването на съдебната и прокурорската практика. В системата на ВКП предлагам създаването на ново звено, условно наречено „Практика”, което да се занимава именно с това. Източник на информация за това звено, естествено на първо място е практиката на ВКС. Ограниченото време не дава възможност да посоча пълно и всички други източници, но те фигурират в концепцията. Целта е в това аналитично звено да постъпва цялата информация, не само относно актуалната практика, но и анализите на оправдателните присъди, решенията постановени срещу прокуратурата по..., решенията на Европейския съд по правата на човека и цялата тази база данни да бъде използвана, като за нуждите на тематично планиране и организация на обучението на прокурори и следователи, за ежемесечно публикуване на бюлетин „Практика” на вътрешно-ведомствения сайт на прокуратурата, като съвсем ясно казвам, че тази форма следва да измести постепенно, но трайно и категорично методическите указания по приложението на материалния и процесуалния закон, и най-сетне, на което обръщам изключително силно внимание, е за това, че с това аналитично звено, то следва да бъде предпоставката на рязко увеличаване на инициране на тълкувателна дейност, т.е. на правомощията на главния прокурор по чл. 125 от ЗСВ, за предложения за тълкуване насочени към върховните съдилища.

Приоритет № 5. По отношение на организацията на работата бих нарекъл така – администрация, осигуряваща адекватно работата на прокурорите и следователите. По данни, които не считам за особено точни по обясними причини, с оглед достъпът ми до такава информация, общия щат на служителите на прокуратурата е 3 034 щатни бройки. Първият извод е, че тази обща численост, и тя като числеността на магистратите, е повече от достатъчна за обслужване на нормалната им работа. Но ако си зададем въпроса какво е съотношението между обща и специализирана администрация, и ако си зададем въпроса какво е отношението между централизираната и териториалната администрация, ще стигнем до извода, че 13, 5% от прокурорската администрация е концентрирана във ВКП, в администрацията на главния прокурор, във ВАП и в Националната следствена служба. Това положение на може да бъде толерирано повече, най-малко по простата причина, че оперативните прокуратури, да ги нарека така, териториалните, както и следствените органи са на моменти в огромен недоимък от служители. Ще спомена и още един момент. Действащият правилник на прокурорската администрация ограничава възможността за съществуване на прокурорски помощници само до ниво окръжна прокуратура, нещо което противоречи на разпоредбите на Закона за съдебната власт. Щатовете за прокурорски помощници трябва да бъдат преразпределени, а ако ми позволите така да се изразя, отново в посока надолу, към прокуратурите, които осъществяват преки оперативни функции.

Като шести приоритет, разбира се, съвсем неизчерпателно е моето изброяване, посочвам само основните приоритети, сочат интензивна публична комуникация, както и

въвеждането на стандарти за обслужване на граждани и адвокати. Интензивната публична комуникация свързвам най-малкото със създаване на наистина постоянно и професионално работещ Пресцентър на прокуратурата. Достатъчно е да спомена пред вас и то с подкрепата дори на споменатото по-горе, относно структурата на ВКП, че има невероятно дублиране на функции, включително и в тази област. Трудно можем да обясним съществуването на отдел във ВКП, в чийто състав има публична комуникация и в същото време структура за връзки с обществеността в администрацията на главния прокурор.

По отношение на минималните стандарти за пряка работа с граждани и адвокати, задължителни трябва да бъдат за всички звена на специализираната администрация и прокурорските органи. Те трябва да касаят приема на граждани, обслужването на адвокати, начини на приемане в деловодствата на прокуратурите и пълно спазване на разпоредбите на Закона за адвокатурата. Говорим за непрекъснато работно време на тези деловодства, плащания в брой, или по реда на закона за ограничаване на плащанията в брой, като съществуващия в Съдебната палата в София информационен център, в срок до една година следва да бъде буквално възпроизведен поне от централните на всички апелативни прокуратури в страната.

Преминавам на приоритетите, които са свързани с осъществяването на преките правомощия на прокуратурата.

Приоритет № 1 за мен е наблюдаващия прокурор, който в концепцията си съм нарекъл „прокурорът на първа линия”. Най-общо казано и тук трябва да сведем погледа си два или три етажа по-надолу. Ясно е, че на ниво ВКП има специализирани отдели, ясно е, че има нова структура от 1 март 2012 г., ясно е, че в

страната действат специализирани прокурорски мрежи. Сега трябва да слезем малко по-надолу, отново до оперативните, териториалните прокуратури, като въведем и нови изисквания по отношение на наблюдаващия прокурор. Първо, да осигурим персонализирането му, а именно, да спрем процесите на непрестанната смяна на наблюдаващия прокурор персонално, което довежда до изключително негативни резултати в хода на разследването. И второто – да променим до известна степен в подхода на кабинетно разследване, който е типичен за някои колеги. Само че съм с ясното съзнание, че преди да въведем каквито и да е изисквания по отношение на наблюдаващия прокурор, би следвало да го, аз казвам преди да го натоварим с тези изисквания, да го разтоварим, най-малко от несвойствените функции и задължения, които има сега – справки, проверки и всякакви други отчетни форми, които на практика обслужват работата на горните прокуратури. Да го разтоварим от значителния обем инструкции и методически указания, които нямат нищо общо с приложението на закона. Да преодолеем свръхнатовареността в някои райони, да заемем незаетите щатове и най-сетне да въведем една честна система за кариерно израстване и поощрение при безупречна работа.

Приоритет № 2. Следователите, които аз бих казал така – активно работещи, разследващи органи. Системата разполага с 538 щата за следователи, към които трябва да прибавим и 29 завеждащи следствени отдели. Относителният дял на новообразуваните дела по видове разследващи органи през 2011 г. е бил такъв – 0, 2% обяснимо, разбира се, пряко разследвани от прокурор, 1, 3% от следователите, 98, 5% от разследващ полицай, бил той от МВР или от ... Това положение 538 квалифицирани

юристи да разследват 1, 3% от новообразуваните дела през годината, не може да бъде толерирано повече. В никакъв случай не искам да бъда разбран, че прехвърлям упрека само върху хората работещи в следствените органи. За никого в тази зала не е тайна, че в продължение на много години следствието беше подложено на поредица от законодателни експерименти, които поставиха в пълна неизвестност хората работещи в него, както по отношение на институционалната съдба на тези органи, така и по отношение на тяхната лична професионална съдба. Сега обаче би следвало да предприемем действия най-малко по реда на чл. 194, ал. 1, т. 4 НПК, с оглед възможностите за натоварване на следователите от ръководителите на окръжните прокуратури с дела с фактическа и правна сложност. В тази насока посочвам необходимостта директора на НСлС, като заместник на главния прокурор по разследването, рязко да увеличи методическото и организационно ръководство, което е длъжен да упражнява по закон. В тази насока посочвам също така и необходимостта разследването в следствените отдели на териториалните окръжни прокуратури да бъде обезпечено технически. Говоря не просто за леки автомобили, говоря за транспортна техника, която е необходима за осъществяване на следствени действия, говоря за криминалистична техника и всичко в тази насока.

Приоритет № 3. Екипен принцип в разследването. За да не губя повече от времето ще посоча само, че и тук трябва да слезем няколко етажа по-надолу. Когато мислим за екипите *ad hoc* да мислим за специализираните екипи със сравнително постоянен състав, за обезпечаването им с експертен състав и достъп до всякаква информация. И най-сетне да въведем правилото, че екипът действа до момента, до който наказателното производство

приключи с влязла в сила присъда. По много от разследванията сега, за съжаление, ако греша може и да ме поправите, наблюдаващият прокурор, който се явява след това в съдебно заседание, остава на практика сам и когато трябва да представя доказателства на въззивното производство, той не разполага дори с възможностите, с които разполага адекватно защитата. Просто защото общо взето се е наложило разбирането, че в момента, в който делото стигне прокурора за изготвяне на обвинителен акт, функцията на екипа приключва. Тя трябва да приключи тогава, когато приключи съдебното разследване, включително и на въззивна инстанция.

Приоритет № 4. Активно разследване при спазване на закона. Тук посочвам само необходимостта от използване на специални разузнавателни средства само когато необходимите данни не могат да бъдат събрани по друг начин. Нов подход по отношение на достъпа до данни по Закона за електронните съобщения, промяна в установените практики свързани с извършване на действия по разследването на досъдебното производство, за които е необходима съдебна санкция. Известно е, че в момента основното количество такива действия, основно претърсване и изземване, се извършва в условията на неотложност, т.е. извършва се без предварителна санкция на съд, с последващо одобрение. За съжаление такава е практиката и тази практика, според мен, търпи критика. В случаите, в които предварителното разрешение е необходимо се изисква и е получено, трябва значително да надвишава тези, при които се търси последваща санкция на съд. Посочвам също извършването на финансови проверки за разкриване на свързана престъпна дейност. Достатъчно е само да маркирам добрия според мен,

инструментариум, каквито са методическите указания за всеобхватната финансова проверка.

Оправдателните присъди и върнатите за доразследване дела. На пръв поглед цифрите не са толкова стряскащи. Оправданите лица са между 2, 4 и 2, 6%, върнатите дела са между 2,4 и 5, 6%. Затова, наистина казвам, че на пръв поглед цифрите не са толкова стряскащи. За съжаление обаче те са стряскащи тогава, когато говорим за дела с особен обществен интерес и особено за делата свързани с корупционни престъпления, включително и наблюдаваните от Европейската комисия. Нещо повече, създава се усещането, че по тези дела се повтарят сякаш еднотипни грешки при разследването, включително дори и при използването на специални разузнавателни средства. Следователно, на първо място е необходим начален анализ на това, което юлския доклад на ЕК нарича „провалилите се дела”. Терминът не е мой, не е ваш, той е на доклада. Този начален анализ трябва да очертае типологията на грешките и трябва да стане ясно достойние на цялата магистратска общност в системата на прокуратурата.

На следващо място, необходима е нова система за анализ на оправдателните присъди. Аз не споделям разбирането, че указание И154 от 18 март 2012 г. е ефективен инструмент в тази насока. Не мога да споделя разбирането, че анализи на оправдателни присъди, извършвани вътре в системата на съответната прокуратура, от комисии създадени на случаен принцип от колеги на прокурора, под чието наблюдавано дело е постановено оправдателна присъда и създаването на едни книжни регистри на оправдателните присъди, са най-нормалния и най-ефективния способ за такъв анализ. Затова най-малкото трябва да мислим за електронен регистър на оправдателните присъди,

прехвърляне на анализите с определена периодичност на апелативните звена, а след това, функции на звеното „Практика”, за което говорих преди малко.

Най-сетне/приключвам/, трябва да бъде запазен и подхода за ограничаване на кръга на наказателните производства подлежащи на специален надзор, но с промяна на естеството на отношенията надзорен, наблюдаващ прокурор, защото те трябва да бъдат не само на една надзорна преписка, а при действия като екип.

Шестият приоритетен надзор за законност, при изпълнение на наказанията, и тъй като времето действително напредва, минавам на втората част, която съвсем накратко ще обознача – механизъм за управление на тези приоритети. Позволете ми да ви цитирам, въпреки че съм сигурен, че всички го знаят, извлечение от юлския доклад: „Новият главен прокурор/който и да е той/ да получи мандат да проведе реформа в структурата, процедурите и организацията на прокуратурата въз основа на независим професионален одит и в сътрудничество с външни експерти.” Този анализ, който предвижда, не представлява каквато и да било ревизия на работата на досегашното ръководство на прокуратурата. То е прагматична основа за бъдещи действия. Следователно стъпките са: първо – формиране на експертен екип от действащи магистрати, признати професионални авторитети в системата и външни експерти. На второ място – изготвяне от експертния екип на анализ на структурата, процедурата и организацията в прокуратурата. Бих го нарекъл така: пълна снимка на действителното състояние на българската прокуратура, от кадровото ѝ осигуряване до последния действащ договор, система за финансово управление и контрол и извършен одит.

Изработване на план за действие. Основа за планиране са тези приоритети, както и всички предложения, които биха постъпили от професионалната общност при широко обсъждане, както и от независими експерти и от неправителствения сектор ангажиран със съдебната реформа. Планът трябва да представлява не просто пожелателна стратегия, а конкретни стъпки с конкретни срокове. Този план за продължаване на реформата, основан на горните приоритети, трябва да бъде представен от новия главен прокурор на ВСС за одобрение, според мен, не по-късно от м. април 2013 г. Това разбирам аз под мандат, по силата на цитираното от юлския доклад. Изпълнението на мерките по плана трябва да бъде подложено на постоянен мониторинг – вътрешен, в самата прокуратура, и външен – чрез създаването на независим Обществен съвет, който да може да осъществява колективни действия по отношение на изпълнението на плана, без ръководството на прокуратурата да влияе върху неговите оценки.

Завършвам със следното: на няколко пъти в публичното пространство бе казано, че сега прокуратурата не се нуждае от някой отвънка да я спасява. Позволете ми да кажа, че в тази теза съществуват, според мен, поне две неточности. Първата неточност е, че прокуратурата въобще се нуждае от спасяване, прокуратурата има нужда от промяна. Прокуратурата има нужда от реформи, някои от които определено са болезнени, но прокуратурата не се нуждае от спасяване. Тя не е кораб, който потъва, защото да ѝ се даде това определение, означава да се пренебрегне капацитета и потенциала на хората, които работят в тази система, а смея да твърдя, аз познавам не малка част от този капацитет и потенциал.

Втората неточност, според мен, е, че главният прокурор, пак повтарям, който и да е той, има функции на спасител на

системата. Според мен, залогът на търсения успех в дейността на прокуратурата е не толкова в това, че тя е единна и централизирана, и че всички са подчинени на главния прокурор, а в това, че основната му задача е да създаде нормални условия за работа на колегите си. Да бъде сред тях, да може да чуе проблемите им, и най-сетне, да може очи в очи да им обясни своите решения или поне да ги обоснове.

С това завършвам. Благодаря за вниманието, и ако мога така да кажа – благодаря и за търпението!

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря, г-н Цацаров, за представянето на Вашата концепция. С нея, Вие отговорихте на някои от общите въпроси, които аз задавам на всички кандидати.

Сега бих искала да дам думата на г-н Тодоров – председател на Етичната комисия, да Ви зададе няколко въпроса, лични, които са постъпили, след като вече е минало Вашето изслушване.

Заповядайте.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Благодаря, г-жо министър. Уважаеми г-н Цацаров, три въпроса има към Вас, те са следните. Известно е, че съпругата ви Меглена Цацарова е нотариус, а Вие сте председател на Окръжен съд – гр. Пловдив. Имало ли е случаи на нейни откази за извършване на сделки, които са били обжалвани и са били разгледани в ръководения от Вас съд?

Вторият въпрос е, от коя банка е взет кредита, посочен в декларацията остатък от 177 406 лв. и дали същата банка обслужва банковите сметки на Окръжен съд Пловдив?

И третият въпрос е свързан отново с въпрос, който беше зададен в Етичната комисия, а именно - действително ли считате и по какви съображения, че членуването в масонска ложа е допустимо

и не е вредно за магистрата? Познавате ли статута, правата и задълженията на членовете и организацията на действащите в България масонски ложи и други тайни организации, и членуването в кои от тях не е вредно за магистрата?

СОТИР ЦАЦАРОВ: По отношение на първия въпрос. Действително съпругата ми работи като нотариус. Няма нито един случай, при който нейн отказ да е бил обжалван пред Пловдивския окръжен съд. На практика броят на тези дела е изключително малък, но заявявам категорично – няма нито един случай, при който отказ на нотариус, моята съпруга, да е бил обжалван пред Пловдивския окръжен съд и такова производство да е било разглеждано от моите колеги.

По отношение на втория въпрос. Действително, семейството ми има кредит, чиито остатък към настоящия момент е в размер на 177 406 лв. Кредитът е взет на 17 февруари 2007 г., в начален общ размер 332 хил.лв. Банката кредитор е Обединена българска банка. Банката, която обслужва банковите сметки на съда е Си-банк. Банката, която е обслужвала банковите сметки на ОС Пловдив, преди Си-банк да поеме обслужването с конкурс, е Уникредик – Булбанк. Следователно отговорът ми е отрицателен – не, не сме ползвали кредити от обслужващата съда банка.

По отношение на третия въпрос, който касае познанието за масонските ложи и това, в какво считам участието на магистрат за допустимо. Бих отговорил така: не е допустимо участието на магистрат във всякаква форма на организация, която създава зависимости, и, която създавайки такива зависимости би могла да повлияе на начина, по който той упражнява своите служебни задължения. На предните колеги, чиито отговори чух на монитора отвън, бе зададен и въпроса, ако позволите само да го разширя,

свързан с участието в ловни, спортни и всякакви други формирования. Един от колегите отговори, че масонската ложа не е контрареволуционна организация или нещо такова. В същото време магистратите са пълноправни участници в обществения живот. Дали те участват в спортни сдружения, дали те участват в ловни дружинки, дали те участват в дружини, които са свързани с упражняване на някакви други спортове, ние не можем да наложим такива ограничения и не бива да ги налагаме. Важно е ограниченията да бъдат свързани с това, щото участието в каквото и да било формирование, било то легално, нелегално, тайно, защото нелегално е условна дума, ние не можем да говорим за нелегални формирования в наше време, да не води до зависимости. Да не води върху начин, по който магистратът да бъде поставен в положение, че да съобразява своето поведение именно в правораздавателната си дейност, с хора или със самата организация. Това е отговорът. А иначе, що се отнася до практиката на такива общества, мисля че хората, запознати с литературата, най-малкото биха заявили, че ги познават. Най-малкото, би следвало да бъдат познавани от литературата. Специално по отношение на масонството, мисля че книгата на проф. Недю Недев „Масоните в България” е най-добрият източник.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Цацаров.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Ако позволите.... Моят въпрос е свързан също с някои нравствени аспекти и е задаван от няколко неправителствени организации. Ако позволите и него да добавя, и тогава да пристъпим към професионалните въпроси.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Добре, то може да има и други въпроси от колеги, но заповядайте...

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Въпросът ми е съвсем конкретен. Бил ли сте награждаван с пистолет или някаква друга награда от МВР?

СОТИР ЦАЦАРОВ: Ще отговаря на въпросът Ви, но ще ми позволите и коментар, който е свързан с това, което Вие нарекохте моралните или етичните аспекти. През 2004 г. съм награден от министъра на вътрешните работи Георги Петканов, действително с огнестрелно оръжие, защото Вие поставихте въпроса за пистолет или друго оръжие. Късо огнестрелно оръжие – пистолет. Конкретното причина министър Петканов да издаде заповедта за наградата, е свързана с това, че два съда в България – ОС Пловдив и ОС Варна, през 2004 г. реализираха за първи път електронна връзка между тогавашните регионални дирекции, не бяха още областни дирекции, и съдилищата. Чрез тази електронна връзка съдебните състави разглеждащи наказателни дела можеха да получат в рамките буквално на десет минути, информация за адресна регистрация, информация за притежавани регистрации, информация за притежавани превозни средства, както и информация за напускане и влизане в страната по тогавашната система КИАТ на МВР, като по този начин се премахна кореспонденцията, която съществуваше с органите на МВР, чрез писма. На практика, отлагането на делата беше сведено до минимум по такива причини. Електронната връзка беше демонстрирана. Именно тогава, по предложение на тогавашния директор на областната дирекция на полицията в гр. Пловдив, регионалната дирекция на полицията тогава, и след въвеждането на такава връзка, с точно такива мотиви в заповедта министър Петканов ме награди с огнестрелно оръжие. Огнестрелното оръжие беше пистолет. Ако трябва да съм честен, пистолетът се намира в касата.

По отношение на моралните аспекти, защото въпросът беше зададен във връзка с това. Аз разсъждавам така – моралните аспекти са свързани, да го наречем така – допустимо ли е съдия да бъде награден по този начин? Аз разсъждавам по следния начин. Не е допустимо съдия да бъде награден. Принципно е допустимо да бъде награден, най-малко с оглед действащата нормативна уредба – Законът за МВР, тъй като той дава такива възможности да бъдат награждавани длъжностни лица вън от структурата на МВР. Въпросът е дали такова длъжностно лице може да бъде съдия. Разбирането ми е следното: недопустимо е да получа такава награда, ако тя е свързана с резултат по конкретно дело и конкретно наказателно производство. Но ако тя е свързана с полезен принос в организацията на работа, мисля че в получаването на такава награда няма нищо неетично. Няма нищо неетично и по една друга причина. Аз не съм награден от организация, структура или неправителствена организация/нищо лошо спрямо тези организации/, която се състои от хора или структури, които биха имали някакво участие в разглежданите дела от съда, който по стечение на обстоятелствата, ръководя в момента. Не съм награден и от Георги Петканов, награден съм от българския министър на вътрешните работи, награден съм от Министерство на вътрешните работи и нямам основание да се срамувам от такава награда.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Цацаров. Сега да започнем с няколко въпроса свързани с Вашата визия за реформа. Един въпрос зададен от Асоциацията на прокурорите и неправителствените организации, свързан с натовареността на прокурорите. Група от въпроси, аспекти по-скоро, свързани с този въпрос: Смятате ли, че се нуждае от промяна обхвата на компетенциите и натовареността на прокурорите? Правилата за

оценяване качеството на всеки прокурор, формите за мотивация за работа в прокуратурата, процедурите в НПК, с цел премахване на формализма и усвояване на работата в досъдебното производство. И един такъв конкретен въпрос, пак в тази обща група въпроси зададен от неправителствени организации: Какво стои зад огромната прокурорска натовареност и как ще коментирате твърдението, че над 50 х. досъдебни производства са прекратени по давност само за една година?

СОТИР ЦАЦАРОВ: Бих казал, че първият въпрос е доста всеобхватен и той е свързан не само с правомощията на бъдещият административен ръководител на прокуратурата, той е свързан преди всичко и с проблеми в действащото законодателство.

Ще започна отзад напред. Действително процедурите в НПК се нуждаят от реформиране. Едва ли някой в тази зала споделя обратното становище. Реформирането, което е необходимо за работата на прокуратурата и следствието, въобще за досъдебното производство и въобще за наказателния процес в страната. То е свързано с премахване на това, което много шаблонно звучи, но то е истината, с премахването на излишния формализъм. Що се отнася до правилата за оценяване на прокурорската работа, те са може би свързани в две насоки. На първо място, по отношение на начина, по който се осъществява атестирането, но мисля, че това е резултат и на съвместни усилия с ВСС. На второ място, то е свързано с критериите за натовареност и с начина по който се отчита прокурорската работа, с оглед действащите статистически показатели. Най-малко в концепцията си съм посочил, че те се нуждаят от ревизиране, защото част от тях, не желая никого да засягам, са свързани с една оценка за работата на прокуратурата, която само по себе си не е толкова обективна.

Например, дори и оправданите лица ние ги мерим спрямо броя на всички лица, за които са внесени съответни актове в прокуратурата. Що се отнася до твърдението, че 50 хил. дела са прекратени по давност или колкото и да е този брой, това е въпрос, свързан с организация на работа, с отношение между наблюдаващ прокурор и разследващи органи, но сам по себе си този брой е 50, 60 или 70 хил., то е факт. Аз не мога да го коментирам, не защото бягам от отговор на въпроса, а защото то е факт. Въпросът е какво трябва да направим оттук насетне. Случилото се, или прекратените 50 хил. дела по давност, колкото и да са те, дори и да не са 50 хил., на практика ясно показва, че някъде има проблем, който дори е свързан с отношенията наблюдаващ прокурор – разследващ орган. А след това, на един малко по-горен етаж насетне, с контролните правомощия на хората, които могат да упражняват контрол и същевременно да следят за това какво е развитието на тези наказателни производства.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Още един въпрос касаещ натовареността, от съдия е зададен този въпрос: Известно ли Ви е и какви справки се изискват от прокурорите от районните и окръжните прокуратури седмично, месечно и годишно, както и по спешност, доколко е присъща тази дейност? Защо се отнема толкова много време за нея, на органи, чието основно задължение е да осъществява пряко ръководство...?

СОТИР ЦАЦАРОВ: В планирания предварителен функционален анализ на работата на прокуратурата, като една от темите, които на всяка цена трябва да бъдат установени, е установяването на информационния поток, който информационен поток най-общо казано осъществява движение между съответните прокурорски нива и между съответните прокурорски длъжности. Не

мога да дам пълното уверение, че ми е известно колко точно справки и какви точно справки се правят, но мога да кажа - да, известно ми е, защото ежедневно контактувам с колегите си прокурори от Пловдивската окръжна прокуратура. Виждам, че огромна част от дейността е свързана с това, което преди малко нарекох обслужване на отчетните доклади на по-горестоящите инстанции. Пътят за това, според мен, е ревизиране на действието на вътрешните актове в системата на прокуратурата. Ако бъде направена една пълна ревизия на действащите вътрешни актове, както и на цялостната действаща система за отчитане на прокурорския и следователския труд, мисля че биха отпаднали много от тези, които вменяват несвойствени задължения на колегите и на практика ги откъсват от пряката им работа, както по наблюдението на разследването, така и в представянето на държавното обвинение в съда.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Въпрос: Познавате ли професионалните, психологически и социални проблеми на прокурорите и служителите ....?

СОТИР ЦАЦАРОВ: Казах преди малко, че съм в непосредствен контакт с колегите си прокурори. Смея да кажа, че познавам техните проблеми, познавам проблемите на колегите си следователи, така както познавам проблемите на колегите си съдии, по една проста причина – ние работим всеки ден заедно и всеки ден виждаме какви са професионалните, а и социалните проблеми на всяка част от това, което ние съвкупно наричаме органи на съдебната власт.

Що се отнася до проблемите на съдебните служители в прокурорската структура, от една страна те са общи за всички съдебни служители, били те работещи в съд или в прокуратура, а от

друга страна част от проблемите са свързани не толкова със самите служители, колкото със структурата и начина на тяхното разпределение. Но, без да претендирам за изчерпателност, без да претендирам за 100% познаване, работата ме е научила да познавам колегите си и най-малкото да се отнасям не с интерес, а с разбиране към техните проблеми. Затова, без да звучи самохвално бих отговорил – да, стремя се да ги познавам.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Един въпрос по темата конфликт на интереси: Какво е отношението Ви към явлението непотизъм в съдебната система, влияе ли семействеността и концентрацията на лица с роднински връзки върху съдебните актове?

СОТИР ЦАЦАРОВ: Непотизмът е термин, който свързваме, ако не ме лъже паметта, от XV-XVI век и раздаването на доходоносни длъжности, включително и основно в църковната система от страна на папата. Разбира се, така както е зададен въпросът, мисля че той е пренесен по-скоро в едно чисто условно направление, защото е свързано най-малко с това, което беше посочено.../кратка пауза/ Бихте ли ми помогнали – роднински връзки и...?

ДИАНА КОВАЧЕВА: Семейственост и концентрация на лица с роднински връзки.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Вижте, обикновено хората се запознават, свързват и създават семейство/това е отговор в чисто човешки план/ там където те се събират. Едно от местата, където хората се събират е мястото, в което те учат. Именно поради тази причина имаме семейства на лекари, именно поради тази причина имаме семейства на архитекти, и по тази причина имаме и семейства на юристи. Ние не можем да наложим пълно

професионално разграничени и да кажем, че ще въведем пълна забрана те да работят в едно и също населено място, в един и същи орган на съдебната власт и прочее. Разбира се, това е едната страна на проблема, защото ако кажем, че съдия и адвокат не могат да работят в един и същи съдебен район, какъв е проблемът адвокатът да се впише в Адвокатска колегия в Шумен, говоря съвсем условно, и да се явява по дела в Пловдив? Не можем и да забраним хората да работят в един съд или в един орган на съдебната власт или пък в органи на съдебната власт в един град, защото това би била една проява на недопустима дискриминация. Важно е нещо друго – важно е да бъдат изградени механизми, които до известна степен са свързани с етиката, но тогава когато тя се губи, трябва да са свързани с контрола. Механизми, които съществуват, на първо място във всеки от нас, на второ място в самите административни ръководители и на трето място, ако щете, в самия колектив в който работи – в един съд или една прокуратура, че когато на една от банките застане като адвокат съпруга на твой колега, това по никакъв начин не трябва да влияе върху решението ти. Зная, че в много случаи това е трудно, но не мога да кажа, че ако ви кажа, че съм категоричен противник на това, което е посочено тук, ще трябва да проявя лицемерие към вас. Освен това работата на колеги-роднини на едно място, в никакъв случай не е равносилно на това, което макар и в преносно значение е във въпросът на тази неправителствена организация. Но тогава, когато дейността на единия, бил той брат, сестра или съпруг определено носи облаги на другия в частната професионална дейност, това е недопустимо и трябва да се пресече решително.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Въпрос от групата отношения с гражданското общество, неправителствени

организации: Как възнамерявате да взаимодействате с организациите и структурите на гражданското общество и съсловните организации? Посочено е по конкретно Асоциацията на прокурорите.

СОТИР ЦАЦАРОВ: На първо място, по отношение на съсловните организации. Има се предвид Асоциацията на прокурорите и известната ми друга съсловна организация, това е Камарата на следователите. В концепцията си ясно съм посочил, че ръководството на прокуратурата трябва да осъществява активен диалог с тях. Имам предвид активен диалог не само и единствено по социалните проблеми, например разходи за път, използване на почивни бази и т.н., но и активен диалог за всичко онова, което става в цялостната система на прокуратурата. Ако трябва след това въпросът да бъде разширен, не само с професионалните и съсловни организации, но и с неправителствения сектор, макар и маркирайки го съвсем бързо, в края на моето изложение, аз казах следното: Създаването на план-стратегия за реформа в българската прокуратура, макар и одобрен от ВСС, трябва да бъде подложен не само на постоянно изпълнение и наблюдение от ръководството на прокуратурата, от самия съвет, но и от това, което аз основно наричам гражданско наблюдение. Гражданското наблюдение би следвало да се формира от Обществен съвет, в който присъстват представители на съсловните организации, независими експерти. Тук имам предвид утвърдени имена в правната наука, и, разбира се, неправителствени организации ангажирани с реформата на съдебната власт. Това е коректива на реформата и най-важното на един такъв коректив е, той да може да служи като коректив, без обаче ръководството на прокуратурата да може да му влияе при осъществяване на неговите функции и

изразяване на становище, защото тогава просто получаваме едно украшение към реформата, тогава коректив няма.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, Вие отговорихте и на следващия въпрос за гражданското наблюдение.

Сега, моля ви да изразите отношението си към темите правосъдие за деца и домашно насилие в контекста на работата на прокуратурата.

СОТИР ЦАЦАРОВ: По отношение на темата домашно насилие, пак ще започна отзад напред, като че ли това не е укор към прокуратурата, но това е констатация, която важи както за съда, така и за прокуратурата. В момента по-скоро ние се намираме в положение, което общо взето тичаме след последиците. Казвам „тичаме след последиците“, защото отношението ни към домашното насилие е свързано, ако не ме лъже паметта, делата по чл. 296, ал. 1 от НК, т.е. осуетяване и неизпълнение на съдебно решение, а в конкретния случай, който касае въпроса, неизпълнение на заповед за защита от домашно насилие. Едва тогава сякаш, когато домашното насилие вече факт, защитата също е факт и има последващо домашно насилие, се стига до намесата на прокуратурата. Трябва да започнем да мислим за намеса или по-скоро за действия, които са още в началния процес. Достатъчно е да припомним, че по силата на Закона за защита срещу домашно насилие лицето спрямо което е упражнено такова насилие може да се обърне за защита към съда. Естествено, производството се развива, в него прокурор не участва. Но ведно с това, то може да поиска защита и да сигнализира за случая на насилие и пред органите на полицията. Създаването на една връзка и създаването на една достатъчна информация за такива случаи между полицията и прокуратурата има най-малко превантивно значение. Така че по

отношение на домашното насилие ние сме по-скоро длъжник. Ние казваме съд и прокуратура, не го казвам само по отношение на прокурорските органи, защото гасим пожара след като той вече се е разгорял, гасим го с обвинение по чл. 296, ал. 1 от НК.

Що се отнася до правосъдието за деца, то може би пак има два аспекта. И единият е аспекта, който е свързан с даца правонарушители. Ясно е, че по отношение на малолетните извършители на противообществени прояви действащия сега Закон за борба с противообществените прояви е доста остарял. Ясно е, че по отношение на непълнолетните извършители, които не носят наказателна отговорност, от една страна спазваме правилата, които са специфични в НПК, от друга страна някак си ги спазваме по силата на формалната инерция. Проблемът е, без да прехвърлям топката другаде, по-скоро на първо място законодателя, но бих казал, че не съм привърженик на това, да създаваме отделни съдилища за деца, а по-скоро да бъдат създадени такива структури в съществуващите районни съдилища. А вторият аспект е аспекта за децата пострадали. Обикновено ние говорим за пострадалите под общия знаменател, всички пострадали. Проблемът е, че от пострадалите децата като че ли са най-големите пострадали. Дори ако успеем едно да направим, а то е да въведем практиката по чл. 140, мисля че беше от НПК, който предписва възможност за разпит чрез видеоконференция на непълнолетни и малолетни свидетели, дори това пак е някаква форма на защита на пострадалите. Това мога да отговоря в най-общ план и на първа ръка, бих казал.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Следващ въпрос: Необходимо ли е според Вас приемането на нов Наказателен кодекс? Въпросът е обширен, по-скоро кратък отговор.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Въпросът е обширен и отново е от компетентността на законодателя. Ще кажа, не от реверанс или от добро възпитание, че напълно споделям идеята на проф. Велчев по отношение на това, че е необходимо приемането на нов НК, в който ясно да бъдат разграничени престъпленията и онези обществено опасни деяния, независимо как ще ги наречем, които не са с такава висока степен на обществена опасност. И същевременно да се създаде диференциран режим за наказателната отговорност за тях. А това само по себе си води до диференциран режим в чисто процесуален аспект, но тогава ще навлезем в нова територия на въпроса. Затова, за да бъде кратък, да, необходимо е. Но за да не остане впечатлението, че го казвам, защото е много, много необходимо и защото трябва да отговоря с „да”, бих казал и още нещо. Аз не съм привърженик на бързите, незабавните реформи. Нов Наказателен кодекс, според мен, не се прави от днес за утре. По същия начин не се ...Не засягам никого, не отговарям на въпрос, който не ми е зададен, по същия начин, от днес за утре, не може да се мисли едно съществуващо наказание да се запази ли, да се отмени ли, хуманно ли е не е ли хуманно. Необходима е много правилна преценка. Едва тогава становища от типа на „нов” – „стар”, отмяна или запазване.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. И още един въпрос, от тези, които бяха зададени към всички кандидати. Ако бъдете избран за главен прокурор, бихте ли разпоредили образуване на досъдебно производство и бихте ли гарантирали обективно разследване срещу.... И тук са изброени три конкретни казуса: Първо, прокурорът от ВКП Роман Василев, за действията му на 1 април 2009 г. при ареста на Николай Цонев. Второ, длъжностните лица отговорни за смъртта на Тодор Тодоров – Чакъра, и трето,

полицейските служители отговорни за изтезанията срещу Юрий Ленов.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Първото, на което трябва да спра вашето внимание. Самият въпрос съдържа един глагол, който ...!?! „...Бихте ли разпоредили?“. Това не е бягане от отговор, нито бягане от отговорност, но въпросът съдържа едно такова отношение за властта на главния прокурор, който разпорежда, прекратява, обвинява, образува... „Бихте ли разпоредили...“ . Ако ви кажа сега: „Да, бих разпоредил“, или ако ви кажа сега: „Не, не бих разпоредил“, сигурно бих казал, ей така, пред публиката и пред вас: „Този трябва да стане обвиняем, онзи не трябва да стане обвиняем“. Информацията ми за тези дела, разбира се за първия случай, е от медиите. Информацията ми за втория случай е от медиите и от все още неокончателния текст на решението, което имам на английски език по отношение на Тодор Тодоров. Признавам си, че по отношение на Юрий Ленов информацията ми също е от медиите. Това, което мога да кажа е, че професионалният подход изисква да кажа следното: „Да, бих се запознал детайлно с всички тези случаи.“ Зная, че по някои от тях е имало съдебно производство, зная, че по едно от тях е имало производство, което е прекратено, след което прекратяването е потвърдено от съд. Зная, че по друго от тях е имало дисциплинарно производство. Трудно някой може да каже от позицията, в която сега се намирам, освен ако не гони по лесен отговор, какво би направил, извинете ме за грубия израз, една папка, чието съдържание не познавам. Мисля че правилният подход изисква, човек да заяви ясно, че ще се запознае с всичко това и тогава ще реши какво да прави на базата на материалите, които са вътре. Всичко друго би означавало даване на отговор, който е удобен за целите на една или друга процедура.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Цацаров. Сега ще преминем към няколко въпроса, които са зададени само към Вас, не са задавани към останалите кандидати и след това ще дам възможност колегите да се включат.

Първият въпрос: Какво бихте предприели в качеството Ви на главен прокурор срещу сделките с недвижими имоти, които се изповядват не по действителните, а по данъчните оценки, с цел укриване на реално дължими данъци?

СОТИР ЦАЦАРОВ: Аз мисля, че този, който е предприел нещо по въпроса вече е законодателят. Има изменение в Закона за нотариусите и материалната дейност – чл. 25 от закона, които изменения са в сила от 1 юли 2011 г. От този момент съществува задължение за страните да декларират във всеки акт, с който прехвърлят вещни права, че посочената в акта цена е действителната цена.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Какво е Вашето отношение към осъществяването на неформални срещи на административните ръководители на МВР, на Окръжен съд и Окръжна прокуратура гр. Пловдив, за обсъждане на организационни и други въпроси и дали сте участвал в такива срещи, и обсъждани ли са на тях висящи производства?

СОТИР ЦАЦАРОВ: Какво е отношението ми към осъществяването на неформални срещи с ръководството на полицията и ръководството на прокуратурата в гр. Пловдив, така ли да разбирам въпроса?/Д. Ковачева: Да, това е въпроса./ И дали на тези срещи е бил обсъждан хода на висящи съдебни производства. Съдът не е орган, който съществува сам по себе си и сам за себе си. Същото касае прокуратурата, същото касае и органите на полицията. Недопустимо е каквото и да е осъществяване на срещи,

на които да бъдат съгласувани действия свързани с начина на развитие и с изхода на което и да е производство, не просто наказателното производство, било то и производство по Указа за борба с дребното хулиганство. Следователно, и аз го казвам, че не съм участвал в срещи, на които съм съгласувал и едва ли не предопределял изхода от наказателни производства. Това е първата част от отговора. Само че аз ясно казах, че всеки държавен орган съществува не в някаква стерилна среда. Ще дам конкретен пример, за да стане ясно в какви срещи съм участвал и в какви срещи смятам, че въобще не е недопустимо да се участва. Само преди няколко дни в ОС Пловдив бяха образувани 27 дела по 27 европейски заповеди за арест. Обикновено тези дела, при обичайна хипотеза и при обичаен темп на постъпване се гледат от един основен и от един дежурен съдия. Количеството на европейските заповеди за арест постъпило едновременно и то постъпило в 17, 00 ч. доведе до решение между мен и наказателния заместник, колежката Магдалина Иванова, делата да бъдат разгледани от шест състава, да бъдат ангажирани незабавно шест съдийски състава, които да се заемат с исканията по мерките за неотклонение, които да работят в шест зали и на тях да бъдат осигурени и шест съдебни секретари. При това положение, смятам напълно в реда на нещата е, и съм го направил, да уведомя окръжния прокурор, че в конкретния случай тези дела ще се гледат не от обичайните един или два състава, а от шест състава и следователно той трябва да осигури шест дежурни прокурори, което колежката веднага направи. Производствата завършиха в 12 часа през нощта. Ако бях оставил два състава нещата биха изглеждали по друг начин. А как биха изглеждали ако съдът сам по себе си би създал организация за шест състава, шест зали, всеки разглежда по четири или пет

европейски заповеди за арест и прокуратурата изпраща един дежурен прокурор, защото ние не си говорим. Какъвто, разбира се, е подтекста на този въпрос.

Взаимодействие по дела, да, по организацията на делата. Взаимодействие по изхода на делата – не! Съдът не е съд тогава.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Още един подобен въпрос, по-общ обаче. Какви са конкретните Ваши персонални контакти с представители на изпълнителната власт и представители на други държави?

СОТИР ЦАЦАРОВ: Въпросът е толкова общо зададен, че трябва да отговоря, може би, кои представители на изпълнителната власт познавам и кои не познавам. Ако може да бъде конкретизиран въпроса, ще отговоря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Общо е зададен.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Да, познавам представители на изпълнителната власт. По отношение на чуждестранните представители, контактите ми с тях, в качеството ми на председател на ОС Пловдив са били свързани с осъществяването на нормални посещения в рамките на протоколни процедури. Под такъв ред са посещавали съда трима посланици – посланикът на САЩ у нас, посланикът на Великобритания, председателите на Върховните съдилища на Великобритания, на Франция, делегация от Върховния съд на Молдова, делегация от Върховния съд на една балтийска република – Литва. Това са контактите, които имам с представители на чуждестранни държави. Те са в рамките на това, което е необходимо за протокола на една институция и в това не намирам нищо нередно.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Един въпрос, който касае Вашето участие във Форум на българските съдилища. Въпросът е в какво качество участвате – лично, като административен ръководител на Пловдивския окръжен съд, или като упълномощен от Общото събрание на съдиите?

СОТИР ЦАЦАРОВ: Форумът на съдилищата е обединение на съдии. Форумът е абсолютно неформална организация, която е възникнала на основата на съдилища, които първоначално са били ангажирани в осъществяването на един проект наречен консултативен форум на районните съдилища. От там насетне се е оформила група, да ги нарека съмишленици, която постоянно се разраства и, която група осъществява периодични срещи. По изрично наше общо решение, мое и на колегите, които участват в този форум, форумът не е регистриран като юридическо лице. Приели сме, че в момента, в който институционализираме тази организация във формалния смисъл на думата, ще загубим равноправния диалог, който имаме помежду си. В самия Форум на съдилищата, заедно с други колеги, съдии и други колеги, председатели на съдилища, участвам в лично качество като съдия. Всеки съдия е свободен да се присъедини към него. До момента форумът е свършил само полезна дейност. Форумът представи план за действие и реформи в българската правосъдна система на 6 март. Форумът е представил множество предложения до ВСС. Нека припомня само едно. Именно колегите членове на форума, подписахме предложението до предния състав на ВСС, с което изрично поискахме двегодишната практика на непредприемане на конкурси и неосъществяване на конкурси да бъде прекратена и най-сетне конкурсните процедури да бъдат обявени. Форумът на съдилищата е свършил достатъчно полезни неща и смея да кажа,

без в никакъв случай да ангажирам нечие мнение, проф. Груев е свидетел и участник в тези добри начинания.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-н Цацаров. Сега бих искала да дам възможност и на колегите да зададат въпросите си. Заповядайте, колеги. Г-жо Неделчева, заповядайте.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Уважаеми колеги, аз може би с оглед напредналото време и за разведряване искам да споделя, че докато слушах колегата Цацаров си спомних за една притча, накратко ще ви я кажа. Пасажер на голям кораб, разтревожен видял, че корабът плава сред множество малки и големи скали, отишъл при капитана и му казал: „Сигурно познавате всеки подводен камък, за да го избягвате?“ А капитанът му отговорил: „Не, камъните не познавам, но зная най-дълбоките места през които да преведа кораба безопасно.“ Струва ми се, че колегата Цацаров доказва точно тези качества.

И да се върна към въпроса, който искам да задам, тъй като колегата Цацаров явно, че не обича празни фрази изпълнени от съдържание. Конкретният ми въпрос към него е, какво значение смята да отдаде в бъдещата си работа, ако бъде избран за главен прокурор на споразумението сключено между прокуратурата, МВР и ДАНС, в концепцията си сте отразили за него малко - Споразумение между прокуратурата, МВР и ДАНС за организацията и дейността на специализираните междуведомствени звена.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Мога само да отговоря с едно изречение, че практиката на създаването на специализирани екипи, която е започнала и далеч преди това споразумение, защото ако не ме лъже паметта, то е второто такова, трябва да бъде продължена. Това е изключително полезна практика, а иначе само по себе си то е свързано и с правомощия на главния прокурор по чл. 138 от ЗСВ.

Но споразумението намирам за изключително полезен акт, който трябва да намира приложение в практиката. Единственото, което допълвам и аз мисля, че го казах пред вас е, че трябва да слезем два-три етажа по-надолу. Тоест, тези екипи не трябва да бъдат само на ниво ВКП.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Г-н Узунов, заповядайте.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря, г-жо министър. Г-н Цацаров, зададох четири въпроса на Вашите конкуренти, същите въпроси щях да задам и на Вас, но в изложението си отговорихте на тях – по отношение на съдебната администрация при главния прокурор и по отношение на децентрализацията. Сега искам да ми отговорите на още два въпроса и после на още един. /оживление в залата/ Какви мерки бихте взели спрямо прокурори, които прекратяват наказателно производство срещу известен извършител поради изтекла давност? Следва ли да търсите отговорност от съответни прокурори станали причина за постановяване на осъдителни присъди? И един въпрос свързан с Вашата концепция. В нея сте заложили предложения свързани с практиката по приложението на Закона за електронното съобщение, както и за действията по разследването, за които е нужна санкция от съд. Бихте ли обяснили по-подробно тези Ваши виждания. Благодаря.

СОТИР ЦАЦАРОВ: По отношение на мерките срещу колеги прокурори, които прекратяват наказателни производства по давност, прекратяването по давност е хипотеза, която е предвидена в закона. Друг е въпросът.../Димитър Узунов: При известни извършители./ Друг е въпросът, ако хипотезата на прекратяване се дължи на, да го нарека така - умишлено бездействие или създаване на предпоставки за това щото наказателното производство да

продължава неоправдано дълго, за да изпълни периода на давността. Но въпросът е конкретен, аз не бих могъл да отговоря какви мерки бих предприел срещу всички. Всяко конкретно такова наказателно производство трябва да се проучва внимателно, защото е напълно възможно прекратяването да не се дължи на, хайде да го нарека така, злоумишлени или небрежни действия, но напълно е възможно да се дължи и по отношение на такива.

Що се отнася до осъдителните решения, аз съм изложил достатъчно ясна визия по отношение на начина, по който практиката, включително и по Закона за отговорността на държавата следва да въздейства върху колегите и следва те да бъдат запознавани с нея. Но, разпоредбата на конституцията, чл. 132 е категорична, че магистратите не носят отговорност, освен в случаите, в които извършеното от тях представлява престъпление. Може би ще бъде малко по-подробен по отношение на Закона за електронните съобщения. При сегашната практика по закон, е известно, че в случаите извън образувано досъдебно производство, т.е. тогава, когато се работи за така наречените оперативни цели, достъпът до тези данни се осъществява само с разрешение на председателят на РС по местонахождението на службата заявител. Такова е положението на досъдебното производство. Има задължения за водене на регистри както от заявителя, така и от разрешаващия орган, има задължения за унищожаване на информацията и срокове за унищожаване на тази информация. Когато обаче законът навлиза в територията на досъдебното производство, той е безкрайно лаконичен. Той просто казва, че достъпът до тези данни се извършва при условията и по реда на НПК. От тук са възможни две хипотези. Едната хипотеза е, че този достъп се осъществява по реда на чл. 159 от НПК, т.а. общото

правомощие да бъдат изисквани и изземване съответни документи и данни, каквито представляват и данните в конкретния случай. Това е подходът, който е избран от ръководството на прокуратурата досега, с едно действащо методическо указание главният прокурор дословно е казал следното: в тези случаи не се изисква разрешение от съдия. Въпросът е дали в тези случаи наистина не се изисква разрешение от съдия. Ще кажа само, че в ситуацията, в която се изискват такива данни в досъдебното производство, първо, никой никъде няма законови задължения да води регистър. Второ, няма ги правилата за унищожаване на информацията, които съществуват при изискването ѝ преди досъдебното производство. Трето, най-сетне, няма го и задължението разследващия орган да съгласува с наблюдаващия прокурор такива искания, а знаем, че такива искания могат да правят всички органи на досъдебното производство, включително и разследващите полицаи, без да имат задължението да ги съгласуват с наблюдаващия прокурор. Какво е личното ми мнение? Личното ми мнение е, че контролът следва да бъде осъществяван така, както всяко друго действие свързано с посегателство върху правата на личността. Тоест, чрез предварителен съдебен контрол. Само че малко по-горе в концепцията съм казал и още нещо, че нещата трябва да бъдат подлагани на обсъждане и дискусия. Следователно, ако стана главен прокурор, може би най-лесното да наложа виждането си би било да отменя това методическо указание и да издам друго, с което кажа - иска се разрешение от съд и след като то бъде сведено до прокуратурите, тази практика да бъде променена в рамките на една седмица. Не ми се мисли обаче, че това е правилният подход, защото такава становище е мое, но то изисква широка професионална дискусия, и второ, не е трудно да си помислим, че

то ще създаде доста трудности при разследването на престъпленията. Затова, аз мисля, че трябва да се процедира така. Първо, един нов главен прокурор, който и да е той, трябва да направи две неща – да въведе задължение за разследващите полицаи да съгласуват исканията с наблюдаващите прокурори. Второ, да въведе задължения за водене на регистри както за исканията, така и за разрешенията. Трето, по примера на сегашния регистър на срс на досъдебното производство, да създаде регистър на исканията по ЗЕС в досъдебното производство. Това е по отношение на Закона за електронните съобщения. А иначе по отношение на останалите действия - претърсване и изземване, изземване на компютърни информационни данни, личен обиск въвн от хипотезата на чл. 164, ал. 1 от НПК, последващата санкция от съд, следва да се ползва само когато случаят е действително неотложен. В останалите случаи законът е категоричен – предварително разрешение от съд. Казвам го не защото съм съдия, казвам го, защото такива са правилата на закона.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Г-н Тодоров поиска думата. Заповядайте.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Благодаря, г-жо министър. Уважаеми г-н Цацаров, имам три въпроса към Вас на базата на концепцията Ви. Въпросите са максимално кратки и ще предполагат кратки отговори.

Първият въпрос е, имате ли от сега виждане относно конкретно прекрояване на съдебната карта в страната? Вторият ми въпрос е, реален ли е срокът, който посочихте м. април 2013 г. за изготвяне на предварителен функционален анализ на структурата процедурите и организацията на прокуратурата? Третият ми въпрос ще е най-кратък, но по него ще направя лека прелюдия. Искам да отбележа, че съм силно впечатлен от Вашата концепция и на

детайлната дисекция, която сте направил на прокуратурата, която показва и детайлно познаване на нейните проблеми. Но явно това не е само мое мнение, защото сутринта си направих труда да погледна анкетата на Дарик-нюз, която се казва „Твоят избор за главен прокурор” и там от 1658 участвали 1322 подкрепят Вашата концепция, т.е. 80% . Въпросът ми е свързан с това, Вие сам ли написахте концепцията си? /оживление в залата/

ДИАНА КОВАЧЕВА: Да, има такъв въпрос, наистина.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Виждането по отношение на прекрояването на съдебната карта на страната, не мога да отговоря еднозначно, с едно изречение или с една дума, защото това не е еднократен акт. Това е действие, което на първо място е от правомощията на ВСС. Но стadiите за осъществяването му са, най-общо казано, според мен, на първо място, установяване на действителното положение чрез въвеждане на единни показатели, които трябва да ни дадат картината за всеки орган на съдебната власт във всеки район. Нямам предвид само традиционните досега показатели от типа на дела за разглеждане, свършени дела, дела на месец на съдия или прокурор и т.н. Имам предвид и неща, които са свързани и с финансите, които се влагат във всеки съдебен район, дори на всеки щат магистрат или съдебен служител, както и с демографските и икономически особености, размера на територията, населението, обслужваните общини и т.н. Едва след като разполагаме с тази информация бихме могли да мислим и то да се мисли от хората, които работят в тази зала, затова щото да се мисли за комплексно прекрояване на картата по системата при даване на общини от натоварени към по-ненатоварени райони, прехвърляне на незаети щатове от ненатоварени към по-натоварени органи на съдебната власт, прилагане на чл. 194 от

ЗСВ, разбира се, след ясни критерии. Вие сте започнали тази процедура. Прехвърляне на щатове за служители дори и заети, от по-ненатоварени към по-натоварени органи на съдебната власт. Дори болезнени решения свързани със съдбата на някои познати на всички ни съдилища и прокуратури, чиято натовареност е близка до нулата. Това разбирам аз под прекрояване на съдебната карта. Но то може да бъде осъществено само чрез комплексни действия, които са за съд и прокуратура. Крайният резултат в съответствие на действителната натовареност с действителната обезпеченост.

По отношение на втория въпрос, дали е реален м. април 2013 г. Само ще кажа, че докладът на ЕК по Механизма за сътрудничество и проверка от м. юли тази година, може би е проблем на превода, не работи с думата „анализ“. В концепцията си аз я използвах, защото я има и в още един превод и тя е възможно най-неутралната, докладът използва думата „одит“. Да, по-скоро е неправилен превод, но „одит“ също не е неточна дума. А снимката на действителното състояние на прокуратурата, аз съм описал в концепцията си минималния набор от данни, които трябва да бъдат събрани, не е толкова неосъществима, защото тук не трябва да се събира информация от сто източника. Тази информация е абсолютно налична и тя трябва да обхване, моля да бъде разбран правилно, не само процесуалната дейност на прокуратурата, тя трябва да обхване и материалното ѝ обезпечаване, и финансовото ѝ обезпечаване, и разходването на средствата, и действието на системите за финансово управление, одит и контрол, и всичко друго. Не мисля, че за една такава организация м. април 2013 г. е толкова неосъществим. Ако бъде просрочен, говорим условно, с оглед обема на работа, той не може да се просрочи с повече от

месец. Въпросът е после да не потъне в забвение като поредното стратегическо пожелание.

И най-сетне въпросът по отношение на концепцията. Разбирам, че Вие вземате дума от въпрос на неправителствена организация, мисля че беше Сдружение на гражданите, кои физически и, или юридически лица са ми помагали в написването на тази концепция. Доколкото разбирам въпросът пряко е – сам ли си писахте концепцията? Да, сам си я писах.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря ви. Г-жа Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря, г-жо министър. Г-н Цацаров, към Вас имам няколко въпроса, които ще се опитам да задам максимално кратко. Въпрос, поставен от колега магистрат, отнасящ се до това, от къде започва и къде свършва свободата на прокурора да вземе решение по свое вътрешно убеждение, при наличието на вътрешно-ведомствени инструкции и методики, и други подобни, с оглед статута и структурата на прокуратурата като единна и централизирана? В тази връзка Ви поставям и още един въпрос. С какви средства и механизми, в случай, че бъдете избран за главен прокурор, бихте осигурили защита на прокурорите от посегателства при изпълнение на техни правомощия по закон? Въпросът е поставен във връзка със ситуация в една окръжна прокуратура, при която по отношение на прокурор, във връзка с изпълнение на служебните му задължения по досъдебно производство обвиняемият, който не харесал действията на прокурора, започва да засипва него и неговите близка с искания за проверки от всякакви институции. И третият ми въпрос е, какви мерки бихте предприели в случай, че ви стане известно оказване на въздействие или натиск върху прокурор за приключване по определен начин на конкретно наказателно производство или

създаване на някакви форми на зависимост от прокурор, или при всякакви други форми на външен натиск, бил той от изпълнителната власт, политически натиск, или обществен натиск?

СОТИР ЦАЦАРОВ: По отношение на първия въпрос, от къде започва и къде завършва свободата, или от свободата на вътрешно убеждение на прокурора при действието на вътрешните актове, образно мога да се изразя така: започва там, където е закона и завършва там, където е закона. Аз затова ясно подчертах, че действието на вътрешни актове, независимо от това дали те са методически указания, независимо от това дали те са инструкции, независимо от това, че те по закон са задължителни, но действието на вътрешни актове, които предписват как да се прилага закона, е повече от недопустимо. Точно затова смятам, че границата на тази да я нарека лична свобода на прилагането на закона, е самият закон, а не вътрешните актове. Вътрешните актове, според мен, създават в много случаи не само задължения, но и тълкувания, които нямат особена близост с действителния смисъл на закона. За съжаление има и такива примери.

По отношение на средствата и механизмите за защита. Бих допълнил въпросът Ви, че под защита аз разбирам и в случаите на конкретни физически посегателства, защото да си припомним препоръка на Комитета на министрите на Съвета на Европа относно ролята на прокурорите в наказателното правосъдие. Една от препоръките е, че би следвало да се създадат всички условия за това щото прокурорите и техните семейства да бъдат физически закриляни от властите, когато тяхната лична безопасност е застрашена, в следствие на надлежното изпълнение на техните функции. Следователно отговорът ми за такива посегателства и такива защити е, с какви средства. С всички

възможни средства и то не само, които закона позволява, и то не само когато обект на това е прокурор, но и тогава когато обект на това е съдия. Ще си позволя да ви кажа и още нещо. Имам известни резерви и по отношение на случаите, в които се извършват такива проверки и начина по който те се извършват, с оглед структурата на ВКП. За мен е много трудно обяснимо съществуването на отдел и сектор в този отдел, който се занимава с корупционни престъпления извършени от магистрати и в същото време съществува отдел, който се нарича „Инспекторат” и в който също има орган, който се занимава със сигнали и всякакви проверки срещу всички категории магистрати. Не казвам, че не трябва да има такъв орган, но такова дублиране, меко казано, е трудно обяснимо. И такова дублиране на е полезно за начина, по който се осъществява контрола, а този контрол безусловно следва да бъде осъществяван.

Що се отнася до въздействието или натиска, най-лесно е да отговоря, че защитата срещу въздействие и натиск е независимостта и личните качества на всеки магистрат. Ако го кажа обаче означава само просто да си измия ръцете, защото действително личните качества, начинът на мислене и собствената независимост на всеки магистрат е първата бариера срещу въздействието. Но когато над тази бариера я няма защитата на административния ръководител или на този, който се намира над него в системата, както от необосновани сигнали, така и от всякакъв вид посегателства и въздействия, тогава личната независимост и личното чувство за вътрешно убеждение се пречупва много бързо. Затова най-малкото главния прокурор, който и да е той, трябва ясно да покаже на колегите си, че такава защита за тях има и да я покаже не само като го декларира тук, или след като бъде избран, а да го

покаже най-малкото, когато посещава, или поне трябва да посети всяка съществуваща прокуратура в страната.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Г-жа Петкова.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Имам въпрос, макар че от последния Ви отговор като че ли намерих отговор на въпроса. Смятате ли, че досегашната структура на ВКП въведена от 1 март 2012 г. отговаря на действителните нужди на прокурорите за работа, задачите и отговорностите очаквани от този орган на съдебната власт? Също така в допълнение искам да Ви попитам във връзка с концепцията Ви, където казвате, че направените изводи за несъответствие за структурата на прокуратурата с тази на съдилищата, в областта на административното правораздаване и предлаганите промени в ЗСВ, свързани с обособяване на административни прокуратури. Вие правилно, според мен, считате че не е необходимо да бъдат обособени такива административни прокуратури, тъй като в окръжните прокуратури има достатъчно налице капацитет, който може да покрие административните дела. Но какво е Вашето мнение за ВКП, тъй като и в предишните концепции на предишните кандидати беше казано, че много голяма част от дейността е неефективна и като си спомням преди години, когато се приемаше АПК и стратегията за административно правосъдие нейното участие в административните дела беше възприето като ненужно, но така или иначе на този етап, с оглед конституционната уредба продължи да съществува, дори непрекъснато се увеличава нейния капацитет. Какво е Вашето мнение, налагат ли се структурни промени, изобщо как може да се реструктурира според Вас дейността на ВАП?

СОТИР ЦАЦАРОВ: По отношение на структурата на ВКП, мисля че изразих няколко становища по този въпрос. Смятам, че много елементи от тази структура, въведени с известната Заповед

№ 323 в действие от 1 март 2012 г. са изключително полезни. Става дума за структурата на отделите, които общо взето са свързани с противодействието на престъпността. В случая имам предвид както запазването на съществуващи отдели, доказали съвсем ясно своята функция, имам предвид конкретно, например Отдел 9, Тежка организирана престъпност, така и нови отдели, включително и по еврофондовете. Последния отдел, чиито предмет на работа е престъпления извършени от непълнолетни и посегателства срещу малолетни и непълнолетни. Проблемът на тази структура, според мен, е в нещо друго. Първо, някои отдели се нуждаят от повишаване на институционалния и кадрови капацитет. Например отдела, който се занимава с международно правно сътрудничество. На второ място, мисля, не казвам, че това е най-правилната мисъл, просто казвам какво ми се струва и какво мисля, четейки структурата на прокуратурата и в същото време гледайки внимателно правилника за прокурорската администрация, ми се струва, че в самата ВКП съществуват отдели, които имат предмет на дейност, който няма нищо общо с процесуалните правомощия на тази прокуратура. На следващо място, има отдели, които просто дублират функции едни с други. Има отдели, които директно дублират функции с администрацията на главния прокурор и администрацията на ВКП. Изключително необяснима ми е административната структура, която започва със съдебен администратор, преминава през началника на административна служба и стига до административен секретар, който административен секретар е в толкова щатни бройки колкото са и отделите на ВКП. Някак си ситуацията 11 отдела, 37 сектора е прекалено тромава и не е в толкова в пряка връзка с процесуалните задължения или процесуалните правомощия на една касационна

прокуратура. Значителна част от нейните правомощия, особено във финансово-стопанската дейност, трябва да преминат към администрацията на главния прокурор, но пази Боже това да доведе до запазване на числеността на тази администрация, защото мисля, че кабинет или администрация от 128 човека, поне такива са последните данни, с които аз разполагам, е повече от много. За администрацията на самата ВКП казах ясно. Трудно мога да си обясня, че имаме отдел „Административен“ във ВКП и в същото време в администрацията има и „Човешки ресурси“. Някак си ми се струва, че всички правят едно и също. Трудно мога да си обясня, че има структура в кабинета, която е „Пресцентър и връзки с обществеността“ и в същото време отделен сектор, чиято работа се осъществява от прокурор, който се нарича „Публична комуникация“. Те вършат на практика едно и също.

По отношение на Върховната административна прокуратура. Ще бъда малко по-предпазлив, защото мисля, че структурата на ВАП, такава каквато е тя сега, мисля че се състои от три отдела – „Административно-съдебен“, „Надзор за законност, защита на обществените интереси и правата на гражданите“ и „Информация, анализ и методическо ръководство“, мисля че това са съществуващите отдели. Тя на първо място трябва да бъде дискутирана с колектива на тази прокуратура. Ще кажа нещо, което е извън въпросът Ви и което може да се стори много незначително, но струва ми се, че на тази прокуратура ръководството на прокуратурата е длъжник по отношение най-малкото на материално-техническото осигуряване. Останалото, участието на прокурорите в административни дела е проблем на законодателя, говоря за прокурорите от ВАП. Що се отнася до административните отдели, аз в концепцията си ясно съм казал , а мисля, че и Вие го

споделяте, че да създадем и административни окръжни прокуратури, някак си на тази държава ще и дойде много. Проблемът е в това, че административните отдели в окръжните прокуратури се състоят, мисля от около 2-3 колеги, които са всичко друго освен и това. Проблемът е и в това, че той няма да се реши само ако увеличим кадровият им капацитет, а и като помислим малко, за естеството на работата им. Известно ми е например указанието, което задължава прокурорите от тези прокуратури да се явяват по данъчни дела, мисля, че бяха с граница 50 хил. лева. Кое данъчно дело в административния съд е под 50 х.лв. и на практика налага ли се такова често присъствие на прокурорите от тези отдели в производствата пред административните съдилища. Но отговарям на въпросът ви под формата на въпроси, просто защото мисля, че това са неща, които подлежат и на дискусия с прокурорската общност. Това не са неща, които един главен прокурор, който и да е той, пак казвам, понеже е единна и централизирана цялата система и той е отгоре, ще даде най-вярното решение. Дано бях изчерпателен в отговора.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Г-жа Ковачева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Уважаеми г-н Цацаров, в концепцията си в частта относно приоритетите свързани с осъществяване на правомощията на прокуратурата, сте поставили като такъв да се въведе честна система за кариерно израстване и поощрение при безукорна работа. Въпросът ми е какво имате предвид под „честна система“ и съответно какво считате, че следва да се промени в действащите процедури, правила и стандарти? Това е първият ми въпрос. Вторият ми въпрос е във връзка с посочените от вас на стр. 22 от концепцията Ви по отношение на използването на специалните разузнавателни средства и становището Ви, че е

необходима промяна в статистическите показатели. Искан да Ви попитам какъв считате, че ще бъде положителния ефект от тази промяна, която предлагате?

СОТИР ЦАЦАРОВ: По отношение на това, което наричаме честна система за кариерно израстване, разбирам най-общо казано, кариерно израстване по заслуги, по заслуги, които са резултат от конкретния прокурорски труд. Посочил съм няколко примера за това. Ще посоча в конкретния случай, но отговорът е един, който вече казах. Система за поощрение, такава каквато трябва да съществува във всеки нормално действащ орган на съдебната власт. Работещите прокурори и следователи трябва да бъдат оценявани и поощрявани. Награда, колкото и общо да звучи това, или поощрение, било от ВСС, било от главния прокурор, трябва да се получава не просто при навършване на кръглата годишнина. Трябва да се получава тогава, когато е приключено със съответни резултати, с влязла в сила присъда. Дело, което например е изисквало огромни усилия и огромен труд и този труд е вложен, това трябва да се поощрява. Трябва да се избегне практиката, това също е част от честната система, при която прокурора, който има всички необходими предпоставки за повишаване, извинете ме за този израз „чака“ предложението от административния ръководител. Защото прокуратурата е доста централизирана система и въпреки правото сам да отправиш такова предложение до ВСС то не се упражнява много често. И докато в огромната част в съдилищата, включително и в съда, в който аз работя, такива предложения се отправят след изтичане на три годишния срок или малко след него. Аз познавам много примери на прокурори, които не са били оценени по този начин, а са го заслужавали. Това не е упрек към самата система, това са редки

случаи, по които не е редно сега да се занимаваме, но само те са достатъчни за да мислим най-малкото за пълна инвентаризация дори на ранговете в прокуратурата.

По отношение на критериите за срс-ва. Имате предвид статистическите критерии? /Да/ В докладите, както годишния доклад, който се изготвя от ръководството на прокуратурата, представя се във ВСС и от там в Народното събрание, така и шестмесечните доклади по статистически показатели, които статистически показатели се използват по отношение на срс-ва е посочен и брой оперативни способности. Мисля, че имате предвид това. Аз не мисля, че използвания брой оперативни способности дава реален критерии за това какво става. Броят оперативни способности е брой способности спрямо едно лице. Оперативният способ може да бъде подслушване, може да бъде проследяване, може да бъде наблюдение и т.н. Според мен реалната представа за това каква е ефективността от срс-ва би следвало да бъде дадена от следните показатели – брой искания и съответно брой разрешения и откази на базата на тези искания, брой лица, за които те са направени и брой действително създадени веществени доказателства, защото това е мерилото за ефективността. В едно искане могат да се съдържат два или три оперативни способности, а в крайна сметка и ние като броим оперативните способности какво постигаме, при положение, че не ги крием, защото в прокуратурата действа електронен регистър за специалните разузнавателни средства в досъдебното производство. И слава Богу, че действа, защото другаде, например в системата на полицията той не действа. Аз съм посочил още един проблем. Не са известни случаите, които започват в досъдебното производство, на това досъдебно производство наблюдаващия прокурор прави искане за използване на срс и то дава успех. След

известно закъснение той разбира, а може дори след приключване на производството, че срс са били ползвани за оперативни цели преди образуване на досъдебното производство, но той няма достъп до тази информация. Точно затова говоря, че е необходима съвместна инструкция между министъра на вътрешните работи и главния прокурор. Полицията няма какво да крие от прокуратурата, прокуратурата няма какво да крие от полицията. Това имам предвид.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Четирима колеги са пожелали да зададат въпроси, започваме от г-н Иванов. Заповядайте.

КАМЕН ИВАНОВ: Благодаря, г-жо министър. Г-н Цацаров, взимам повод от записаното от Вас в концепцията Ви на стр. 22, последно изречение, и на стр. 23 в началото, цитирам: декларирате необходимостта от постановени практики при извършване на действия по разследването, свързани със засягане личните права на гражданите. Да разбирам ли, че давате негативна оценка на редица такива практики, които са повече от ясни, най-вече с оглед правомощието на главния прокурор по чл. 138, т. 1 и т. 5 и във връзка с нормата на чл. 161, ал. 2 от НПК. Вероятно имате предвид негативни практики при провеждане на действия по разследването при условията на неотложност, които, според мен, а доколкото разбирам и според Вас, са довели до намаляване авторитета на прокуратурата, оттам и до авторитета на съда, на основата на пропагандирани, очаквани, така наречени „граждански присъди“. Последния термин взимам от заглавието на един много популярен американски филм. Тоест, натоварени очаквания, проведени действия, а резултата е такъв, че намалява авторитета

на прокуратурата, а от там и на съда. Така ли да разбирам този абзац? Благодаря Ви.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Г-н Иванов, само едно уточнение. Мисля че шрифта на който аз съм разпечатвал моята концепция е различен от този на който съм го представил в интернет, т.е. говорим за различни страници. Така че за да говорим за абзаци, мисля че говорите за промяна в установени практики при извършване на действия по разследването./**Камен Иванов:** Точно това./ Това, което се опитвам да кажа е, че неотложният случай по чл. 161 се експлоатира максимално. Той се експлоатира максимално, защото е най-лесен. Осъществява се съответното действие по разследването – претърсване и изземване, след което протокола.... Ви го знаете много добре. След което, той се представя за одобрение на съда. Проблемът не е според мен в авторитета нито на прокуратурата, нито на съда. Този начин на действие е най-лесния, говорим съвсем откровенно, както за разследващите органи, така и за прокуратурата. Не се нарушава и авторитета на съда, защото може би ще хвърля малка сянка върху съда, защото в много случаи одобрението, бих казал не особено критично, то просто е одобрение. Проблемът е, че ние отдавна престанахме да разграничаваме наистина неотложния случай и простото претърсване и изземване. Нормалната законова хипотеза е разрешение от съд и тогава посегателство върху неприкосновеността на жилището. Ние, изключението, посегателство върху неприкосновеността и последваща санкция от съд, казвам ние, защото и аз съм участвал и аз имам такива одобрения, аз не мога да кажа „аз като съдия не мисля така”. Ние всички превърнахме изключението в правило. То няма никаква връзка с авторитета, според мен, на прокуратурата или на съда, то

има връзка с правата на гражданите. И да кажем, че е свързано с авторитета на съда или прокуратурата, прокуратурата и полицията работят така далеч по-лесно. Но както се изрази един полицейски служител: "Много е лесно, първо трошим вратата и после получаваме одобрение. Много е трудно - казва - първо одобрението, пък после трошим вратата." Да, но това е правилото и понеже това е правилото, това трябва да спазваме

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Г-н Калпакчиев, заповядайте.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Г-жо министър, г-н Цацаров, първия въпрос, който ще задам и на Вас е по повод приключилото за прокуратурата дело на Европейския съд по правата на човека „Колеви срещу България – 2009 г.“ Там се поставят няколко особено важни структурни и системни проблеми на българската прокуратура, а към момента все още по тях няма отговор и адекватна реакция. Какви са Вашите предложения за разрешаването им?

Вторият въпрос е, вземам повод от стенограмата, която отразява изслушването в Етичната комисия. Запознат ли сте с материалите по делото образувано по тѣжба на Мирослава Тодорова срещу Цветанов, гледано в Пловдивския районен съд.

Третият въпрос е, какви гаранции предлагате за органите на досѣдебното производство, както и службите на МВР да не извършват редакция или както се нарича още „колажиране“ на представените специални разузнавателни средства?

И последния въпрос е по повод пак Ваше изявление, да ни кажете по какъв начин се унифицира наказателната политика на един съдебен орган?

СОТИР ЦАЦАРОВ: Мога ли да Ви помоля за разяснение. Да ми обясните термина „колажиране”, как Вие го разбирате, за да го разбере и аз.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Колажирането е общо приет израз, става дума за изрязване на части от ...

СОТИР ЦАЦАРОВ: Зная какво е колажиране във филмовата индустрия. Питам Ви какво разбирате под колажиране по отношение на срс-ва.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Имам предвид....., затова казах накратко.

СОТИР ЦАЦАРОВ: По отношение на делото „Колеви”, мисля че най-важният проблем, който се поставя не е свързан с това, което един главен прокурор може сам да направи. Най-важният проблем, който се поставя е проблема въобще за начина, по който се реализира отговорността на фигурата на главния прокурор в Република България и липсата на какъвто и да е механизъм за това. Говоря за действен механизъм, а не за теоретичен механизъм. И този проблем не просто е поставен, този проблем продължава да съществува. Това е отговорът ми на този въпрос.

Вторият Ви въпрос, дали съм запознат с делото „Мирослава Тодорова”. В момента, в който делото пристигна от ВКС в РС Пловдив действително съм прочел това дело, преди делото да бъде разпределено на съдия-докладчик. Защо съм го прочел? Помолил съм председателя на РС Пловдив да ми го предостави, най-малкото с оглед съществуващия огромен медиен интерес. Мисля че всеки от нас съвсем колегиално е гледал и се е запознавал с подобни дела. Ако въпросът Ви има някакъв друг подтекст, ще Ви отговоря направо. Прочитането е било преди да

бъде определен съдия-докладчик. От там насетне съдията-докладчик е работил повече от съвестно.

По отношение на така нареченото „колажиране“ на срс-ва. Проблемът, според мен, тук е проблем на закона. Ние можем да бъдем изправени пред две хипотези – едната хипотеза е, дали сме разрешение за подслушване на лицето „X“ за срок от 30 дни. Веществените доказателствени средства трябва да отразяват всички телефонни комуникации на лицето „X“ за срока 30 дни, независимо от това с кого са, независимо от това дали по преценка на органа направил искането или на органа, който осъществява прякото подслушване, те са съотнесими към престъплението, което се разследва. Вторият вариант, е действащия сега вариант. Да бъдат представени и да бъдат създавани веществени доказателствени средства, които отразяват само онова, което по преценка на оперативно-техническите служби, или по преценка на заявителя е относимо към неговото искане. За съжаление в момента действа втория вариант. Лично аз съм привърженик на първия вариант, защото, първо, много е трудно, а понякога е и вредно да се доверим на тази преценка и защото, не заставам въобще в позицията на защитата, защитата се оказва на моменти изключително обезоръжена, защото това, което вие наричате „колажиране“ може спокойно да доведе до липса в създадените веществени доказателствени средства на защитни доказателства, или в доказателства, които обосновават защитната теза. Точно затова аз мисля, че ако правим нещо, трябва да правим всичко. Независимо кой с кого е говорил, колко време и независимо от това на каква тема. Този, който ще прецени кое е относимо, този който ще твърди кое му е относимо е държавното обвинение. Но този който ще прецени кое е относимо, а от относимото кое поддържа

обвинителната теза, кое пък подкрепя оправдателната теза, това е съда. За съжаление в момента не сме в такава хипотеза.

Последният Ви въпрос касаеше унифициране ..../търси уточнение на въпроса/

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: По какъв начин при Вас се унифицира.....

СОТИР ЦАЦАРОВ: Преди това трябва да направя още едно разяснение. Ясно ми е от къде взимате този повод./Твърде тихо се намесва К. Калпакчиев, не се чува/ ...Аз затова казвам, че ми е ясно от къде го взимате този повод. За съжаление думите „наказателна политика” бяха използвани в един доста, да го нарека така, една доста злоупотребителна посока. Не можем да говорим за наказателна политика в смисъла, в който беше тази злоупотребителна посока. Разбира се, наказателната политика на един орган на съдебната власт или на един съд е съвкупността от неговите практики. Съвкупността от практиката, която се осъществява от този орган на съдебната власт. А съвкупността от тези практики е съвкупността от практиката на работещите в него магистрати. Наказателната политика не може да се определя от един административен ръководител. Това няма никакво отношение към Вашия въпрос, това има отношение към други твърдения, които едва ли не свързваха дирижиране на съдебни решения, дори размери на наказание, едва ли не във връзка с такава наказателна политика. А иначе как се унифицира наказателна политика, унифицира се чрез обсъждане на практика. Какво е вредно за унифицирането на наказателната политика или на тази съвкупност от практики? Вредни са, например, съвместните съвещания между съдии и прокурори, които бяха предписани с все още действащо решение на ВСС, за което в моята концепция е предложена отмяна.

Ако трябва да ви дам конкретен пример в Пловдивския окръжен съд, след проведени две такива съвместни съвещания съдиите от Наказателно отделение през март 2011 г. решихме, че прекратяваме това въпреки решенията. Това не ни пречи помежду си да провеждаме периодично обсъждане по правни въпроси. Е, унифицирането на практиката е унифициране на наказателната политика. Така го разбирам аз. А самата политика, независимо от това кой как я тълкува, тя е съвкупност от практики и всеки съд я има независимо от това кой какъв термин ще употреби.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Г-жо Кузманова, заповядайте.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Благодаря, г-жо министър. Колега Цацаров, аз ще задам същите въпроси, които поставих и на останалите кандидати, а именно какви ще бъдат първите Ви действия като главен прокурор, в случай, че бъдете избран, и с какво бихте надградили положителните политики на бившия главен прокурор, или пък какво бихте променили от тях в още по-добра насока?

СОТИР ЦАЦАРОВ: Ами сигурно първите действия на един главен прокурор би следвало да са свързани с това да сформира своя екип. Под свой екип не разбирам екип в смисъла „свой“, а да формира екип от професионалисти, с които може да води активен диалог и които смята, че от една страна са утвърдени авторитети в самата прокурорска и следователска общност, от друга страна са показали това с реалните си действия и да започне с този екип да прави това, което съм изложил в концепцията си. Не защото е най-правилно, а защото накрая на тази концепция съвсем ясно пише, че тези предложения са просто основа и са отворени за всякакви други предложения. Това е варианта. Аз затова не говоря

за реформа или за план за действие за реформа в българската прокуратура, а за продължаване на действията на модернизиране на прокуратурата. Никой според мен, няма да спечели нищо, ако си мисли, че понеже е главен прокурор прокуратурата започва и завършва с него и реформата започва и завършва с него. Естествено е, че всичко онова, което е положително и е наследено като положително от професор Велчев, и аз го казвам не защото куртоазията и възпитанието го налагат да го кажа, просто трябва да бъде продължено. То ако не бъде продължено, означава да бъдат negliжирани, да бъдат буквално изхвърлени усилия, които усилия са си стрували.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Професор Груев, заповядайте.

ЛАЗАР ГРУЕВ: Колега Цацаров, на деветия час от нашето заседание аз ще бъда кратък и Ви моля и Вие по същия начин. Ще се обидите ако не задам и на Вас същия въпрос, а той е много важен. Каква е Вашата позиция, ако бъдете избран за главен прокурор, по отношение въпроса за мястото на прокуратурата, а от там и произтичащия въпрос за взаимоотношенията с другите власти? И ако Вие ми отговорите както другите кандидати, че харесвате сегашния процесуален модел, т.е. прокуратурата да бъде част от съдебната власт, как конкретно, по какъв начин, с каква интензивност ще отстоявате независимостта на съдебната власт? Един проблем, който впрочем е засегнат и в докладите на ЕК, които Вие цитирахте в други части и по друг повод. Мисля че разбирате добре въпроса.

СОТИР ЦАЦАРОВ: По отношение на мястото на прокуратурата в съдебната власт ще Ви отговоря така както отговориха и другите кандидати, но не за да се присъединя към това

единомислие, а просто защото действително такава е становището ми. За съжаление, виждал съм балкански страни и съм работил по проекти в тези страни, в които прокуратурата е била система, в която прокурорите са били назначавани от Народното събрание или от Парламента на съответната страна, или пък са били назначавани от Министерския съвет и така са част от изпълнителната власт. Казвам за съжаление, защото съм имал възможността да видя какъв е безкрайно негативния резултат от тези практики. Мисля че в обстановката, в която се намираме и в степента на развитие на страната ни, всяко рязко движение като място на прокуратурата би било вредно за самата прокуратура, би било вредно за съдебната власт и видимо вредно за обществото. В този смисъл казвам, че прокуратурата трябва да продължи да бъде там, където ѝ е мястото, а то е в съдебната власт. Ако ми позволите, да отговоря на тази част от въпроса Ви с лек шеговит акцент, но той е наистина по действителен случай. Мястото на прокуратурата в изпълнителната власт би звучало горе-долу така. Колега от една балканска държава ме убеждаваше дълго какъв огромен напредък е факта, че прокурорите се избират от тяхното Народно събрание. На въпросът ми в какво се изразява този напредък, след като самия негов избор бе предмет на ожесточени спорове и множество, да ги нарека, гласувания между парламентарните групи, той ми каза: „Ама ти не разбираш ли, че преди година нас ни избираше Министерски съвет.“ Питам го: „Какво от това?“. И тогава той ми отговори следното: „Тогава – казва – се роди фразата/не искам да я казвам на съответния език на колегата/ ние бяхме прокурори от четвъртък до четвъртък.“ Попитах го: „Добре, това какво значи?“ Той ми каза следното: „При нас в Министерски съвет заседава в четвъртък и един четвъртък МС

назначи един младши прокурор. В понеделник този младши прокурор повдигна обвинение на един заместник-министър. Следващия четвъртък този младши прокурор го уволниха. Затова се роди фразата „бяхме прокурори от четвъртък до четвъртък”. Мястото на прокуратурата не е където и да било другаде, освен в съдебната власт.

А по отношение на независимостта на съдебната власт няма друга гаранция за независимостта и за начина, по който един главен прокурор би следвало да отстоява, освен на първо място, стриктно спазване на законовите и конституционни правомощия, и на второ място, казване както на проблемите, така и на позициите си – ясно и на глас. И още нещо – тогава, когато трябва ясно да защити колегите си, да го направи ясно и на глас. Разбира се, в съответствие с изискванията на закона.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Още трима пожелаха. Заповядайте, г.жо Карагъзова.

ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА: Благодаря, г-жо министър. Колега Цацаров, въпросът си ще Ви го задам, за да не бъде упрекат ВСС, че не сме го задали и сме го спестили, и за да се даде отговор на все още продължаващите съмнения в медийното пространство относно сделката, която е изповядала съпругата Ви за покупка на недвижимите имоти в с. Костиево. На изслушването пред Етичната комисия Вие казахте, че дължимите местни данъци са платени към момента на изповядване на сделката, за което представихте и едно удостоверение от Община „Марица” и което именно изявление и доказателство бяха основата, на която се изгради становището в тази част на Етичната комисия. Въпросът ми е, действително ли тези такси заплатихте към момента на изповядване на сделката, на какво основание ги изплатихте, след

като знаем, че дължимите нотариални такси, дължимите местни данъци и дължимите такси за вписването се определят на базата на стойността посочена в нотариалния акт стана ясно, че сделката е симулирана именно в тази част относно цената? И ако действително потвърдите, че са внесени към онзи момент таксите, да ни обясните отразените в удостоверение в Община „Марица“ плащания и в частност това, което е видно от 2010 г. внесени плащания, стари задължения от 2008 г., заедно с дължимите. Благодаря.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Първото, което ще кажа е това, което казах и пред Етичната комисия, че по отношение на реализирането на тази сделка, контакта с хората, които са продавали тези недвижими имоти, плащането на сумите, внасянето на държавните такси, включително и посредничество, защото то е осъществено доколкото си спомням, чрез агенция за недвижими имоти, аз нямам каквото и да е участие. Тоест, пряко аз не съм участвал в извършването на тази сделка, както и в контактите с продавачите, така и с плащането на държавните такси. Не съм участвал и до ден днешен по отношение на хората, с които са съществували съдебни процеси между мен и между съпругата ми и тях, аз не съм се свързвал и нямам каквито и да било контакти с тях. Това държа да подчертая съвсем ясно.

На конкретния Ви въпрос, ще го разгранича на две въпроса. Защо в конкретния случай, въпреки посочената такава цена е бил заплатен местен данък, такъв какъвто е отразен в удостоверението на Община „Марица“. Защото в Закона за местните данъци и такси е казано ясно, че основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето. И тогава ще възникне, разбира се, въпроса: „Вие

толкова ли сте добросъвестен, че да го направите това?” Прагматичната причина, поради която съпругата ми е направила това, е много проста. Сумата, която тя е заплатила на продавачите е излязла от нейната банкова сметка в евро. Пет минути по-късно или десет, ако щете, тази сума е постъпила в банковата сметка на продавачите в този пълен размер. Нещо повече, самите продавачи са записали като основание за придобиване на тези пари продажба или покупка, едно от двете. Нямаме каквито и да е притеснение по отношение на произхода на тези средства, защото те са декларирани и фигурират в имотната декларация на моята съпруга. От там насетне, мисля че за всеки нормален човек би възникнал въпроса защо, с каква цел тези пари напускат нейната сметка. Не коментирам каква е действителната цена и каква е цената вписана в нотариалния акт, защото няма да засегна само позицията на купувачите, а ще засегна позицията и на продавачите. А продавачите, в този момент са хора, които, извинявайте, не заслужават на тях да се струпва всичкото това.

От там, отиваме на начина, по който е извършено самото плащане. Разбирам горе-долу накъде отива въпроса, тъй като той беше свързан и с това, че на същата дата е била осъществена още една сделка за недвижими имоти. Осъществената още една сделка за недвижим имот обаче е осъществена за недвижим имот, в Община Пловдив, в който се намира апартамента. Конкретните такси са заплатени по сметка на Община „Марица”. Няма как, поне аз така мисля, такси, които са предназначени за друг имот да бъдат представени като такси за имот, който е на територията на Община „Марица”. Заплащанията, които са правени по сметка на Община „Марица”, ние разполагаме с удостоверения. Аз съм го представил, съпругата ми го е взела. В същото време тя е взела и

удостоверение, според което удостоверение няма данъчни задължения нито към Община „Марица“, нито към Община Пловдив. Без по никакъв начин да го свързвам злоумишлено с насоката на въпросът Ви, но снощи прочетох, че Етичната комисия е била подведена, защото такса, която е била внесена за друг имот, е била представена като такса за имота, за който е ставало дума в Етичната комисия. Има обаче една малка подробност. Единият имот е на територията на Община Пловдив, а имота за който става дума е на територията на Община „Марица“. Удостоверението, което съм ви представил е за Община „Марица“. Община „Марица“ като сграда е в гр. Пловдив, а Община „Марица“ е съвсем различна от Община Пловдив.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря, г-н Цацаров. Г-жо Георгиева, заповядайте.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Благодаря. Колега Цацаров, Вие единствен в концепцията си, от тримата кандидати, говорите за бюджета на прокуратурата. Какви са Вашите идеи за управление на финансите на ВКП и имате ли виждане за начина, по който трябва да контролирате финансовите средства?

СОТИР ЦАЦАРОВ: Не мисля, че го коментирам толкова силно въпроса за бюджета на прокуратурата, защото не разполагам с конкретни цифри за размера на бюджетните средства. Но ако трябва да кажа няколко неща по отношение на бюджета на прокуратурата, трябва да кажа следното. Първо, едното вече го казах – смущава ме въпроса, че той се управлява от звено или от орган, който се намира в състава на ВКП. Второто е нещо, което е свързано със статута на органите на прокуратурата и то не е до известна степен свързано с това, което на този етап един главен прокурор може да направи. То е свързано със законодателни

изменения. Вие добре знаете, че Законът за устройство а държавния бюджет, както и ЗСВ придава качество на ВСС на първостепенен разпоредител с бюджетни кредити, а всички останали органи на съдебната власт, които са юридически лица и включително Инспектората и НИП са второстепенни разпоредители с бюджетни кредити. Да, но прокуратурата е юридическо лице. Следователно, оказва се, че всяка прокуратура, колкото и голяма да е тя, е третостепенен разпоредител с бюджета, за разлика от всеки съд, който колкото и малък да е той, разполага с бюджета. Проблемът не е в това да мерим – малкия съд има бюджет, а голямата прокуратура няма бюджет. Проблемът е в това, че прокурорските органи, които нямат качеството на второстепенни разпоредители с бюджетни кредити, са поставени в ситуация, в която общо взето тяхното материално, финансово и всяко друго осигуряване, е свързано със системата заявка отдолу и чакане заявката да бъде удовлетворена отгоре. Най-сетне има и нещо друго. Когато един административен ръководител разполага с бюджет, той е в състояние да го управлява. А в системата, в която се намира прокуратурата .....Не съм очаквал, че точно това ще ми зададете, но все пак нося нещо, което естествено съм взел от колега прокурор, което много ясно показва какво представлява сегашната система на финансиране на прокуратурата и какви огромни трудности създава тя на звената надолу. Ще ви прочета, извинете ме, ако ви губя времето, само един текст от писмо, което е адресирано до административните ръководители на прокуратурите в страната и който текст звучи така: когато в дадена позиция е написано „химикал обикновен”, цвят „син, червен, зелен”, да се напише нужната бройка и в забележката най-отдолу да се уточни от кой цвят. /оживление в залата/ Разбирате ли как функционират

нашите прокуратури? Те чакат доставката дори на химикали от червен цвят. Административният ръководител на прокуратурата не може дори сам листове да купи – това е проблемът!

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Г-жа Атанасова, заповядайте, Вие заявихте...

ЕЛКА АТАНАСОВА: Аз ли съм последната? /Д. Ковачева: Да, така излиза./ Уважаеми г-н Цацаров, в концепцията си сте направили извода, че капацитетът на следователите не е достатъчно използван, какъвто извод са направили и останалите двама кандидати, което е безспорен факт. При обосноваване на мерките за увеличаване натоварването на следователите като разследващи органи сте извели едно свое виждане за необходимостта от преценка за продължаване съществуването на така наречените „изнесени работни места за следователи” във от седалището на съответната окръжна прокуратура, респективно окръжен следствен отдел, а именно съществуването им в момента по населени места съвпадащи със седалището на съответната районна прокуратура. С оглед на насоката за увеличаване на натоварването на следователите като разследващи органи, бих искала да развиете малко повече вижданията си за наложителността от извършването на подобна преценка и за последиците от тази преценка. Имам предвид, че тази преценка и нейните последици ще касаят близо 1/3 от състава на следователите в страната.

СОТИР ЦАЦАРОВ: На първо място трябва да кажем, че така наречените „изнесени места”, всъщност съществуват на базата на съществуващите преди териториално-следствени отделения. Така както имаше териториално следствени отделения в градове, в които има районни съдилища, но където не е седалището на

съответната бивша окръжна следствена служба, така сега съществуват, аз ги наричам чисто условно работни места, които са наследници на бившите ТСЛО. Преценката в никакъв случай не означава закриване на всички териториални следствени отделения и техните наследници. Преценката означава съобразяване на натоварването им и в никакъв случай не означава в същото време съкращаване на следователски щатове. Просто работното място на тези следователи се оказва, че трябва да бъде работното място по местонахождението на съответния следствен отдел към окръжната прокуратура. Има места, в които пребиваването на двама, трима, четирима следователи, не в центъра, в който е разположена окръжната следствена служба не е оправдано с нищо. Не е оправдано нито от натоварване, а най-малкото не е оправдано, да го нарека така, от финансово-бюджетна гледна точка. Познавам практиката в окръга, в който работя, зная много добре какво е натоварването, да речем, на изнесените места в района на РС Първомай. Най-малкото защото знам натоварването на самия РС Първомай. И затова ми се струва, че натоварването на следователите, което трябва да стане основно по реда на чл. 194, ал. 1, т. 4 НПК, трябва да бъде комбинирано с преценката кои изнесени работни места трябва да бъдат запазени и кои съществуват просто като наследници на бивши стари териториално следствени отделения, и нищо – нито натоварването, нито бюджетните средства, които се изразходват за тях оправдават съществуването им. Говоря на изнесените места, а не на самите щатни бройки за следователи.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Последен въпрос. Заповядайте, г-жо Лазарова.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Благодаря Ви, г-жо министър. Г-н Цацаров, според социологическите проучвания традиционно като главни причини за ниското доверие в прокуратурата се сочат две причини. А именно – липсата на обективна информация за дейността на прокуратурата и втората причина е, по така наречените „знакови дела”. Неоправдаването на обществените очаквания за тежки осъдителни присъди по тези дела често се свързва и с наличие на корупционни практики в самата съдебна система, разбира се, без конкретни доказателства за това. В кодекса за етично поведение на българските магистрати е залегнал принципът, че магистрата не само не следва да върши нищо лошо, но и не трябва да създава впечатление, че върши нещо лошо. Според Вас, съществува ли пряка връзка между този принцип и ефективното противодействие на корупцията в съдебната система?

И вторият ми въпрос. Според Вас, сега действащото законодателство гарантира ли достатъчно механизми за справяне на прокуратурата с организираната престъпност и корупционните престъпления?

СОТИР ЦАЦАРОВ: Отговорът на първия въпрос е положителен, най-еднозначно казано, само с единствената забележка, че липсата на обективна информация понякога се дължи може би на недостатъчно адекватна медийна политика и недостатъчно демонстриране пред обществото на това, което прокуратурата наистина прави, това, което тя действително работи. А що се отнася до състоянието на действащото законодателство – не, действащото законодателство не гарантира пълноценно реализирането на всичко онова за което говорихме. То не го гарантира най-малкото защото имаме наказателен процес, който е конструиран по един максимално формалистичен модел. По същото

време обаче действащото законодателство, каквото и да е то, не може да бъде основното оправдание за това, да кажем: „Ама ние се проваляме, защото законодателството е такова.” Друг е въпросът, че прокуратурата сама по себе си може да бъде един източник на идеи за промени в това законодателство, които да бъдат публично представени и на вниманието на законодателя. Решението в крайна сметка е негово, а прокуратурата има капацитета най-малкото да предложи такива изменения. Те са свързани не само в НПК, те са свързани и в Закона за защита на класифицираната информация и в Закона за специалните разузнавателни средства и какво ли не още. Така че това е възможно най-краткия ми отговор на въпроса.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви много. С това приключи изслушването и на третия кандидат за главен прокурор.

Благодаря Ви, г-н Цацаров, за търпението и за изчерпателните отговори.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Аз също благодаря.

/Сотир Цацаров напуска залата/

ДИАНА КОВАЧЕВА: Колеги, сега Ви предлагам да преминем към дискусията за преценка на качествата на кандидатите. Според регламента в тази част от обсъждането трябва да бъде направена преценка на нравствените и професионалните качества на всеки един от кандидатите, които се явиха днес пред Вас и бяха изслушани, и да бъде оценена управленската компетентност въз основа на концепцията, която всеки от кандидатите представи и изслушването, което беше проведено пред Вас./шум в залата/

Моля Ви, колеги, за внимание!

Всеки един от Вас може да изрази своето становище в рамките на това обсъждане. Само искам да Ви помоля и да Ви напомня отговорно да се отнесете към зачитане тайната на вота. Моля Ви да не казвате за кого ще гласувате или кой от кандидатите подкрепяте, когато коментирате техните качества или начина, по който те са се представили по време на изслушването. Не е задължително. Всеки от Вас би могъл да коментира и тримата кандидати, и техните качества, не е задължително върху един от тях да се фокусирате.

Заповядайте, колеги, имате думата.

Г-жо Петкова, заповядайте.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Взимам думата първа, за да се изкажа и да насоча колегите също как да премине този коментар. От проведената процедура по изслушването стана ясно, че и трима кандидати са добри професионалисти на длъжностите, които заемат в съответните органи на съдебната власт, както и кой от тях притежава най-високия капацитет за изпълнение на отговорната длъжност „главен прокурор“, с оглед конкретната преценка по чл.9 от Процедурните правила. Преди провеждане на избора обаче ще се въздържа, както и г-жа министърът каза, да се въздържа и коментирам впечатленията си и предпочитанията си към един или друг кандидат, което призовавам всички колеги да направят.

Знаменателно е, че този избор се провежда в последното заседание на Висшия съдебен съвет преди Коледа. Тайнството на Коледа е в това, че ни прави по-добри и по-мъдри. Нека мъдростта ни ръководи при вземане на най-добрия, решаващ избор. И в духа на хумористичния ... за ... израстване, изложено в едноименната книга „Принципът на Питър“, позволявам си да се спра на книга, тъй като преди това колеги се спряха на филм, ще си послужи с един от

много примери за действието на „Принципът на Питър“, а именно този с учителят, който е много добър педагог и бива повишен в йерархията, докато не станал училищен съветник. На този пост той не върши никаква работа, защото тук не се изисква педагогически опит, а съвсем друго - управленски качества. Учителят е достигнал своето ниво на некомпетентност. От „Принципът на Питър“ произтича основния извод - че работата се върши от хората, които не са достигнали още своето ниво на некомпетентност./оживление/

Благодаря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Петкова.

Заповядайте, г-н Калпакчиев.

Само преди това искам да обърна внимание, че смисълът на тази дискусия за преценка на качествата на кандидатите е, че Вашите изказвания след това се използват като мотиви и мотивация за изборът, който е направен. Това е смисълът.

Заповядайте, г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Благодаря. Аз също ще взема повод от думите на министър Ковачева, за да кажа, че ще бъде малко по-обстоятелен, но смятам, че това е наше задължение, доколкото мотивираността и обосноваването на изборът ни ще бъде оценяван по съдържанието на дискусията, която ще проведем сега. Смятам че е много важно и трябва да се отнесем с нужната отговорност.

Уважаеми колеги, несъмнено е, че изборът на главен прокурор е от огромно обществено значение и начинът на неговото провеждане ще определи, както нивото на доверие, с което новият главен прокурор ще започне работа, така и независимостта на съдебната власт изобщо. От огромно значение ще бъде той и за международното доверие в страната ни. В последния доклад на

комисията от юли 2012г. ясно се посочва, че Висшият съдебен съвет е длъжен да гарантира, че изборът на главен прокурор ще е пример за прозрачен, състезателен процес, основан на критериите за професионална етика и ефективност.

Съгласно Конституцията и Законът за съдебната власт главният прокурор притежава изключителни правомощия, както в сферата на наказателното производство така и в надзора за законност, които несъмнено го поставят на най-високо място в йерархията на съдебната власт. Процедурата за избор на главен прокурор, според мен, следваше да стартира, както не веднъж съм заявявал, с изработване на задълбочен анализ от страна на Висшия съдебен съвет за състоянието, структурата, проблемите и постиженията на Прокуратурата на Република България. При този анализ биха се открили актуалните потребности на системата за провеждане на реформи, определени в приоритетни области, както и по този начин като се идентифицират нуждите на системата на прокуратурата, може обективно да се посочи от страна на назначаващият орган - Висшият съдебен съвет, какви качества трябва да притежава бъдещият главен прокурор. При липса на такъв анализ насоки за необходимите параметри за реформата в прокуратурата могат да се изведат от докладите на Европейската комисия по механизма за сътрудничество и проверка, както и от други документи, относими на институциите на Съвета на Европа и Европейския съюз.

На първо място, тези насоки са: Реформа в структурата, процедурите и организацията на прокуратурата; Гарантиране на открито участие на всички значими НПО и професионални организации при определяне и наблюдението на стратегиите за реформа; Извършване на независим анализ на провалилите се

дела, като се анализират слабостите, както в следствието така и в прокуратурата, в това число защитата на свидетелите, икономическия и финансов анализ, събирането на доказателства от полицията и сътрудничеството между съдебната и изпълнителната власт. Въз основа на този анализ да се премахнат недостатъците в структурата, управлението, персонала, обучението, сътрудничеството и професионалните практики. Внимателно следва да се анализират също и решенията на Европейския съд по правата на човека, които идентифицират структурни и системи проблеми на българската прокуратура. В този смисъл от особена важност е решението по делото „Колеви“, за което зададох въпроси на кандидатите, в което се посочва, че съществуват законодателни и институционални недостатъци, които не дават достатъчно гаранция за провеждане на независимо разследване на престъпления, по които главният прокурор или други високопоставени служители, или близки до него, може да са заподозрени.

Също има значение и решението от 2012г. по делото „Бисер Костов срещу България“, което коментира особено актуални и в момента проблеми с недобросъвестното упражняване на правомощията на прокурора да образува наказателно производство, включително и срещу неизвестен извършител.

Значимата роля, която Конституцията и законите отреждат на главния прокурор, свързана най-вече с образуването и движението на наказателните производства, налага изискванията за заемане на длъжността да са изключително високи. Главният прокурор трябва да бъде изявен и безспорен професионалист в наказателното право и процес, да притежава завидна управленска компетентност и безукорна репутация.

Сега ще представя моята оценка на фактите, която е свързана с професионалните и нравствени качества на кандидатите за главен прокурор, събрани в хода на процедурата при Висшия съдебен съвет, включително и от изслушванията днес.

На първо място едно кратко уточнение за стандартите за преценка на нравствените качества на кандидатите за заемане на висши длъжности в съдебната система, които трябва да ръководят всички нас в тази оценка. Според така наречените Бангалорски принципи, които са общоприетите и етични стандарти за съдиите на държавите членки на ООН, моралните качества имат основно значение за правилното изпълнение на служебните функции на магистратите. Съдията е длъжен да гарантира, че поведението му е безупречно и в очите на разумния наблюдател. Поведението и държанието на съдията трябва да утвърждава вярата на хората в моралния интегритет на съдебната власт. Правосъдието трябва не само да се осъществява, но и хората да виждат, че то се осъществява. Проверката на нравствените качества, че следва да осигури данни за информирано решение, съгласно един изключително висок стандарт. За избор на главен прокурор далеч не е достатъчно формалното съответствие с минималните изисквания за поста. Не достатъчно и кандидатът да не е бил осъждан. Необходимо е да се приложат завишени изисквания, които да гарантират липсата на каквито и да било обстоятелства, повдигащи разумно съмнение в интегритета, качествата и личната мотивация, ценностите на кандидата.

С включването си в процедурата за избор на главен прокурор кандидатите трябва да имат съзнанието, че следва да отговорят на всички въпроси, свързани с техния професионален и личен живот, доколкото това има значение за оценка на

притежаваните от тях професионални и нравствени качества необходими за заемане на длъжността „главен прокурор“, като разбира се не се накърнява тяхното лично достойнство.

По отношение на притежаваните от кандидатът за главен прокурор Сотир Цацаров нравствени качества, се установиха следните факти. На първо място, установи се, че на 4 февруари 2008г. Сотир Цацаров и неговата съпруга са придобили недвижим имот, като съзнателно в договора за покупко-продажба са вписали невярна цена. Вместо сумата от 60 921 евро е вписана цената от 1 000 лв. Налице е така нареченото в облигационното право „относителна симулация по отношение на цената“, като съществен елемент от съдържанието на договора за покупко-продажба. Г-н Цацаров твърди, както в медиите така и при изслушването му пред Етичната комисия на Висшия съдебен съвет, че към датата на изповядване на сделката са заплатени дължимите местни данъци и такси по действителната продажба цена, а не според симулативната цена по договора. Факти и въпроси по тази тема постъпиха от разследващият журналист Атанас Чобанов и Асен Йорданов, по които, по мое убеждение, Висшият съдебен съвет не направи пълна, задълбочена и изчерпателна проверка. Установява се, че Цацаров не е представил пред Висшия съдебен съвет първичен документ за плащане на дължимите публични вземания. От приложеното удостоверение №560/23.11.2012г. на община Марица, обл. Пловдив, се установява, че ... са платени 10 лв. данък за придобиване на имуществото. Дължимият данък по действително платената цена е заплатен едва на 26.02.2010г. заедно с лихвите. Това показват сметките, които могат да бъдат извлечени от извлечени от приложеното удостоверение. Безспорно е, че Цацаров и неговата съпруга са придобили недвижим имот чрез симулация,

прикриване на истинската цена. Този факт не се спори по никакъв начин. Този факт не е безобиден, защото пред магистратите и техните семейства има висок стандарт за публичност на техните доходи, като в това има дълбок резон, тъй като това е една изключително важна антикорупционна мярка по същество, но спокойствие за хората, че стандартът на магистратите е видим и не е непропорционален на доходите им. Симулацията е притеснителна от гледна точка на това, че съпругата на Цацаров е била съгласна действителната воля на страните да остане скрита за държавата и третите лица. Това е особеността на този вид сделки. От изявленията на г-н Цацаров до момента, включително при днешното изслушване, от неговите двусмислени обяснения не може да се изключи съмнението, че данъците са платени върху действителната цена не веднага, а тогава когато плащането им е било необходимо, за да се ползва като доказателство за действително платената цена, защото те са били претендирани от съда, за да бъде присъдена тази сума след развалянето на договора. От решението на Апелативен съд-Пловдив по делото за разваляне на симулативния договор се вижда, че никой от свидетелите, установяващи симулативната цена не твърдят, че по-ниската цена е била вписана по искане на продавача. В същото решение на Апелативен съд-Пловдив има позоваване на собственото признание на продавачката, по приложената по гражданско дело преписка на Окръжна прокуратура-Пловдив. Това самопризнание по наказателното дело е станало доказателство за истинската цена по гражданското дело. Остава се впечатлението, че съпругата на Цацаров печели гражданското дело и благодарение на прокуратурата, тъй като прекратяването на наказателното дело става едва след като то вече е обслужило гражданското дело.

В становището на Етичната комисия към Висшия съдебен съвет се коментира сигнал срещу Сотир Цацаров за твърдение за търговия с влияние по търговско дело с предмет чл.72 от Търговския закон, касаещо извършени апортни вноски в дружество контролирано от бизнесмена Георги Гергов. По този въпрос моето мнение е също, че Висшият съдебен съвет не извърши необходимата задълбочена и всеобхватна проверка. Не беше даден обективен отговор на множество поставени в сигнала въпроси, както и по време на изслушването в Етичната комисия, а именно, че Гергов е посочил трите вещи лица, които да извършат оценката, а също, че съдът е назначил именно същите вещи лица, за да оценят имотите в рамките на проведеното .... производство.

Основна и същностна ценност на всеки магистрат е независимостта. Според цитираните по-горе Бангалорски принципи съдията е длъжен не само да остава незасегнат от неподходящи връзки с изпълнителната и законодателната власт, и от влияние от тяхна страна, но и да създава у разумния наблюдател впечатление, че наистина не е засегнат от подобни фактори.

В свое интервю пред вестник „24 часа“, през януари 2012г., г-н Цацаров заявява следното: „Моята оценка за работата върху наказателните дела е повече от добра, колкото и по-твърдата наказателната политика на съдилищата в Пловдив да е обект на критика от някои от представителите на прокуратурата.“. В редица от публични коментари и изказвания на висши представители на изпълнителната власт - министър-председателят и министърът на вътрешните работи на Република България еднозначно се изразява положителна оценка за дейността на председателя на Окръжен съд-Пловдив, както и за неговата личност. Видимостите сочат, че делото срещу министъра на вътрешните работи се разглежда в

Пловдивския районен съд, както и че г-н Цацаров, както и днес призна, е запознат с материалите по делото, въпреки че по служба няма право на това. Факт са и големия брой разрешения за използване специални разузнавателни средства издадени от председателя на Пловдивския окръжен съд. Въпреки неговата декларация в концепцията си, че специалните разузнавателни средства са краен способ за събиране на доказателства. Установи се днес, че г-н Цацаров е награждаван от МВР по повод на негова дейност по служба.

Всички тези изброени факти недвусмислено показват, че е създадено впечатление у независимия редови наблюдател за това, че г-н Цацаров е засегнат от неподходящи за един магистрат връзки и влияния с представители на другите власти, което сериозно компрометира високите изисквания за неговата независимост.

Подробният анализ на фактите по тези случаи показва, че е формирано основателно, подкрепено с факти, съмнение за това, че кандидатът за главен прокурор Цацаров не отговаря на високите морални изисквания за заемане на длъжността.

Ще посоча само два примера за илюстрация на този мой извод. Какви са установените световни стандарти при преценка нравствените изисквания за заемане на висши длъжности. Заместник-министърът на икономиката на Кралство Швеция Мона Сали е предизвикала възмущението на своите сънародници, след като в началото на 2012г. е попаднала в черния списък на данъчната полиция в ..... На 10 януари двата вечерни вестника на Стокхолм са писали, че Мона Сали не е платила в срок годишния данък на собствения си автомобил и едновременно с това не е минала на годишен технически преглед. Поради това компетентните

органи веднага са ѝ наложили двойна забрана да ползва автомобила си. След като прочел в пресата за провинението на министърката главният прокурор от Стокхолм взел решение веднага да започне следствие по подозрение, че г-жа Мона Сали е използвала автомобила си въпреки забраните. След което тя е подала оставка.

Британският министър на енергетиката и околната среда Крис Хюн е подал оставка след като е бил уличен в лъжа пред полицията, съобщават медиите във Великобритания, в петък еди си коя година. Хюн ще бъде обвинен в това, че е превишил скоростта при шофиране, но е излъгал полицейските служители за това, че зад волана е била съпругата му. - „.....". Инцидентът е станал през пролетта на 2003г., когато Хюн все още е депутат в Европарламента.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-н Калпакчиев, смисълът е да се фокусирате върху нравствените и професионални качества на кандидатите и техните управленски умения./шум в залата/

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Продължавам нататък с другите кандидати. Казах, че ще бъда обстоятелствен. Мисля че процедурата продължава. Да бъдем конкретни.

По отношение на кандидатът за главен прокурор Галина Тонева не са установени никакви конкретни факти, които по същество да всеят съмнение в нейната безупречна репутация и интегритет. Високият професионален и личен морал на Галина Тонева не подлежи на съмнение. Положителното отношение на професионалната общност представлява висока оценка за нейния нравствен облик и човешките добродетели на Галина Тонева, тъй като тя гарантира оптимална и спокойна работа, и работна атмосфера в прокуратурата.

Галина Тонева демонстрира висока степен на независимост и способност да я защитава в работата си, включително да отстоява на натиск при вземане на обществено непопулярни решения. Пример за това е нейното участие по делото за убийството на Андрей Луканов.

Тези дни излезе решение на Европейският съд по правата на човека „Ленев срещу България“. В това решение Европейският съд по правата на човека на практика преповтори мотивите на настоящия кандидат за главен прокурор Галина Тонева, която в битността си на апелативен съдия оправда подсъдимият Ленев. Това решение на съдебният състав, председателстван от Тонева е едно от важните решения в българската съдебна практика, защото то категорично осъжда силовите прийоми, които се осланят на принципа „Целта оправдава всички средства, дори ако те самите са престъпления“. Съдът категорично осъжда полицейското насилие и го изобличава като причина за провала на процеса. Като щрих от поведението на съдебният състав и лично на председателят Тонева може да се добави и факта, че след сериозен отпор на Софийска военно-окръжна прокуратура да изпрати на съда преписките за полицейско насилие, Софийски апелативен съд глобява с 500 лв. шефа на прокуратурата Спас Илиев, а това е прецедент.

По отношение на кандидата за главен прокурор Борислав Сарафов становището на Етичната комисия е сравнително кратко и не дава особено съществена и конкретна информация за притежаваните от него нравствени качества. В становището на Етичната комисия се маркира факта, че Сарафов е пръв братовчед на депутатът от управляващата партия Светлин Данчев. Тази на пръв поглед любопитна биографична подробност се налага да бъде

обсъждана като всяка друга връзка с представители на изпълнителната и законодателната власт, за да се прецени значението и независимостта на всеки кандидат за главен прокурор. Задълбочена проверка и анализ от страна на Висшият съдебен съвет по този въпрос не беше извършена.

По отношение на професионалните качества на тримата кандидати се установи следното. Кандидатите за главен прокурор са представили подробни концепции, в които разглеждат различни свои виждания за състоянието и перспективите за развитие на Прокуратурата на Република България. Тук е важно да се отбележи, че липсва обективна основа, на базата на която да се даде справедлива и вярна оценка на действителните качества на концепциите. Това е така, защото Висшият съдебен съвет не изпълни своето задължение да направи самостоятелен, предварителен анализ за състоянието на прокуратурата и за насоките за нейното развитие и реформиране. Този анализ на Висшия съдебен съвет трябваше да послужи за ориентир и сравнителна основа, на която да се оценяват и концепциите на кандидатите. При сегашното положение концепциите не са нищо повече от намерения и идеи за развитие.

Въпреки това прави впечатление задълбочената и богата на идеи концепция на Галина Тонева. Подробната и автентична мотивация за заемане на длъжността. Собственият анализ за състоянието на прокуратурата в момента. Идеите за развитието на прокуратурата чрез нейната децентрализация и ново съдържание на правомощията на главния прокурор. Задълбочените и оригиналните идеи за регулиране натовареността на прокурорите. Тонева познава проблемите и достиженията на прокуратурата, и има конкретни идеи за продължаване на реформите.

Същевременно концепцията на кандидата Сотир Цацаров показва, че той не познава отблизо състоянието на проблемите на прокуратурата, което е обяснимо с оглед на това, че той никога не е работил в системата на прокуратурата. Така например предложеното от него кодифициране на множеството вътрешни актове на прокуратурата е процес, който протича и в момента и се намира в напреднал стадий на неговото осъществяване.

Кандидатът за главен прокурор Галина Тонева притежава изключително висока професионална квалификация, придобита чрез полагане на непрекъснати усилия за обучение. Същественото професионално предимство на кандидатурата на Галина Тонева е съчетанието на дългогодишната съдийска кариера, опит и познание на прокурорската работа. Важно е да се подчертае, че Галина Тонева е била наказателен съдия последователно в Софийски районен съд, Софийски градски съд и Софийски апелативен съд - съдилища с голяма натовареност и с концентрация на сложни и разнообразни наказателни дела. В работата си като съдия тя е проявила изключителна отговорност, прецизност, отлична организация, експедитивност и процесуална дисциплина. Високата професионална компетентност на Галина Тонева се установява и от нейните активности като преподавател в различни аспекти на материалното и процесуално наказателно право. Показателно в това отношение е високата оценка за качествата на Тонева дадена от президента на Евроджъст Мишел Конингс. Според президента на Евроджъст г-жа Тонева притежава висока компетентност в областта на правото и практиката на Европейския съюз. Тя е отдаден преподавател, умее да работи в

екип, притежава дълбока почтеност и преданост към българската съдебна система.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Уважаеми г-н Калпакчиев, извинете, ще Ви прекъсна само за да ви помоля, смисълът на тази дискусия е Вие да се изкажете върху изслушването. Вие сте написали нещо предварително, което четете. Част от въпросите Ви всъщност не вземат предвид отговорените вече от кандидатите въпроси. Много Ви моля да се фокусирате върху смисъла на тази дискусия, а не да четете предварително написани речи. За да има време и за другите колеги да се изкажат.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Аз съм написал своите бележки с намерението да спестя време и да дам възможност и на другите да говорят. Анализът, който представям е изцяло на фактите събрани в тази процедура. Моето дълбоко убеждение е, че това е смисъла на днешната дискусия, не бива да я претупаме с общо клиширани фрази, както се е случвало до момента.

Приключвам. Дайте ми още две минути.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Давам Ви, но Ви моля просто да дискутирате конкретното изслушване, също.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Приключвам с няколко думи по отношение оценката на професионалните качества на Сотир Цацаров, която следва да се даде и от гледна точка на коментирания по време на изслушването пред Етичната комисия казус „Максим Савов“. Цацаров е бил председател на съдебния състав, който задържа Савов за първи път. Определението на въззивната инстанция не съдържа обсъждане на доказателствата, а общи фрази от които не става ясно какво е становището на въззивния съдебен орган за наличието на обосновано предположение за авторството на престъплението. Мотивите към

определението не съдържат прецизен анализ и на фактите, от които се извежда опасността от укриване и извършване на престъплението, което потвърждава системен недостатък многократно установяван в решенията на Европейския съд по правата на човека при приложението на чл.5 от Конвенцията.

В заключение. Предвид изложените съображения, според мен Висшият съдебен съвет следва обосновано да приеме, че Галина Тонева притежава професионални и нравствени качества да ръководи Прокуратурата на Република България, поради което трябва да бъде избрана за главен прокурор. Сравнението, което ние трябва да направим между тримата кандидати въз основа на установените за тях професионални и нравствени качества факти, откроява безусловно кандидатурата на Галина Тонева. Това е несъмнено, както за професионалистите така и за разумните наблюдатели, както в България така и от Европейската комисия. Както от изслушването, така и от цялата налична информация се установи, че Галина Тонева е най-добре подготвена от всички кандидати по отношение на познание за структура, по управлението и организацията на прокуратурата и има ясно виждане за реформирането им. Отлично познава практиката на Европейския съд по правата на човека и зачита ценностите на конвенцията, което е доказала и в пряката си работа като съдия и прокурор. Отстоява независимостта на прокуратурата и независимостта на отделните прокурори. Внушава доверие, а не страх в професионалната общност. Познава отлично механизмите на международното сътрудничество и се ползва с доверието на международните партньори. Притежава високи морални качества и безукорна репутация в професионалната общност и обществото.

Това е. Благодаря Ви.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви.

Г-н Тодоров, заповядайте.

ЯСЕН ТОДОРОВ: След предизборната агитация на г-н Калпакчиев ще си позволя да кажа и аз няколко думи. Първо, мисля че той леко прекрачи границата на добрия тон. Второ, наруши Закона за съдебната власт, където в чл.194б, ал.1, т.3 се казва, че в рамките на събеседването се прави преценка за нравствените качества на кандидатите въз основа на мотивирано становище на Комисията по професионална етика и превенция на корупцията. За сведение на г-н Калпакчиев тази комисия се състои от 10 члена на Висшия съдебен съвет. Двама от тях са номинирали за главен прокурор Сотир Цацаров. Двама са номинирали Галя Тонева. Трима са номинирали Борислав Сарафов. Трима от членовете не са номинирали никого. Така че компанията е доста разнородна. При изслушването на тримата кандидати на заседанието на комисията на 10.12.2012г. присъстваха четири, ако не се лъжа, или повече членове на Съвета, които не са от състава на комисията, включително и г-н Калпакчиев. Те имаха възможност да задават въпроси на кандидатите. Искам да отбележа, че решението на комисията е взето след обсъждане на всички относими факти и с пълно единодушие. Така че това тълкувание явно си остава само негово и както видяхме предварително подготвено.

В членовете на комисията няма никакво съмнение относно притежаваните нравствени качества от страна на тримата кандидати.

Относно професионалните качества г-н Калпакчиев от няколко месеца настоява да бъде направен предварителен анализ на прокуратурата. Аз твърдя, че в една от концепциите на тримата кандидати, макар че този кандидат, не действащ прокурор,

представям си какво щеше да бъде, ако беше действащ прокурор, успя да направи детайлна дисекция на състоянието и проблемите на прокуратурата, и да посочи решение за решаване на тези проблеми. Освен това в концепцията му е заложено и ранен срок за изготвяне на предварителен, функционален анализ на структурата, процедурите и организацията на прокуратурите и този срок е твърде кратък. Г-н Калпакчиев се опита да повлияе на вота на останалите членове на Съвета, както и много медии се опитват да го правят, да правят внушения, но общественото мнение не са два сайта, една телевизия и три вестника. Аз Ви цитирах нещо, което е абсолютно достоверна информация, от 9 часа сутринта - 80%, 1 352 от участвали 1 658 души в анкетата на „Дарик-нюз“ подкрепят концепцията на г-н Цацаров и това е доста показателно.

Благодаря Ви.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря.

Г-жо Георгиева, заповядайте.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВ: Колеги, много внимателно изслушах писменият анализ, който колегата Калпакчиев си е позволил да направи очевидно предния ден. ... Моля да не бъде прекъсвана,колега. Аз смятам че такъв анализ отива да бъде направен от медиите и този анализ ми прилича на „копи пейст“ от медийните коментари в последните дни. Но не отива да го прави член на Висшия съдебен съвет. Смятам че цялата процедура за избор на главен прокурор беше изключително прозрачна. Имахме възможност днес в продължение на повече от 9 часа да изслушаме трима прекрасни професионалисти.

Уважаеми колеги, ние сме юристи. Пред нас са качени в сайта на Висшия съдебен съвет и ние имаме възможност да се запознаем с всички писмени доказателства, които всеки един от

кандидатите е представил, в това число и колегата Цацаров, за имотното си състояние, за сделките и т.н. Многократно те бяха коментирани. Подкрепям казаното от колегата Ясен Тодоров, че в крайна сметка всички тези факти и обстоятелства са били обсъждани от Етичната комисия, която днес излезе със становище пред Вас.

Аз искам да Ви кажа само едно. Оставям на Вашият професионализъм да прецените качествата на всеки един от кандидатите, които за мен наистина са достойни професионалисти.

Това е.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Георгиева.

Г-н Колев, заповядайте. След това г-н Кожарев.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Благодаря, г-жо министър. Колеги, няма да правя декларации, ще бъда съвсем кратък. Според мен всички бяхме свидетели на една реална и съвсем обоснована надпревара, в която колегите показаха едно дълбоко познаване на ситуацията в прокуратурата. Безспорно, трима професионалисти, които за мен са хора с високи морални и етични качества, не изключвам който и да е от тях. Роднинската връзка на колегата Сарафов с депутат от настоящия парламент не мисля, че това го поставя в някакво евентуално бъдещо противоправно поведение. Ако това е опитът да бъде....., не мисля, че това е сериозно.

На какво бяхме свидетели днес. Всеки един от кандидатите достойно защити тези свои виждания и принципи изложени в неговата концепция. В продължение на повече от два часа всеки един от тях отговаряше детайлно по всеки един от

пунктовете. Мисля че такава процедура до момента не е провеждана когато и да било. Не е провеждана и процедура по изслушване в Етичната комисия до настоящия момент, което беше направено. В този случай, по-детайлно разглеждане на имуществено състояние, родствени връзки и какво ли не още, аз не знам и не мога да посоча друг пример, нещо такова да е правено до момента. Ако вие можете да посочите, бих искал да го чуя.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Г-н Кожарев, заповядайте.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Благодаря, г-жо министър. Колеги, нима не е прекрасно това, че именно днес присъствахме на изслушване на трима превъзходни, според мен, юристи, с изключително показване на своите качества и с визия за бъдещето на прокуратурата. Нека бъдем мъдри да направим най-добрия избор, а той би бил труден, с оглед на това, което ние чухме днес от тях. Аз лично считам, че ние трябва да сме горди, че в нашите редици на българските юристи има такива колеги.

Междувременно считам, че в началото на изказването и изразяването на становище в представянето на всеки един от кандидатите, което направи колегата Калин Калпакчиев бе в нарушение на раздел III, т. 1,2,3 и следващи, от приетите от нас Процедурни правила за избор на главен прокурор и председатели на върховни съдилища, защото становище се изразява по представянето на кандидатите и тяхното изслушване в процедурата по изслушването, а не се прави предварително, както ние всички видяхме, че бе и прочетено. Затова аз считам, че това негово изказване и становище не следва да бъде вземано под внимание, точно защото е в нарушение на тези процедурни правила. Считам че всеки трябва да направи своя избор съобразно това изслушване и считам, че лично аз мога да изразя

положителното си отношение към всеки един от тримата кандидати за главен прокурор, присъединявайки се и към казаното от колегите Ясен Тодоров и Галя Георгиева, както и към колегата председател на ВАС Георги Колев.

Благодаря за вниманието.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Г-н Узунов, заповядайте.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря, г-жо министър. Колеги, всеки един от вас има възможност да изрази своето убеждение от впечатлението от кандидатите. Не бива да корим колегата Калпакчиев за това, което каза. Това все пак е плод на неговото отношение. Всеки има право да даде оценка такава каквато я приема и каквато я вижда. В хода на дискусиата много от нас си водехме бележки, в хода на дискусиата зададохме въпроси, които бяхме си отбелязали. В това не виждам нищо лошо. Но позволете ми да изразя своето дълбоко несъгласие с изложеното от колегата Калпакчиев. Ще се опитам да опровергая неговата оценка за наличието или по-скоро липсата на нравствени качества на един от кандидатите. На тази дълга дискусия, на която присъствахме, аз трябва да ви кажа, че с удоволствие слушах трима много добре подготвени кандидати. Колегите, които седят от ляво и от дясно на мен могат да потвърдят, че в хода на дискусиата аз точно това споделих с тях. По-подготвени кандидати аз досега не съм срещал. Преминал съм подобна процедура пред Народното събрание и моето впечатление е такова.

Първо, колегата Калпакчиев посочи, че един от кандидатите е участвал в симулативна сделка, т.е. цената е била симулативна. И в комисията по етика на която съм член г-н Цацаров недвусмислено заяви каква е причината да се посочи цената на

сделката такава, каквато фигурира в нотариалния акт. Факт е обаче, че местните данъци са платени на реалната, уговорена продажна цена. Факт е и, че реалната продажна цена е декларирана от г-н Цацаров и това нещо буди адмирации.

На второ място, посочи колегата Калпакчиев, че г-н Цацаров е оказал давление на вещите лица по определено гражданско дело. В комисията това много подробно се опитвахме да го установим този факт, да го изследваме, но се оказа, че е голословно твърдение. Дори се оказа, че г-н Цацаров не е участвал в състава на съда, разглеждал въпросното дело. По същият въпрос, ако има някакво съмнение, аз поставих пък обратния въпрос. Възможно ли е г-н Калпакчиев като докладчик, примерно по делото САПАРД постановявайки оправдателната присъда да е повлиян от г-жа Бонева, която ден след това изказа мнение. Аз това не го вярвам, но го поставям като контрапункт.

Трети път, се посочва от колегата Калпакчиев в подкрепа на направения от него извод, че г-н Цацаров не притежава необходимите нравствени качества, с оглед на големия брой разрешения за използване на срс. Сами по себе си това не сочи на извода, който г-н Калпакчиев се опитва да ни внуши. Позова се на няколко публикации в пресата, а аз смятам, че най-малкият източник за нещо би трябвало да бъдат медийните публикации.

От това, което чух, считам че концепциите и на тримата кандидати – г-н Сарафов, г-жа Тонева и г-н Цацаров бяха изключително подробни, изключително конкретни, съдържат интересни тези за формирането на прокуратурата. Поради това смятам, че и тримата притежават необходимите управленчески качества. Смятам че и тримата кандидати притежават необходимите етични качества, затова призовавам колегите да не

винят колегата Калпакчиев, той изказа просто едно свое мнение и второ, всеки един от нас да гласува по съвест. Само ще обърна внимание на факта всеки един от нас да си спомни как беше избран председател на Върховен касационен съд преди няколко години, как бе избран главен прокурор, как бе избран председател на Върховен административен съд.

Благодаря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Г-н Румен Георгиев.

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Уважаеми колеги, аз ще започна от там където свърши колегата. Аз съм единственият, който е бил и в друг ВСС/От залата: Хайде сега! И Камен Ситнилски е бил./ Действително откакто ВСС предлага на Президента на Република България да назначи с указ главния прокурор, тази процедура, която приключи пред този ВСС е несравнимо по-добра, гарантираща. Не става дума за тези броени минути на предишните избори, нито на това 22 души да предлагат на останалите двама да подкрепят тяхното становище. И понеже наистина е Игнажден и сме коледно настроени, аз ще се присъединя и към другия призив да не считаме, че изборът на един от кандидатите трябва да е непременно за сметка на друг и да не се корим, ако нашият избор не съвпадне с този на колегите, защото живота нито започва с този избор, нито ще завърши. Не правим нищо фатално. Аз действително силно се надявам нашия състав да излъчи тази вечер главен прокурор, просто защото си представям, че ако тези 9-10 часови заседания, тези многомесечни разпъвания на кръст от медиите продължат да се повтарят и за други колеги, ще има още хора, които ще си съкратят живота, грубо казано, без да има особена нужда за това. Аз действително също считам, че всички колеги, които изслушахме са достойни хора и в никакъв случай гласуването, което ще

направим не трябва да ги разделя, защото нашето решение е само един миг от времето, може да се наложи и тримата да работят в екип.

Благодаря ви.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Г-жо Найденова, заповядайте.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря, г-жо министър. Ще се опитам да бъда съвсем кратка. Както спомена г-н Георгиев и някои от колегите говорили преди него, това, което ВСС направи и започна няколко седмици по-рано е да осъществи заложената с последните изменения на ЗСВ идея изборът за председателите на върховните съдилища и на главния прокурор да бъде проведен по един съвсем нов начин, който даде възможност както на членовете на ВСС, така и на цялото общество да се убедят, че изборият притежава най-високите професионални и нравствени качества. Очакването беше, ние като членове на ВСС бидейки самите ние избрани като професионалисти, с високи морални и нравствени качества и професионални такива, да се отнесем достатъчно отговорно към тази процедура, която ние сме ангажирани да осъществим, като дадем възможност на всеки един от кандидатите, при условията на равнопоставеност, да представи своята концепция и да я защити пред нас. Не ни отиваше особено да обезсмыслим усилията на всеки един от тримата кандидати, които се явиха днес и в продължение на часове всеки един от тях изложи своите виждания, отговори на въпросите, които бяха зададени в рамките на процедурата, а и тримата, предполагам, че чакат отвън приключване на нашето гласуване. Затова, смятам изказването на г-н Калпакчиев, всеки един от нас сам ще прецени дали да го вземе предвид, но намирам, че то просто обезсмысли и усилията и на този

кандидат, който беше подкрепен от самия г-н Калпакчиев като вносител на едно от предложенията. Но въпреки това намирам, че членовете на ВСС ще подхождат мъдро, гласувайки след малко, за този кандидат, който е успял да убеди всеки един от нас, че притежава нужните качества – нека да бъдем мъдри, нека нашият избор бъде основан не само от представените концепции и документи, а и на начина, по който всеки един от тях представи себе си днес, защити своята позиция и отговори на зададените въпроси.

Благодаря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Г-жа Караиванова.

АНА КАРАИВАНОВА: Благодаря Ви, г-жо министър. Аз за морала няма да се изказвам, друг отговаря, но ще си позволя само едно несъгласие с тезата на г-н Кожарев. Ще ме извини, ако не съм го разбрала правилно, но той каза, че тук трябва да обсъждаме качествата на кандидатите само въз основа на предложените концепции, отговорите на зададените въпроси. Аз не смятам така, защото свидетели сме били на много добре представени концепции, после – никаква работа. Смятам че основното е да се организирате, трябва да видите сред кандидатите кой как е работил и какво е постигнал в тази си работа. Безспорно тук в прочетените становища от Етичната комисия, беше посочено, че ние не сме проверявали лично работата на двамата кандидати г-жа Тонева и г-н Сарафов, тъй като са от върховните нива, единствено съда на Цацаров, но като концепции действително бяха много добре представени, поне от гледна точка на ограничената компетентност на Инспектора, особено г-жа Тонева, разбрах, че е видяла систематичните слабости на прокуратурата, като формалното продължаване на сроковете и така до безкрайност, или поне докато се погасят по давност. Хареса ми реформата и в атестациите, надявам се, че ще

се оцени чиновническото отношение на някои прокурори, което лъха от много от нашите проверки, включително и делото, за което споменах с неизпълнена присъда и може би заплашва да се погаси по изпълнителната пък давност за едно тежко престъпление.

За г-н Цацаров сме правили, както чухте от изложението, така се случи, почти всяка година проверки на неговия съд. Докладите са при вас, няма да чета цитати, въпреки че нося някои от последните, но погледнах датите, на които са изпратени, смятам че сте имали време да ги прочетете, ако желаете, да видите конкретните му проявления като администратор, макар че един окръжен съд, дори и да е Пловдив, не би могъл да се сравнява като прокуратурата, но от тях бихте могли да извадите достатъчно данни за способностите му да организира така, че един съд да бъде похвален в един убийствен, бих го нарекла доклад, който аз заварих започвайки като заместник-министър през 2005 г. и от тогава го нося вечно със себе си, на европейски експерти. Но те за разлика от сега, които ни посещават повечето по механизма за сътрудничество и проверка, са от шестимата действащи или пенсионирани съдии, председателстващи съдии в областния съд и съответно председателстващи ръководители, прокурори, поради което ще си позволя само един малък цитат от този доклад: „Ситуацията в българската провинция относително е задоволителна. Това важи не само за по-малките съдилища и прокуратури като Благоевград и Смолян, но и за някои големи градове, като например Пловдив.” Не знам дали г-н Цацаров съобщи между представителите на изпълнителната власт, с които се е срещал и се познава и моето име, защото и аз като заместник-министър за първи път се запознах с него по повод отчетния доклад на окръжния съд. И от тогава, присъствайки често на техни отчетни

събрания в новата си битност, смея да твърдя, че има един съд, а те не са много, който е изключително добре организиран.

Благодаря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Г-н Ситнилски.

КАМЕН СИТНИЛСКИ: Уважаеми колеги, това е предпоследния стадий от днешния ни избирателен процес, а именно стадия на преценка на представянето на всеки от кандидатите и изразяване на нашето становище за това как всеки се е представил. Затова всеки е свободен да каже каквото мисли и аз мисля, че няма нищо лошо в това, че колегата Калпакчиев го изрази по този начин, който той е приел за добре.

А сега по същество. Право да ви кажа, според мен, днешното заседание на ВСС наистина може да се нарече уникално в историята на този орган, от неговото създаване до сега. Така е, г-н Георгиев, /към Румен Георгиев/ аз поне не помня... Ти ако помниш... Може и да помниш./Намесва се шеговито Румен Георгиев: След като двамата не помним, значи не е било./ Но то има поне пет-шест достойнства. На първо място, днешното заседание на ВСС и особено изслушването на кандидатите, беше извършено законосъобразно, съобразно приетите от нас правила. Второто достойнство е, че в него всички ние участвахме активно. Използвам израза „участвахме”, не израза на г-н Кожарев „присъствахме”. Ние не присъствахме, ние участвахме в това обсъждане./М. Кожарев: Едното не изключва другото./ На трето място, като достойнство бих посочил демократичността на това, което днес свършихме и, разбира се, пълноценното участие на всеки един от субектите в този днешен процес. На мен ми харесаха и трите концепции, харесаха ми представянията и на тримата участници. Нямаше нищо повтарящо се в тяхното представяне. Те бяха индивидуални и уникални в

своето представяне, макар че в общи линии повечето от проблемите се повтаряха. Всеки от тях предлагаше едно свое решение, което показва, че всеки от тях е мислил по въпроса. И мисля, че това е ценното, това което направихме и което чухме днес, че различните гледни точки представиха различни решения. Решението на г-н Сарафов, от позицията му на човек, който е бил и във ВКП и сега е ръководител на апелативно звено, решенията, които представи г-жа Тонева, от позицията на сегашен заместник-главен прокурор и, разбира се, интересната позиция и на г-н Цацаров, който я поднесе от гледна точка на съдия, който се опитва да разбере прокуратурата и който няма усещането, че я е разбрал докрай. Тоест, и тепърва ще я разбира, но е готов да направи това. Така че аз виждам доста ценни неща в концепциите и на тримата и в представянето на тримата. Затова свършвам с петото достойнство на нашето днешно събиране, а именно това, че ако ние днес изберем нов главен прокурор, аз му препоръчвам той да ползва достойнствата на всички – на трите концепции и на трите позиции на кандидатите, за да бъде наистина един достоен главен прокурор.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Професор Груев.

ЛАЗАР ГРУЕВ: С надеждата, уважаеми колеги, че ще приключим гласуването преди да настъпи 21 декември 2011 г., ще припомня думите на великия Лао Дзъ, който написа: „Истината лесно бива скривана от красноречието.“ Нека всеки от нас, когато натисне бутоните да не позволява да бъде скрита истината, която убеден съм, е истина и за всички тези, които ни гледат и слушат, и които участват или присъстват на този процес.

Благодаря.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря Ви. Уважаеми колеги, .../забелязва желание от В. Петров да вземе думата/ Заповядайте, г-н Петров.

ВАСИЛ ПЕТРОВ: Позволявам си в рамките на десетия час вече да вземе отношение. Уважаема г-жо министър, уважаеми колеги, заявявам дълбокото си удовлетворение от проведената днес процедура. Силно съм впечатлен от кандидатите, твърдя, че и тримата кандидати са с високи професионални и нравствени качества. Това, което успях набързо да надраскам на гърба на една от концепциите, не е предварително подготвено от мен изказване. В днешното заседание член на ВСС, според мен, направи несполучлив опит за собствен анализ, чрез факти и обстоятелства, които според него поставят решението на постоянната комисия за професионална етика, в която и аз членувам, под съмнение, а от там и за липсата на високи морални или нравствени качества за един от кандидатите за главен прокурор, това е за кандидата Сотир Цацаров. И тъй като в заседанието на ВСС от 18.12.2012 г. , тогава когато отново разглеждахме процедурните правила за избор на главен прокурор, на председател на ВКС и на председател на ВАС, отново колега, член на ВСС цитира Конфуций, аз ще си позволя, след като изслушах този опит за анализ, да цитирам Учителя Дънов, който казва: „Не плюйте по земята, не само защото е грозно, а защото има опасност да заплюете ангелите, които са около вас, а тези ангели ви пазят.” Страхувам се, че с думите, които бяха казани за един от кандидатите за главен прокурор, наш колега, страхувам се, повтарям, че колегата оплю ангелите, които са около него. Дано не съм прав.

Благодаря ви.

ДИАНА КОВАЧЕВА: Благодаря, г-н Петров. Уважаеми колеги, предлагам да преминете към последната част на днешната процедура, а именно към гласуването. В съответствие с правилата за избор, Раздел IV, ще ви напомня, че гласуването се провежда според поредността на постъпване на предложенията на кандидатите, чрез електронната система за гласуване. Напомням ви, колеги, че всеки член на ВСС има право да гласува „за” само за един от кандидатите. Избран е кандидатът, получил повече от 2/3 от гласовете на членовете на ВСС. Гласуването е тайно. В случай, че прецените, вземете мерки да осигурите тайната на вашия вот. /оживление в залата/

Колеги, моля ви за внимание, беше дълъг ден! Поставям на гласуване кандидатурата на г-н Сотир Цацаров. Моля, тези от вас, всъщност всички вие, гласувайте за кандидатурата на г-н Цацаров. Начало на гласуването./Гласуват тайно, електронно/ За – 18 гласа, против – 3 гласа, въздържали се – 3./Ръкопляскания/

Уважаеми колеги, моля, поканете кандидатите. Избран с 18 гласа „за” е г-н Сотир Цацаров.

1. ОТНОСНО: Изслушване на кандидатите и избор на главен прокурор на Република България

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1.1. ИЗСЛУШВА КАНДИДАТИТЕ И ПРОВЕЖДА ИЗБОР за главен прокурор на Република България, в който вземат участие следните кандидати: **Борислав Боби Сарафов** – административен ръководител на Апелативната специализирана прокуратура; **Галина Николаева Тонева-Дачева** – заместник на

главния прокурор при Върховна касационна прокуратура; **Сотир Стефанов Цацаров** – административен ръководител - председател на Окръжен съд-гр.Пловдив.

1.2. След проведеното тайно електронно гласуване и при обявения резултат: **с 18 /осемнадесет/ гласа “за”, 3 /трима/ “против”, 3 /трима/ “въздържали се”, на основание чл. 173, ал. 8 от ЗСВ ИЗБИРА Сотир Стефанов Цацаров** – административен ръководител - председател на Окръжен съд-гр.Пловдив, за главен прокурор на Република България.

1.3. На основание чл.129, ал.2 от Конституцията на Република България **ПРЕДЛАГА** на президента на Република България да издаде указ за назначаване на **Сотир Стефанов Цацаров за главен прокурор на Република България.**

/Чуват се едновременно К. Ситнилски и Р. Боев: Да гласуваме и за другите./

ДИАНА КОВАЧЕВА: Няма такова изискване, тъй като има 18 гласа „за”. Правилата не предвиждат да се гласува, ако първият кандидат получи необходимите 18 и повече гласа, процедурите които вие сте изработили, колеги, предвиждат да приключи гласуването.

/В присъствието на кандидатите/

Уважаеми колеги, благодаря ви за търпението! Аз лично смятам, че пред нас са трима достойни кандидати. Бих искала да се възползвам от случая да съобщя на вас лично резултата: 18 гласа „за”, 3 гласа „против” и 3 гласа „въздържал се” – затова имаме избран кандидат. Честито, г-н Цацаров, пожелавам Ви успех!
/Ръкопляскания/

Благодаря ви за участието, благодаря, колеги. С това процедурата завърши, има избран главен прокурор, това е г-н Цацаров. Пожелаваме му на добър час!

Закривам днешното заседание.

/Закриване на заседанието – 19, 45 ч/

Стенографи:

Зоя Костова

Невенка Шопска

Таня Младенова

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ДИАНА КОВАЧЕВА

